

Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

► **B** **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 806/2014**
af 15. juli 2014

om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010

(EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
► <u>M1</u>	Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2019/877 af 20. maj 2019	L 150	226	7.6.2019
► <u>M2</u>	Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019	L 314	1	5.12.2019

Berigtiget ved:

- **C1** Berigtigelse, EUT L 137 af 22.4.2021, s. 20 (806/2014)
- **C2** Berigtigelse, EUT L 365 af 14.10.2021, s. 48 (806/2014)

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU)
Nr. 806/2014**

af 15. juli 2014

om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010

DEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes der fælles regler og en fælles procedure for afvikling af de i artikel 2 omhandlede enheder, der er etableret i de i artikel 4 omhandlede deltagende medlemsstater.

Disse fælles regler og denne fælles procedure anvendes af Den Fælles Afviklingsinstans, oprettet i overensstemmelse med artikel 42 (»Afviklingsinstansen«) i samarbejde med Rådet, Kommissionen og afviklingsmyndighederne inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme (»SRM«), der oprettes ved denne forordning. SRM bistås af en fælles afviklingsfond (»Afviklingsfonden«).

Anvendelsen af Afviklingsfonden er betinget af ikrafttrædelsen af en aftale mellem de deltagende medlemsstater (»aftalen«) om overførsel af de midler, der er opkrævet på nationalt plan, til Afviklingsfonden og om en gradvis sammenlægning af de forskellige midler, der er opkrævet på nationalt plan, således at de fordeles på nationale afdelinger af Afviklingsfonden.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på følgende enheder:

- a) kreditinstitutter, der er etableret i en deltagende medlemsstat
- b) moderselskaber, herunder finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, der er etableret i en af de deltagende medlemsstater, hvis de er underlagt ECB's tilsyn på et konsolideret grundlag i henhold til artikel 4, stk. 1, litra g), i forordning (EU) nr. 1024/2013
- c) investeringsselskaber og finansieringsinstitutter, der er etableret i en deltagende medlemsstat, hvis disse er omfattet af ECB's tilsyn på et konsolideret grundlag med moderselskabet i henhold til artikel 4, stk. 1, litra g), i forordning (EU) nr. 1024/2013.

Artikel 3

Definitioner

1. Ved anvendelsen af denne forordning forstås ved:
 - 1) »kompetent national myndighed«: en kompetent national myndighed som defineret i artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) nr. 1024/2013

▼B

- 2) »kompetent myndighed«: en kompetent myndighed som defineret i artikel 4, nr. 2), litra i), i forordning (EU) nr. 1093/2010
- 3) »national afviklingsmyndighed«: en myndighed, som er udpeget af en deltagende medlemsstat i henhold til artikel 3 i direktiv 2014/59/EU
- 4) »relevant national afviklingsmyndighed«: den nationale afviklingsmyndighed i en deltagende medlemsstat, i hvilken en enhed eller en koncerns enhed er etableret
- 5) »betingelser for afvikling«: betingelserne som omhandlet i artikel 18, stk. 1
- 6) »afviklingsplan«: afviklingsplan udarbejdet i overensstemmelse med artikel 8 eller 9
- 7) »koncernafviklingsplan«: koncernafviklingsplan udarbejdet i overensstemmelse med artikel 8 eller 9
- 8) »afviklingsmål«: målene som omhandlet i artikel 14
- 9) »afviklingsværktøj«: et afviklingsværktøj som omhandlet i artikel 22, stk. 2
- 10) »afviklingsforanstaltning«: en afgørelse om at bringe en enhed som omhandlet i artikel 2 under afvikling i henhold til artikel 18, anvendelse af et afviklingsværktøj eller udøvelse af en eller flere afviklingsbeføjelser
- 11) »dækkede indskud«: indskud som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 5), i direktiv 2014/49/EU
- 12) »berettigede indskud«: berettigede indskud som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 4), i direktiv 2014/49/EU
- 13) »institut«: et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der er omfattet af tilsyn på et konsolideret grundlag i overensstemmelse med artikel 2, litra c)
- 14) »institut under afvikling«: en enhed som omhandlet i artikel 2, over for hvilken der er truffet en afviklingsforanstaltning
- 15) »finansieringsinstitut«: et finansieringsinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 16) »finansielt holdingselskab«: et finansielt holdingselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 20), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 17) »blandet finansielt holdingselskab«: et blandet finansielt holdingselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 18) »finansielt moderholdingselskab i Unionen«: et finansielt moderholdingselskab i Unionen som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 31), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 19) »moderinstitut i Unionen«: et moderinstitut i Unionen som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 29), i forordning (EU) nr. 575/2013

▼B

- 20) »moderselskab«: et moderselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 15), litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013

▼M1

- 21) »datterselskab«: et datterselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 16), i forordning (EU) nr. 575/2013 og, med henblik på anvendelsen af nærværende forordnings artikel 8, artikel 10, stk. 10, artikel 12-12k, artikel 21 og 53 på afviklingskoncerner omhandlet i nærværende stykkes nr. 24b), litra b), alt efter hvad der er relevant, kreditinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ, selve det centrale organ, og deres respektive datterselskaber, under hensyntagen til den måde hvorpå sådanne afviklingskoncerner overholder nærværende forordnings artikel 12f, stk. 3
- 21a) »væsentligt datterselskab«: et væsentligt datterselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 135), i forordning (EU) nr. 575/2013

▼B

- 22) »filial«: en filial som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 17), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 23) »koncern«: et moderselskab og dets datterselskaber, der er enheder som omhandlet i artikel 2
- 24) »grænseoverskridende koncern«: en koncern, der har enheder som omhandlet i artikel 2

▼M1

- 24a) »afviklingsenhed«: en juridisk person, der er etableret i en delta-gende medlemsstat, og som i henhold til artikel 8 er identificeret af Afviklingsinstansen som en enhed, der er omfattet af afviklingsforanstaltningerne i afviklingsplanen
- 24b) »afviklingskoncern«:
- a) en afviklingsenhed, tillige med dens datterselskaber der ikke:
 - i) selv er afviklingsenheder
 - ii) er datterselskaber af andre afviklingsenheder eller
 - iii) er enheder, der er etableret i et tredjeland, og som ikke indgår i afviklingskoncernen i henhold til afviklingsplanen, og deres datterselskaber, eller
 - b) kreditinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ, og selve det centrale organ, når mindst et af disse kreditinstitutter eller det centrale organ er en afviklingsenhed, og deres respektive datterselskaber

- 24c) »globalt systemisk vigtigt institut« eller »G-SII«: et G-SII som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 133), i forordning (EU) nr. 575/2013

▼B

- 25) »konsolideret situation«: en konsolideret situation som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 47), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 26) »konsoliderende tilsynsmyndighed«: en konsoliderende tilsynsmyndighed situation som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 41), i forordning (EU) nr. 575/2013

▼B

- 27) »afviklingsmyndighed på koncernniveau«: en afviklingsmyndighed i den deltagende medlemsstat, hvor instituttet eller modervirksomheden, der er underlagt konsolideret tilsyn på højeste konsolideringsniveau i deltagende medlemsstater i overensstemmelse med artikel 111 i direktiv 2013/36/EU, er etableret
- 28) »institutsikringsordning«: en ordning, der opfylder kravene i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013
- 29) »ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige«: statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i TEUF eller enhver anden offentlig finansiel støtte på overnationalt niveau, som, hvis den blev ydet på nationalt niveau, ville udgøre statsstøtte, og som ydes for at bevare eller genoprette levedygtigheden, likviditeten eller solvensen af en enhed som omhandlet i nærværende forordnings artikel 2, eller af en koncern, som en sådan enhed er en del af
- 30) »virksomhedssalgsværktøj«: mekanisme for en afviklingsmyndigheds overførsel af ejerskabsinstrumenter, der er udstedt af et institut under afvikling, eller af aktiver, rettigheder eller forpligtelser i et institut under afvikling til en køber, der ikke er et broinstitut, i overensstemmelse med artikel 24
- 31) »broinstitutværktøj«: mekanisme til gennemførelse af en overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, der er udstedt af et institut under afvikling, eller af aktiver, rettigheder eller passiver i et institut under afvikling til et broinstitut i overensstemmelse med artikel 25
- 32) »værktøj til adskillelse af aktiver«: mekanisme til en afviklingsmyndigheds overførsel af aktiver, rettigheder eller passiver i et institut, der er under afvikling, til et porteføljeadministrationselskab i overensstemmelse med artikel 26
- 33) »bail-in-værktøj«: mekanisme til en afviklingsmyndigheds udøvelse af beføjelserne til nedskrivning og konvertering af passiverne i et institut, der er under afvikling, i overensstemmelse med artikel 27
- 34) »disponible finansielle midler«: kontante midler, indskud, aktiver og uigenkaldelige betalingsforpligtelser, som Afviklingsfonden har til disposition til de i artikel 76, stk. 1, omhandlede formål
- 35) »målniveau«: den mængde disponible finansielle midler, der skal opnås ifølge artikel 69, stk. 1
- 36) »aftale«: aftalen om overførsel og gensidiggørelse af bidrag til Afviklingsfonden
- 37) »overgangsperiode«: perioden fra datoen for denne forordnings anvendelse som fastsat i henhold til artikel 99, stk. 2 og 6, og indtil Afviklingsfonden har nået målniveauet, dog senest den 1. januar 2024.
- 38) »finansielt instrument«: et finansielt instrument som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 50), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 39) »gældsinstrumenter«: obligationer og andre former for overdragelig gæld, instrumenter, der skaber eller anerkender en gæld, og instrumenter, der giver ret til at erhverve gældsinstrumenter

▼ B

- 40) »kapitalgrundlag«: kapitalgrundlag som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 118), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 41) »kapitalgrundlagskrav«: kapitalgrundlagskrav som fastlagt i artikel 92-98 i forordning (EU) nr. 575/2013
- 42) »opløsning«: realisering af aktiver tilhørende en enhed som omhandlet i artikel 2
- 43) »derivat«: et derivat som defineret i artikel 2, stk. 5, i forordning (EU) nr. 648/2012
- 44) »nedskrivning og konverteringsbeføjelser«: beføjelserne som omhandlet i artikel 21
- 45) »egentlige kernekapitalinstrumenter«: kapitalinstrumenter der opfylder betingelserne i artikel 28, stk. 1-4, artikel 29, stk. 1-5, eller artikel 31, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013

▼ M1

- 45a) »egentlig kernekapital«: egentlig kernekapital som beregnet i overensstemmelse med artikel 50 i forordning (EU) nr. 575/2013

▼ C1

- 46) »hybride kernekapitalinstrumenter«: kapitalinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 52, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013
- 47) »supplerende kapitalinstrumenter«: kapitalinstrumenter eller efterstillede lån, der opfylder betingelserne i artikel 63 i forordning (EU) nr. 575/2013

▼ B

- 48) »samlet beløb«: det samlede beløb med hvilket afviklingsmyndigheden har vurderet, at ► **M1** passiver, der er omfattet af bail-in ◀ nedskrives eller konverteres, i overensstemmelse med artikel 27, stk. 13

▼ M1

- 49) »passiver, der er omfattet af bail-in«: passiver og kapitalinstrumenter, der ikke er egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter fra en enhed som omhandlet i artikel 2, og som ikke er udelukket fra anvendelsesområdet for bail-in-værktøjet i henhold til artikel 27, stk. 3
- 49a) »nedskrivningsrelevante passiver«: passiver, der er omfattet af bail-in, som opfylder betingelserne i denne forordnings artikel 12c eller artikel 12g, stk. 2, litra a), alt efter hvad der er relevant, og supplerende kapitalinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 72a, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 49b) »efterstillede nedskrivningsrelevante instrumenter«: instrumenter, der opfylder alle betingelser, der er omhandlet i artikel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013 bortset fra nævnte forordnings artikel 72b, stk. 3-5

▼B

- 50) »indskudsgarantiordning«: indskudsgarantiordning indført og officielt anerkendt af en medlemsstat i henhold til artikel 4 i direktiv 2014/49/EU
- 51) »relevante kapitalinstrumenter«: supplerende kapitalinstrumenter og hybride kernekapitalinstrumenter
- 52) »dækket obligation« et instrument som omhandlet i artikel 52, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF ⁽¹⁾
- 53) »indskyder«: en indskyder som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 6, i direktiv 2014/49/EU
- 54) »investor«: en investor i den i artikel 1, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF ⁽²⁾ anvendte betydning

▼M1

- 55) »kombineret bufferkrav«: kombineret bufferkrav som defineret i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU.

▼B

2. I mangel af relevante definitioner i nærværende artikels stk. 1, anvendes definitionerne som omhandlet i artikel 2 i direktiv 2014/59/EU. I mangel af relevante definitioner i nærværende artikels stk. 1 eller i artikel 2 i direktiv 2014/59/EU anvendes definitionerne som omhandlet i artikel 3 i direktiv 2013/36/EU.

*Artikel 4***Deltagende medlemsstater**

1. Deltagende medlemsstater som omhandlet i artikel 2 i forordning (EU) nr. 1024/2013 betragtes også som deltagende medlemsstater ved anvendelsen af denne forordning.

2. Såfremt det tætte samarbejde mellem en medlemsstat og ECB suspenderes eller afbrydes i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EU) nr. 1024/2013, ophører enheder etableret i den pågældende medlemsstat med at være omfattet af nærværende forordning fra datoen for anvendelsen af afgørelsen om at suspendere eller afbryde det tætte samarbejde.

3. Såfremt det tætte samarbejde mellem en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, og ECB afsluttes i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EU) nr. 1024/2013, træffer Afviklingsinstansen, inden for en frist på tre måneder efter datoen for vedtagelsen af afgørelsen om afslutning af det tætte samarbejde i forståelse med den pågældende medlemsstat, afgørelse om bestemmelserne for tilbagebetaling af de bidrag, som den pågældende medlemsstat har overført til Afviklingsfonden samt eventuelle betingelser, der finder anvendelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger (EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22).

▼B

Tilbagebetalinger omfatter den del af afdelingen, som svarer til den pågældende medlemsstat, og som ikke er underlagt gensidiggørelse. Hvis tilbagebetalingerne i løbet af den overgangsperiode, der er fastsat i aftalen, af den ikkegensidiggjorte del ikke er tilstrækkelige til at gøre det muligt for den pågældende medlemsstat at finansiere oprettelsen af sin nationale finansielle ordning i overensstemmelse med direktiv 2014/59/EU, skal tilbagebetalingerne også omfatte alle eller en del af bidragene fra den del af afdelingen, der svarer til medlemsstaten, og som i overensstemmelse med aftalen er underlagt gensidiggørelse, eller, efter overgangsperioden, alle eller en del af de bidrag, som den pågældende medlemsstat har overført under det tætte samarbejde, i et omfang, som er tilstrækkeligt til at muliggøre finansieringen af den ovennævnte nationale finansielle ordning.

Ved vurderingen af omfanget af finansielle midler, der skal tilbagebetales fra den gensidiggjorte del eller, efter overgangsperioden, på anden vis fra Afviklingsfonden, tages følgende supplerende kriterier i betragtning:

- a) den måde, hvorpå det tætte samarbejde med ECB er afsluttet, uanset om det skete frivilligt i overensstemmelse med artikel 7, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1024/2013 eller ej
- b) forekomsten af igangværende afviklingsforanstaltninger på afslutningsdatoen
- c) den økonomiske cyklus i den medlemsstat, der er berørt af afslutningen.

Tilbagebetalinger fordeles over en begrænset periode svarende til varigheden af det tætte samarbejde. Den relevante medlemsstats del af de finansielle midler fra fonden, der anvendes til afviklingsforanstaltninger i løbet af perioden med det tætte samarbejde fratrækkes disse tilbagebetalinger.

4. Denne forordning finder fortsat anvendelse på afviklingsprocedurer, som er i gang på datoen for anvendelsen af en afgørelse som omhandlet i stk. 2.

Artikel 5

Sammenhæng med direktiv 2014/59/EU og gældende national lovgivning

1. Hvis Afviklingsinstansen i henhold til denne forordning udfører opgaver eller udøver beføjelser, som i henhold til direktiv 2014/59/EU skal varetages af den nationale afviklingsmyndighed, anses Afviklingsinstansen ved anvendelsen af denne forordning og direktiv 2014/59/EU for at være den relevante nationale afviklingsmyndighed eller, i tilfælde af afvikling af grænseoverskridende koncerner, den relevante koncernafviklingsmyndighed.

2. Afviklingsinstansen, Rådet og Kommissionen samt, hvis det er relevant, de nationale afviklingsmyndigheder træffer afgørelser i henhold til og i overensstemmelse med de relevante EU-retsakter og navnlig eventuelle lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige retsakter, herunder dem der er omhandlet i artikel 290 og 291 i TEUF.

▼B

Afviklingsinstansen, Rådet og Kommissionen er underlagt bindende reguleringsmæssige standarder og gennemførelsesstandarder, som er udarbejdet af EBA og vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 10-15 i forordning (EU) nr. 1093/2010, samt eventuelle retningslinjer og henstillinger, som EBA har udstedt i overensstemmelse med artikel 16 i samme forordning. De skal gøre sig alle bestræbelser på at overholde EBA's retningslinjer og henstillinger, som vedrører de opgaver, disse organer skal varetage. Såfremt de ikke overholder eller ikke agter at overholde sådanne retningslinjer og henstillinger, skal EBA underrettes herom i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3, i nævnte forordning. Afviklingsinstansen, Rådet og Kommissionen samarbejder med EBA om anvendelsen af artikel 25 og 30 i nævnte forordning. Afviklingsinstansen er endvidere underlagt eventuelle afgørelser, der træffes af EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, når direktiv 2014/59/EU fastsætter bestemmelse om sådanne afgørelser.

*Artikel 6***Generelle principper**

1. Ingen handling, intet forslag og ingen politik fra Afviklingsinstansens, Rådets, Kommissionens eller en national afviklingsmyndigheds side må udgøre forskelsbehandling af enheder, indskydere, investorer eller andre kreditorer, der er etableret i Unionen, på grundlag af deres nationalitet eller forretningssted.

2. Alle handlinger, forslag eller politikker fra Afviklingsinstansens, Rådets og Kommissionens eller en national afviklingsmyndigheds side i forbindelse med SRM gennemføres under fuldstændig hensyntagen til og rettidig omhu for det indre markeds enhed og integritet.

3. Når Kommissionen træffer afgørelser eller foretager handlinger, der kan have virkninger i flere medlemsstater, og navnlig hvis den træffer afgørelser vedrørende koncerner, der er etableret i to eller flere medlemsstater, tages der behørigt hensyn til de afviklingsmål, som er omhandlet i artikel 14, og alle de følgende faktorer:

- a) interesser hos de medlemsstater, i hvilke en koncern driver virksomhed, og navnlig virkninger af eventuelle afgørelser, handlinger eller passivitet på den finansielle stabilitet, skatteindtægterne, økonomien, finansieringsordningerne, indskudsgarantiordningen eller investorgarantiordningen i disse medlemsstater og på Afviklingsfonden
- b) målet om at afveje de forskellige involverede medlemsstaters interesser og om at undgå i urimelig grad at skade eller beskytte en medlemsstats interesser
- c) behovet for at minimere negative virkninger for alle dele af en koncern, som en enhed som omhandlet i artikel 2, der er underlagt afvikling, er en del af.

4. Når der træffes afgørelser eller foranstaltninger, navnlig vedrørende enheder eller koncerner, som er etableret i både deltagende og ikkedeltagende medlemsstater, skal potentielle negative virkninger for ikkedeltagende medlemsstater, herunder for enheder, der er etableret i disse medlemsstater, tages i betragtning.

▼B

5. Afviklingsinstansen, Rådet og Kommissionen afvejer de faktorer, der er omhandlet i stk. 3, med de i artikel 14 omhandlede afviklingsmål afhængigt af arten af og omstændighederne ved den enkelte sag og skal overholde de afgørelser, som Kommissionen har truffet i henhold til artikel 107 i TEUF og denne forordnings artikel 19.

6. Afviklingsinstansens, Rådets eller Kommissionens afgørelser eller handlinger må hverken medføre, at medlemsstaterne skal yde ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, eller at der gøres indgreb i medlemsstaternes budgetmæssige suverænitet og finanspolitiske ansvar.

7. Når Afviklingsinstansen træffer en afgørelse, der er henvendt til en national afviklingsmyndighed, har den nationale afviklingsmyndighed ret til nærmere at specificere de foranstaltninger, der skal træffes. Sådanne specifikationer skal overholde den pågældende afgørelse fra Afviklingsinstansen.

*Artikel 7***Opgavefordeling inden for SRM**

1. Afviklingsinstansen har ansvaret for, at SRM fungerer effektivt og konsekvent.

2. Med forbehold af bestemmelserne som omhandlet i artikel 31, stk. 1, er Afviklingsinstansen ansvarlig for udarbejdelse af afviklingsplaner og vedtagelse af alle afgørelser vedrørende afvikling for:

a) de enheder, der er omhandlet i artikel 2, og som ikke tilhører en koncern, og for koncerner:

i) der betragtes som væsentlige, jf. artikel 6, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1024/2013, eller

ii) over for hvilke ECB i henhold til artikel 6, stk. 5, litra b,) i forordning (EU) nr. 1024/2013 har besluttet at udøve alle de relevante beføjelser direkte, samt

b) andre grænseoverskridende koncerner.

3. I forhold til enheder og koncerner, som ikke er omhandlet i stk. 2, skal de nationale afviklingsmyndigheder, uden at det berører Afviklingsinstansens ansvar for de opgaver, den er tildelt i denne forordning, udføre og være ansvarlige for at:

a) vedtage afviklingsplaner og foretage en vurdering af afviklingsmulighederne i overensstemmelse med artikel 8 og 10 og efter den procedure, der er fastsat i artikel 9

b) vedtage foranstaltninger under tidlig indgriben i overensstemmelse med artikel 13, stk. 3

c) indføre forenklede forpligtelser eller indrømme fritagelse fra forpligtelsen til at udarbejde en afviklingsplan i overensstemmelse med artikel 11

▼M1

d) fastlægge niveauet for minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med artikel 12-12k

▼B

- e) vedtage afviklingsafgørelser og anvende de afviklingsværktøjer, der er omhandlet i denne forordning, i overensstemmelse med de relevante procedurer og sikkerhedsforanstaltninger, forudsat at afviklingsforanstaltningen ikke kræver anvendelse af Afviklingsfonden og udelukkende finansieres ved hjælp af de værktøjer, der er omhandlet i artikel 21 og 24-27, eller indskudsgarantiordningen i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 79 og efter proceduren som fastsat i artikel 31
- f) nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter i henhold til artikel 21 efter proceduren som fastsat i artikel 31.

Hvis en afviklingsforanstaltning kræver anvendelse af Afviklingsfonden, skal Afviklingsinstansen vedtage afviklingsordningen.

De nationale afviklingsmyndigheder skal i forbindelse med vedtagelsen af en afviklingsafgørelse tage hensyn til og anvende de i artikel 9 omhandlede afviklingsplaner, medmindre de i lyset af sagens omstændigheder vurderer, at afviklingsmålene kan opfyldes mere effektivt ved, at der træffes foranstaltninger, som ikke er fastsat i afviklingsplanen.

De nationale afviklingsmyndigheder skal ved udførelsen af de opgaver, som er omhandlet i dette stykke, anvende de relevante bestemmelser i denne forordning. Alle henvisninger til Afviklingsinstansen i artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 5, artikel 8, stk. 6, 8, 12 og 13, artikel 10, stk. 1-10, artikel 11-14, artikel 15, stk. 1, 2 og 3, artikel 16, artikel 18, stk. 1, første afsnit, artikel 18, stk. 2 og 6, artikel 20, artikel 21, stk. 1-7, artikel 21, stk. 8, andet afsnit, artikel 21, stk. 9 og 10, artikel 22, stk. 1, 3 og 6, artikel 23 og 24, artikel 25, stk. 3, artikel 27, stk. 1-15, artikel 27, stk. 16, andet afsnit, andet punktum, tredje afsnit, fjerde afsnit, første, tredje og fjerde punktum, og artikel 32 læses som henvisninger til de nationale afviklingsmyndigheder for så vidt angår koncerner og enheder som omhandlet i første afsnit. Med henblik herpå anvender de nationale afviklingsmyndigheder de beføjelser, som de er tillagt i henhold til national lovgivning til gennemførelse af direktiv 2014/59/EU i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i den nationale lovgivning.

De nationale afviklingsmyndigheder underretter Afviklingsinstansen om de i nærværende stykke omhandlede foranstaltninger, der skal træffes, og samarbejder tæt med Afviklingsinstansen, når disse foranstaltninger træffes.

De nationale afviklingsmyndigheder fremsender afviklingsplanerne til Afviklingsinstansen, jf. artikel 9, samt en eventuel ajourføring sammen med en begrundet vurdering af afviklingsmulighederne for den pågældende enhed eller koncern i overensstemmelse med artikel 10.

4. Når det er nødvendigt for at sikre konsekvent anvendelse af høje afviklingsstandarder under denne forordning, kan Afviklingsinstansen:

- a) i forlængelse af en national afviklingsmyndigheds underretning om en foranstaltning i henhold til nærværende artikels stk. 3 i overensstemmelse med artikel 31, stk. 1, inden for den behørigt tidsfrist og under henvisning til de presserende omstændigheder, udstede en advarsel til den pågældende nationale afviklingsmyndighed, hvis Afviklingsinstansen finder, at udkastet til afgørelse vedrørende en enhed eller koncern som omhandlet i nærværende artikels stk. 3 ikke er i overensstemmelse med denne forordning eller med dens generelle instrukser, jf. artikel 31, stk. 1, litra a)

▼B

b) når som helst — navnlig hvis der ikke i tilstrækkelig grad korrigeres som følge af dens advarsel, jf. litra a) — på eget initiativ efter samråd med den pågældende nationale afviklingsmyndighed eller på anmodning af den pågældende nationale afviklingsmyndighed, beslutte direkte at udøve alle de relevante beføjelser efter denne forordning, også i forhold til enhver enhed eller koncern, som er omhandlet i nærværende artikels stk. 3.

5. Uanset nærværende artikels stk. 3 kan deltagende medlemsstater beslutte, at Afviklingsinstansen udøver alle de relevante beføjelser og varetager alle de opgaver, den er blevet tildelt efter denne forordning, over for andre enheder og koncerner, som er etableret på deres område, end dem, der er omhandlet i stk. 2. I så fald finder nærværende artikels stk. 3 og 4, artikel 9, artikel 12, stk. 2, samt artikel 31, stk. 1, ikke anvendelse. Medlemsstater, som agter at gøre brug af denne mulighed, skal underrette Afviklingsinstansen og Kommissionen herom. Underretningen får gyldighed fra dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

DEL II

SÆRLIGE BESTEMMELSER

AFSNIT I

FUNKTIONER INDEN FOR SRM OG PROCEDUREREGLER

KAPITEL 1

Afviklingsplanlægning

Artikel 8

Afviklingsplaner udarbejdet af Afviklingsinstansen

1. Afviklingsinstansen udarbejder og vedtager afviklingsplaner for de i artikel 7, stk. 2 omhandlede enheder og koncerner, samt for de i artikel 7, stk. 4, litra b), og stk. 5 omhandlede enheder og koncerner, når betingelserne for anvendelsen af disse stykker er opfyldt.

2. Afviklingsinstansen udarbejder afviklingsplanerne efter høring af ECB eller de relevante kompetente nationale myndigheder eller de nationale afviklingsmyndigheder, herunder afviklingsmyndigheden på koncernniveau, i de deltagende medlemsstater, hvor enhederne er etableret, og afviklingsmyndighederne i de ikkedeltagende medlemsstater, hvor der befinder sig væsentlige filialer, hvis dette er relevant for den væsentlige filial. I dette øjemed kan Afviklingsinstansen pålægge de nationale afviklingsmyndigheder at udarbejde og forelægge Afviklingsinstansen udkast til afviklingsplaner og afviklingsmyndigheden på koncernniveau at udarbejde og forelægge Afviklingsinstansen et udkast til koncernafviklingsplan.

3. Med henblik på at sikre effektiv og ensartet anvendelse af denne artikel udsteder Afviklingsinstansen retningslinjer og sender instrukser til de nationale afviklingsmyndigheder om udarbejdelsen af udkast til afviklingsplaner og udkast til koncernafviklingsplaner vedrørende specifikke enheder eller koncerner.

4. Ved anvendelsen af nærværende artikels stk. 1 forelægger de nationale afviklingsmyndigheder Afviklingsinstansen alle de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde og gennemføre afviklingsplanerne, således som de har indhentet oplysningerne i henhold til artikel 11 og artikel 13, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, jf. dog kapitel 5 i nærværende afsnit.

▼ M1

5. I afviklingsplanen opstilles der modeller for, hvordan de i denne forordning omhandlede afviklingsværktøjer og -beføjelser kan anvendes på de i stk. 1 omhandlede enheder.

▼ B

6. ► **M1** Afviklingsplanen skal indeholde de afviklingsforanstaltninger, som Afviklingsinstansen kan træffe, hvis en i stk. 1 omhandlet enhed opfylder betingelserne for afvikling.

Oplysningerne i stk. 9, litra a), videregives til den pågældende enhed. ◀

Når Afviklingsinstansen udarbejder og ajourfører afviklingsplanen, påpeger den eventuelle væsentlige hindringer for en sådan afvikling og angiver i nødvendigt og forholdsmæssigt omfang relevante foranstaltninger med henblik på at fjerne sådanne hindringer i overensstemmelse med artikel 10.

Der skal i afviklingsplanen tages højde for en række relevante scenarier, herunder at den omstændighed, at et institut bliver nødlidende, kan være idiosynkratisk eller finde sted i en periode med generel finansiell ustabilitet eller med hændelser, der berører hele systemet.

Der må i afviklingsplanen ikke forudsættes noget af følgende:

- a) ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige ud over anvendelse af den Afviklingsfond, der oprettes i henhold til artikel 67
- b) likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes i en nødsituation, eller
- c) likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes på andre betingelser end de normale for så vidt angår sikkerhedsstillelse, løbetid og rentesatser.

7. Afviklingsplanen skal indeholde en analyse af, hvordan og hvornår et institut på de i planen fastsatte betingelser kan ansøge om anvendelse af centralbankfaciliteter, og skal identificere de aktiver, der forventes at kunne betragtes som sikkerhed.

8. Afviklingsinstansen kan pålægge institutterne at bistå dem med at udarbejde og ajourføre planerne.

9. Afviklingsplanen for hver enhed skal indeholde følgende, kvantificeret, hvor det er relevant og muligt:

- a) en sammenfatning af planens vigtigste elementer
- b) et resumé af de væsentligste ændringer i instituttet, der har fundet sted, siden de seneste afviklingsoplysninger blev registreret
- c) en beskrivelse af, hvordan kritiske funktioner og centrale forretningsområder i nødvendigt omfang vil kunne adskilles juridisk og økonomisk fra andre funktioner for at sikre deres videreførelse, i tilfælde af at instituttet bliver nødlidende

▼B

- d) et overslag over tidsrammen for gennemførelsen af hvert af planens væsentlige aspekter
- e) en udførlig beskrivelse af den vurdering af afviklingsmulighederne, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 10
- f) en beskrivelse af de foranstaltninger, der måtte være nødvendige i medfør af artikel 10, stk. 7, for at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling, som er påpeget ved vurderingen i overensstemmelse med artikel 10
- g) en beskrivelse af procedurerne for bestemmelse af værdien og salgbarheden af instituttets kritiske funktioner, centrale forretningsområder og aktiver
- h) en udførlig beskrivelse af de ordninger, der skal sikre, at de i artikel 11 i direktiv 2014/59/EU krævede oplysninger er aktuelle og tilgængelige for afviklingsmyndighederne til enhver tid
- i) en redegørelse for, hvordan de forskellige afviklingsmodeller vil kunne finansieres, uden at der forudsættes noget af følgende:
 - i) eventuel ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige ud over anvendelse af den Afviklingsfond, der oprettes i henhold til artikel 67
 - ii) likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes i en nødsituation, eller
 - iii) likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes på andre betingelser end de normale for så vidt angår sikkerhedsstillelse, løbetid og rentesatser
- j) en udførlig beskrivelse af de forskellige afviklingsstrategier, der vil kunne anvendes, alt efter de forskellige mulige scenarier og de gældende tidsfrister
- k) en beskrivelse af kritiske indbyrdes afhængighedsforhold
- l) en beskrivelse af mulighederne for at bevare adgangen til betalings- og clearingtjenester samt andre infrastrukturer og en vurdering af overførbare positioner af kundernes positioner
- m) en analyse af planens konsekvenser for instituttets medarbejdere, herunder en vurdering af eventuelle omkostninger forbundet hermed, og en beskrivelse af de planlagte procedurer for høring af medarbejderne under afviklingsprocessen, idet der tages hensyn til de nationale ordninger for dialog med arbejdsmarkedets parter, hvor dette er relevant
- n) en plan for kommunikation med medierne og offentligheden

▼ M1

- o) kravene i artikel 12f og 12g og en frist for opnåelse af dette niveau i overensstemmelse med artikel 12k
- p) såfremt Afviklingsinstansen anvender artikel 12c, stk. 4, 5 eller 7, en tidsplan for afviklingsenhedens overholdelse i overensstemmelse med artikel 12k

▼ B

- q) en beskrivelse af de aktiviteter og systemer, der har afgørende betydning for opretholdelsen af den fortsatte gennemførelse af instituttets operationelle procedurer
- r) eventuelle udtalelser fra instituttet om afviklingsplanen.

▼ M1

10. Koncernafviklingsplaner skal indeholde en plan for afvikling af den i stk. 1 omhandlede koncern, der er ledet af EU-moderselskabet, som er etableret i en deltagende medlemsstat, og skal angive de foranstaltninger, der skal træffes for så vidt angår:

- a) EU-moderselskabet
- b) de datterselskaber, der tilhører koncernen og er etableret i Unionen
- c) de enheder, som er omhandlet i artikel 2, litra b), og
- d) med forbehold af artikel 33 de datterselskaber, der tilhører koncernen og er etableret uden for Unionen.

I overensstemmelse med de foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, skal afviklingsplanen for hver koncern angive afviklingsenhederne og afviklingskoncerne.

▼ B

11. Koncernafviklingsplanen skal:

▼ M1

- a) fastlægge de afviklingsforanstaltninger, der skal træffes for afviklingsenheder i de i stk. 6 omhandlede scenarier, og konsekvenserne af disse afviklingsforanstaltninger for andre koncernenheder, moderselskabet og datterinstitutter som omhandlet i stk. 1
- aa) hvis en koncern som omhandlet i stk. 1 omfatter mere end en afviklingskoncern, fastlægge de afviklingsforanstaltninger, der skal træffes for de enkelte afviklingskoncerners afviklingsenheder, og konsekvenserne af disse foranstaltninger for begge følgende:
 - i) andre koncernenheder, der tilhører den samme afviklingskoncern
 - ii) andre afviklingskoncerner

▼ M1

- b) undersøge, i hvilket omfang afviklingsværktøjerne kan anvendes og afviklingsbeføjelserne kan udøves med hensyn til afviklingsenheder, der er etableret i Unionen, på en koordineret måde, herunder ved foranstaltninger med henblik på at fremme tredjeparts opkøb af hele koncernen, af særlige forretningsområder eller aktiviteter, der varetages af en række koncernenheder, eller af bestemte koncernenheder eller afviklingskoncerner, og at afdække potentielle hindringer for en koordineret afvikling

▼ B

- c) indeholde en udførlig beskrivelse af den vurdering af afviklingsmulighederne, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 10
- d) når en koncern også omfatter enheder, som er etableret i tredjelande, påpege passende muligheder for samarbejde og koordinering med de relevante myndigheder i de pågældende tredjelande og konsekvenserne for afvikling i Unionen
- e) afdække foranstaltninger, herunder juridisk og økonomisk udskillelse af bestemte funktioner eller forretningsområder, som er nødvendige for at lette afviklingen af koncernen, når betingelserne for afvikling er opfyldt
- f) angive, hvordan koncernafviklingsforanstaltningerne vil kunne finansieres og, hvis der er behov for Afviklingsfonden og de finansieringsordninger i ikkedeltagende medlemsstater, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 100 i direktiv 2014/59/EU, opstille principper for deling af ansvaret for denne finansiering mellem finansieringskilder i de forskellige deltagende og ikkedeltagende medlemsstater. Der må i planen ikke forudsættes noget af følgende:
- i) enhver ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, bortset fra anvendelsen af den Afviklingsfond, der oprettes i henhold til artikel 67 i denne forordning, og de finansieringsordninger i ikkedeltagende medlemsstater, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 100 i direktiv 2014/59/EU
 - ii) enhver likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes i en nødsituation, eller
 - iii) enhver likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes på andre betingelser end de normale for så vidt angår sikkerhedsstillelse, løbetid og rentesatser.

Disse principper opstilles på grundlag af rimelige og afbalancerede kriterier og tager navnlig hensyn til artikel 107, stk. 5, i direktiv 2014/59/EU og indvirkningen på den finansielle stabilitet i alle de berørte medlemsstater.

Koncernafviklingsplanen må ikke have uforholdsmæssigt stor indvirkning på nogen medlemsstat.

12. Afviklingsinstansen skal fastsætte den dato, på hvilken de første afviklingsplaner skal udarbejdes. Afviklingsplaner og koncernafviklingsplaner skal gennemgås og i givet fald ajourføres mindst en gang om året og efter væsentlige ændringer af enhedens retlige eller organisatoriske struktur, dens forretningsaktiviteter eller dens finansielle stilling, eller i tilfælde af koncernafviklingsplaner, af koncernen, herunder enhver koncernenhed, som kan få væsentlige konsekvenser for planens effektivitet, eller som på anden vis nødvendiggør en revision af afviklingsplanen.

▼B

Med henblik på en revision eller ajourføring af afviklingsplanerne, jf. første afsnit, meddeler institutterne samt ECB eller de kompetente nationale kompetente nationale myndigheder straks Afviklingsinstansen enhver ændring, der nødvendiggør en sådan revision eller ajourføring af afviklingsplanen.

▼M1

Gennemgangen, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, foretages efter gennemførelse af afviklingsforanstaltninger eller udøvelse af beføjelserne omhandlet i artikel 21.

Når Afviklingsinstansen fastsætter fristerne i nærværende artikels stk. 9, litra o) og p), under de omstændigheder, der er omhandlet i nærværende stykkes tredje afsnit, tager den hensyn til fristen for at opfylde kravet, der er omhandlet i artikel 104b i direktiv 2013/36/EU.

▼B

13. Afviklingsinstansen fremsender afviklingsplanerne med eventuelle ændringer til ECB eller til de relevante kompetente nationale myndigheder.

*Artikel 9***Afviklingsplaner udarbejdet af nationale afviklingsmyndigheder**

1. De nationale afviklingsmyndigheder udarbejder og vedtager afviklingsplaner for institutter og koncerner som omhandlet i artikel 7, stk. 2, stk. 4, litra b), og stk. 5, i overensstemmelse med artikel 8, stk. 5-13.
2. De nationale afviklingsmyndigheder udarbejder afviklingsplaner efter høring af de relevante kompetente nationale myndigheder og de nationale afviklingsmyndigheder i de deltagende og ikkedeltagende medlemsstater, hvor der befinder sig væsentlige filialer, hvis dette er relevant for den væsentlige filial.

*Artikel 10***Vurdering af afviklingsmulighederne**

1. Ved udarbejdelsen og opdateringen af afviklingsplaner i henhold til artikel 8 foretager Afviklingsinstansen efter høring af de kompetente myndigheder, herunder ECB, og afviklingsmyndighederne i ikkedeltagende medlemsstater, i hvilke væsentlige filialer er beliggende, for så vidt det er relevant for den væsentlige filial, en vurdering af, i hvilket omfang institutter og koncerner kan afvikles uden at påregne noget af følgende:
 - a) enhver ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige ud over anvendelse af Afviklingsfonden, der oprettes i henhold til artikel 67
 - b) enhver likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes i en nødsituation, eller
 - c) enhver likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes på andre betingelser end de normale for så vidt angår sikkerhedsstillelse, løbetid og rentesatser.

▼B

2. ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed forelægger genopretningsplanen eller koncerngenopretningsplanen for Afviklingsinstansen. Afviklingsinstansen gennemgår genopretningsplanen med henblik på at identificere eventuelle handlinger i genopretningsplanen, der kunne få en negativ indvirkning på instituttets eller koncernens afviklingsmuligheder, og fremsætter henstillinger herom til ECB eller den kompetente nationale myndighed.

3. Ved udarbejdelsen af en afviklingsplan vurderer Afviklingsinstansen, i hvilket omfang en sådan enhed kan afvikles i overensstemmelse med denne forordning. En enhed anses for at kunne afvikles, hvis det er muligt og troværdigt, at Afviklingsinstansen enten håndterer den som led i almindelig insolvensbehandling eller anvender afviklingsværktøjer og udøver afviklingsbeføjelser på den, idet den i videst muligt omfang forhindrer, at det får betydelige negative konsekvenser for finansielle systemer, herunder generel finansiell ustabilitet eller hændelser, der berører hele systemet, i den medlemsstat, hvor enheden befinder sig, eller andre medlemsstater eller Unionen, og således, at det sikrer videreførelsen af enhedens kritiske funktioner.

Afviklingsinstansen underretter rettidigt EBA, når et institut anses for ikke at kunne afvikles.

▼M1

4. En koncern anses for at kunne afvikles, hvis det er muligt og troværdigt, at Afviklingsinstansen enten opløser koncernenheder som led i almindelig insolvensbehandling eller afvikler dem ved at anvende afviklingsværktøjer og udøve afviklingsbeføjelser for så vidt angår afviklingsenheder i denne koncern, idet den så vidt muligt forhindrer, at det får betydelige negative konsekvenser for de finansielle systemer i de medlemsstater, i hvilke der er etableret koncernenheder, eller i andre medlemsstater eller Unionen, herunder generel finansiell ustabilitet eller hændelser, der berører hele systemet, således at videreførelsen af koncernenhedernes kritiske funktioner sikres, hvis de nemt kan skilles ud i tide eller på anden vis.

Afviklingsinstansen underretter rettidigt EBA, når en koncern anses for ikke at kunne afvikles.

Hvis en koncern omfatter mere end en afviklingskoncern, vurderer Afviklingsinstansen den enkelte afviklingskoncerns afviklingsmuligheder i henhold til denne artikel.

Den i første afsnit omhandlede vurdering foretages ud over vurderingen af hele koncernens afviklingsmuligheder.

▼B

5. Ved anvendelsen af stk. 3 og 4 og 10 henviser betydelige negative konsekvenser for det finansielle system eller trusler mod den finansielle stabilitet til en situation, hvor det finansielle system aktuelt eller potentielt er udsat for en forstyrrelse, der kan give anledning til finansiell uro, som risikerer at bringe det indre markeds eller økonomiens eller det finansielle systems ordnede funktion, effektivitet og integritet i fare i en eller flere medlemsstater. I forbindelse med konstateringen af betydelige negative konsekvenser tager Afviklingsinstansen hensyn til relevante advarsler og henstillinger fra ESRB og de relevante kriterier udarbejdet af EBA til identificering og måling af systemiske risici.

▼B

6. Ved vurderingen som omhandlet i nærværende artikel undersøger Afviklingsinstansen de forhold, der er anført i afdeling C i bilaget til direktiv 2014/59/EU.

7. Hvis Afviklingsinstansen efter en vurdering af afviklingsmulighederne for en enhed eller en koncern i henhold til stk. 3 eller 4 og efter høring af de kompetente myndigheder, herunder ECB, konstaterer, at der er væsentlige hindringer for afviklingen af den pågældende enhed eller koncern, udarbejder Afviklingsinstansen en rapport i samarbejde med de kompetente myndigheder rettet til instituttet eller moderselskabet med en analyse af de væsentlige hindringer for en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjerne og udøvelse af afviklingsbeføjelserne. I rapporten skal konsekvenserne for instituttets forretningsmodel tages i betragtning, og der skal anbefales forholdsmæssige og målrettede foranstaltninger, som Afviklingsinstansen mener, er nødvendige eller egnede til at fjerne de pågældende hindringer, jf. stk. 10.

8. Rapporten fremsendes ligeledes til de kompetente myndigheder og til afviklingsmyndighederne i ikkedeltagende medlemsstater, hvor væsentlige filialer af institutter, der ikke er en del af en koncern, er beliggende. Den skal indeholde en begrundelse for den pågældende vurdering eller konstatering, og den skal påpege, hvordan vurderingen eller konstateringen opfylder kravet om proportionalitet som fastsat i artikel 6.

9. Senest fire måneder efter modtagelsen af rapporten forelægger enheden eller moderselskabet Afviklingsinstansen forslag til mulige foranstaltninger med henblik på at afhjælpe eller fjerne de væsentlige hindringer, der er påpeget i rapporten. Afviklingsinstansen underretter de kompetente myndigheder, EBA og, i tilfælde af væsentlige filialer af institutter, der ikke er en del af en koncern og er beliggende i en ikkedeltagende medlemsstat, afviklingsmyndighederne i disse medlemsstater, om foranstaltninger foreslået af enheden eller moderselskabet.

▼M1

Senest to uger efter modtagelsen af en rapport i henhold til stk. 7 forelægger enheden Afviklingsinstansen forslag til mulige foranstaltninger og en tidsplan for deres gennemførelse med henblik på at sikre, at enheden eller moderselskabet overholder artikel 12f eller 12g og det kombinerede bufferkrav, hvis en væsentlig hindring for afvikling skyldes en af følgende situationer:

- i) enheden opfylder det kombinerede bufferkrav, når det betragtes i tillæg til hvert af kravene i artikel 141a, stk. 1, litra a), b) og c), i direktiv 2013/36/EU, men opfylder ikke det kombinerede bufferkrav, når det betragtes i tillæg til de krav, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 12d og 12e ved beregning i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 12a, stk. 2, litra a), eller
- ii) enheden opfylder ikke kravene i artikel 92a og 494 i forordning (EU) nr. 575/2013 eller kravene i artikel 12d og 12e i nærværende forordning.

▼ M1

I forslaget til tidsplanen for gennemførelsen af foranstaltninger omhandlet i andet afsnit skal enheden tage hensyn til årsagerne til den væsentlige hindring. Afviklingsinstansen vurderer efter høring af de kompetente myndigheder, herunder ECB, om de pågældende foranstaltninger effektivt afhjælper eller fjerner den pågældende væsentlige hindring.

▼ B

10. Afviklingsinstansen vurderer efter samråd med de kompetente myndigheder, om de pågældende foranstaltninger, der henvises til i stk. 9, effektivt afhjælper eller fjerner de væsentlige hindringer, der er tale om. Hvis de foranstaltninger, der foreslås af den pågældende enhed eller det pågældende moderselskab, ikke effektivt reducerer eller fjerner hindringerne for afvikling, træffer Afviklingsinstansen efter høring af de kompetente myndigheder og i givet fald den udpegede makroprudentielle myndighed en beslutning om, at de foreslåede foranstaltninger ikke effektivt reducerer eller fjerner hindringerne for afvikling, og de nationale afviklingsmyndigheder gives instruks om at pålægge instituttet, moderselskabet eller eventuelle datterselskaber af den pågældende koncern at træffe en eller flere af de foranstaltninger, som er omhandlet i stk. 11.

Ved fastlæggelsen af alternative foranstaltninger skal Afviklingsinstansen påvise, hvorfor instituttets foreslåede foranstaltninger ikke ville kunne fjerne hindringerne for afviklingen, og hvordan de foreslåede alternative foranstaltninger er forholdsmæssigt afpasset til at fjerne dem. Afviklingsinstansen skal tage hensyn til den trussel, som de pågældende hindringer udgør for den finansielle stabilitet, og foranstaltningernes indvirkning på instituttets forretningsaktiviteter, dets stabilitet og evne til at bidrage til økonomien, på det indre marked for finansielle tjenesteydelser og på den finansielle stabilitet i andre medlemsstater og i Unionen som helhed.

Afviklingsinstansen skal endvidere tage hensyn til behovet for at undgå virkninger for det pågældende institut eller den pågældende koncern, der går videre, end hvad der er nødvendigt for at fjerne hindringen for afvikling, eller som er uforholdsmæssige.

11. Med henblik på anvendelsen af stk. 10 giver Afviklingsinstansen, hvor det er relevant, de nationale afviklingsmyndigheder instruks om at træffe en af følgende foranstaltninger:

- a) at pålægge, at enheden reviderer eventuelle koncerninterne finansieringsordninger, eller genovervejer fraværet af sådanne, eller udarbejder serviceaftaler (det være sig internt i koncernen eller med en tredjepart) til dækning af kritiske funktioner
- b) at pålægge enheden at begrænse sine maksimale enkeltvise og samlede eksponeringer
- c) at indføre krav om, at der i specifikke tilfælde eller på regelmæssig basis afgives yderligere oplysninger, som er relevante i forbindelse med en afvikling
- d) at pålægge enheden at afhænde bestemte aktiver
- e) at pålægge enheden at begrænse eller indstille visse eksisterende eller påtænkte aktiviteter

▼B

- f) at begrænse eller standse udviklingen af nye eller eksisterende forretningsområder eller salget af nye eller eksisterende produkter
- g) at kræve ændringer af den juridiske eller operationelle struktur af enheden eller en koncernenhed, som den enten direkte eller indirekte kontrollerer, for at begrænse kompleksiteten med henblik på at sikre, at kritiske funktioner kan adskilles juridisk og operationelt fra andre funktioner ved anvendelsen af afviklingsværktøjerne
- h) at pålægge en enhed at oprette et finansielt moderholdingselskab i en deltagende medlemsstat eller et finansielt moderholdingselskab i Unionen
- i) at pålægge en enhed at udstede nedskrivningsrelevante passiver for at opfylde kravene i ►**M1** artikel 12f og 12g ◀
- j) at pålægge en enhed at træffe andre foranstaltninger til at opfylde kravene i ►**M1** artikel 12f og 12g ◀, herunder navnlig ved at forsøge at genforhandle nedskrivningsrelevante passiver — hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter — den har udstedt, med henblik på at sikre, at en eventuel afgørelse fra Kommissionens side om at nedskrive eller konvertere de pågældende passiver eller instrumenter foretages i henhold til lovgivningen i den jurisdiktion, som de pågældende passiver eller instrumenter henhører under

▼M1

- k) at pålægge en enhed at forelægge en plan for fornyet opfyldelse af kravene i nærværende forordnings artikel 12f og 12g udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 og, hvor det er relevant, i overensstemmelse med det kombinerede bufferkrav og med kravene i nærværende forordnings artikel 12f eller 12g udtrykt som en procentdel af det samlede eksponeringsmål i artikel 429 og 429a i forordning (EU) nr. 575/2013
- l) med henblik på at sikre fortsat opfyldelse af artikel 12f eller 12g at pålægge en enhed at ændre løbetidsprofilen for:
 - i) kapitalgrundlagsinstrumenter efter at have opnået samtykke fra de kompetente myndigheder, herunder ECB, og
 - ii) nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i artikel 12c og artikel 12g, stk. 2, litra a).

▼B

De nationale afviklingsmyndigheder træffer i givet fald direkte de foranstaltninger, der er henvist til i litra a)- j) i første afsnit.

12. De nationale afviklingsmyndigheder gennemfører Afviklingsinstansens instrukser i overensstemmelse med artikel 29.

13. En afgørelse i medfør af stk. 10 eller 11 skal opfylde følgende krav:

- a) den skal indeholde en begrundelse for den pågældende vurdering eller konstatering

▼B

- b) den skal angive, hvordan vurderingen eller konstateringen opfylder kravet om proportionalitet som fastsat i stk. 10.

▼M1*Artikel 10a***Beføjelse til at forbyde visse udlodninger**

1. Hvis en enhed er i en situation, hvor den opfylder det kombinerede bufferkrav, når det betragtes i tillæg til hvert af kravene i artikel 141a, stk. 1, litra a), b) og c), i direktiv 2013/36/EU, men den ikke opfylder det kombinerede bufferkrav, når det betragtes i tillæg til de krav, der er omhandlet i stk. 12d og 12e i nærværende forordning, ved beregning i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 12a, stk. 2, litra a), har Afviklingsinstansen i overensstemmelse med denne artikels stk. 2 og 3 beføjelse til at forbyde, at en enhed udlodder mere end det maksimale udlodningsbeløb vedrørende minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (M-MUB) beregnet i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 4 ved en af følgende foranstaltninger:

- a) foretage udlodning i forbindelse med egentlig kernekapital
- b) indføre en forpligtelse til at betale variabel aflønning eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelser eller betale variabel aflønning, såfremt forpligtelsen til at betale blev indført på et tidspunkt, hvor enheden ikke opfyldte det kombinerede bufferkrav, eller
- c) foretage betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter.

Hvis en enhed befinder sig i den situation, der er omhandlet i stk. 1, underretter den straks den nationale afviklingsmyndighed og Afviklingsinstansen herom.

2. I den situation, der er omhandlet i stk. 1, vurderer Afviklingsinstansen efter høring af de kompetente myndigheder, herunder eventuelt ECB, uden unødvendig forsinkelse, om den skal udøve den beføjelse, der er omhandlet i stk. 1, under hensyntagen til alle følgende elementer:

- a) årsagen til den manglende opfyldelse og dennes varighed og omfang samt dens konsekvenser for afviklingsmulighederne
- b) udviklingen i enhedens finansielle situation og sandsynligheden for, at den inden for en overskuelig fremtid opfylder betingelsen i artikel 18, stk. 1, litra a)
- c) udsigten til, at enheden vil være i stand til at sikre opfyldelse af kravene anført i stk. 1 inden for en rimelig tidsramme

▼ M1

- d) hvis enheden ikke er i stand til at erstatte passiver, som ikke længere opfylder kriterierne for nedskrivningsrelevans og udløb fastsat i artikel 72b og 72c i forordning (EU) nr. 575/2013 eller nærværende forordnings artikel 12c eller artikel 12g, stk. 2, om denne manglende evne er idiosynkratisk eller skyldes en markedsomfattende forstyrrelse
- e) om udøvelse af beføjelsen omhandlet i stk. 1 udgør det mest passende og rimelige middel til at afhjælpe enhedens situation, under hensyntagen til dens potentielle indvirkning på både finansieringsbetingelserne og afviklingsmulighederne for den pågældende enhed.

Afviklingsinstansen gentager sin vurdering af, hvorvidt den skal udøve beføjelsen i stk. 1, mindst en gang om måneden, så længe enheden fortsat er i den situation, der er omhandlet i stk. 1.

3. Hvis Afviklingsinstansen konstaterer, at enheden stadig befinder sig i den situation, der er omhandlet i stk. 1, ni måneder efter en sådan situation er blevet meddelt af enheden, udøver Afviklingsinstansen efter høring af de kompetente myndigheder, herunder eventuelt ECB, den beføjelse, der er omhandlet i stk. 1, undtagen hvis Afviklingsinstansen efter en vurdering konstaterer, at mindst to af følgende betingelser er opfyldt:

- a) den manglende opfyldelse skyldes en alvorlig forstyrrelse af de finansielle markeders funktion, hvilket fører til omfattende spændinger i flere segmenter af de finansielle markeder
- b) den forstyrrelse, der er omhandlet i litra a), resulterer ikke alene i øget prisvolatilitet for enhedens kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter eller øgede omkostninger for enheden, men fører også til en fuldstændig eller delvis lukning af markederne, hvilket forhindrer enheden i at udstede kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter på disse markeder
- c) den lukning af markederne, der er omhandlet i litra b), gælder ikke blot for den berørte enhed, men også for flere andre enheder
- d) den forstyrrelse, der er omhandlet i litra a), forhindrer den berørte enhed i at udstede kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, der er tilstrækkelige til at afhjælpe den manglende opfyldelse, eller
- e) en udøvelse af den beføjelse, der er omhandlet i stk. 1, fører til negative afsmittende virkninger for en del af banksektoren, hvorved den finansielle stabilitet potentielt undermineres.

Hvis den undtagelse, der er omhandlet i første afsnit, finder anvendelse, underretter Afviklingsinstansen de kompetente myndigheder, herunder eventuelt ECB, om sin afgørelse og redegør skriftligt for sin vurdering.

Afviklingsinstansen gentager hver måned sin vurdering af, om undtagelsen omhandlet i første afsnit finder anvendelse.

▼ M1

4. M-MUB beregnes ved at multiplicere den sum, der beregnes i overensstemmelse med stk. 5, med den faktor, der fastsættes i overensstemmelse med stk. 6. M-MUB reduceres med ethvert beløb, som følger af enhver af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) eller c).

5. Den sum, der skal multipliceres i overensstemmelse med stk. 4, består af:

a) eventuelle foreløbige overskud, som ikke indgår i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 26, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, efter udlodning af overskud eller betalinger som følge af de foranstaltninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra a), b) eller c),

plus

b) eventuelle overskud ved årets udgang, som ikke indgår i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 26, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, efter udlodning af overskud eller betalinger som følge af de foranstaltninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra a), b) eller c),

minus

c) beløb, som skulle betales i skat, hvis de poster, der er omhandlet i nærværende stykkes litra a) og b), blev tilbageholdt.

6. Den faktor, der er omhandlet i stk. 4, fastlægges som følger:

a) hvis den egentlige kernekapital, som enheden opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde nogen af kravene fastsat i artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013 og i artikel 12d og 12e i nærværende forordning, udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, befinder sig i det kombinerede bufferkravs første (dvs. nedre) kvartil, er faktoren 0

b) hvis den egentlige kernekapital, som enheden opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde nogen af kravene fastsat i artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013 og i artikel 12d og 12e i nærværende forordning, udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, befinder sig i det kombinerede bufferkravs anden kvartil, er faktoren 0,2

c) hvis den egentlige kernekapital, som enheden opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kravene fastsat i artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013 og i artikel 12d og 12e i nærværende forordning, udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, befinder sig i det kombinerede bufferkravs tredje kvartil, er faktoren 0,4

▼ M1

- d) hvis den egentlige kernekapital, som enheden opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde kravene fastsat i artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013 og i artikel 12d og 12e i nærværende forordning, udtrykt som en procentdel af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, befinder sig i det kombinerede bufferkravs fjerde (dvs. øvre) kvartil, er faktoren 0,6.

Den nedre og øvre grænse for det kombinerede bufferkravs kvartiler beregnes som følger:

$$\text{nedre grænse for kvartil} = \frac{\text{kombineret bufferkrav}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{øvre grænse for kvartil} = \frac{\text{kombineret bufferkrav}}{4} \times Q_n$$

hvor » Q_n « = den berørte kvartils ordenstal.

▼ B*Artikel 11***Forenklede forpligtelser for visse institutter**

1. Afviklingsinstansen kan efter samråd med den nationale afviklingsmyndighed på eget initiativ eller efter forslag fra en national afviklingsmyndighed anvende forenklede forpligtelser vedrørende udarbejdelse af afviklingsplaner, jf. artikel 8, eller kan indrømme fritagelse for kravet om udarbejdelse af sådanne planer i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3-9.

2. De nationale afviklingsmyndigheder kan foreslå Afviklingsinstansen at anvende forenklede forpligtelser for institutter eller koncerner i henhold til stk. 3 og 4, eller at indrømme fritagelser for kravet om udarbejdelse af afviklingsplaner for bestemte institutter eller koncerner i henhold til stk. 7. Forslaget skal begrundes og ledsages af al relevant dokumentation.

3. Når Afviklingsinstansen modtager et forslag i henhold til stk. 2 om at anvende forenklede forpligtelser, eller når den handler på eget initiativ, foretager den en vurdering af de pågældende institutter eller den pågældende koncern og anvender forenklede forpligtelser, hvis instituttets eller koncernens sammenbrud ikke kan forventes at få betydelige negative konsekvenser for det finansielle system eller true den finansielle stabilitet som omhandlet i artikel 10, stk. 5.

Af disse grunde tager Afviklingsinstansen hensyn til:

- a) karakteren af et instituts eller en koncerns forretningsaktiviteter, dets/dens aktionærstruktur, juridiske form, risikoprofil, størrelse og retlige status, dets forbundethed med andre institutter eller med det finansielle system generelt, omfanget og kompleksiteten af dets aktiviteter
- b) dets medlemskab af en institutsikringsordning eller af andre kooperative systemer vedrørende gensidig solidaritet som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013

▼B

- c) om det udfører investeringservice eller -aktiviteter som defineret i artikel 4, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU ⁽¹⁾ og
- d) om dets sammenbrud og efterfølgende håndtering som led i almindelig insolvensbehandling kunne forventes at få en betydelig negativ indvirkning på de finansielle markeder, på andre institutter, på finansieringsvilkårene eller på økonomien i almindelighed.

Afviklingsinstansen foretager den i første afsnit omhandlede vurdering, hvor det er relevant efter høring af den nationale makroprudentielle myndighed, og af ESRB, hvor det er relevant.

4. Afviklingsinstansen skal i forbindelse med anvendelsen af forenklede forpligtelser fastlægge:

- a) det nærmere indhold af afviklingsplaner, jf. artikel 8
- b) datoen, hvor de første afviklingsplaner skal være udarbejdet, samt hyppigheden af ajourføringen af afviklingsplanerne, som kan være mindre end den, der er fastsat i artikel 8, stk. 12
- c) det nærmere indhold af de oplysninger, der kræves af institutterne, jf. artikel 8, stk. 9, i nærværende forordning og afsnit B i bilaget til direktiv 2014/59/EU
- d) detaljeringsgraden af de oplysninger, der anvendes til vurdering af afviklingsmulighederne i nærværende forordnings artikel 10 og i afsnit C i bilaget til direktiv 2014/59/EU.

5. Anvendelsen af forenklede forpligtelser berører ikke Afviklingsinstansens beføjelser til at træffe enhver afviklingsforanstaltning.

6. Når der anvendes forenklede forpligtelser, kan Afviklingsinstansen til enhver tid pålægge de fulde, uforenklede forpligtelser, hvis nogen af de omstændigheder, der lå til grund herfor, ikke længere gør sig gældende.

7. Med forbehold af artikel 9 og 31 fritager Afviklingsinstansen ved modtagelsen af et forslag om indrømmelse af fritagelse fra forpligtelsen til at udarbejde afviklingsplaner, jf. nærværende artikels stk. 2, eller på eget initiativ, jf. nærværende artikels stk. 3, institutter, der er tilsluttet et centralt organ og helt eller delvist er undtaget fra tilsynsmæssige krav i national lovgivning, for forpligtelsen til at udarbejde afviklingsplaner i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013.

Hvis der indrømmes fritagelse i overensstemmelse med første afsnit, finder forpligtelsen til at udarbejde afviklingsplanen anvendelse på en konsolideret situation på det centrale organ og dets tilsluttede institutter i den i artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013 anvendte betydning. Med henblik herpå omfatter enhver henvisning i dette kapitel til en koncern et centralt organ og dets tilsluttede institutter i den i artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013 anvendte betydning og deres datterselskaber, og enhver henvisning til moderselskaber eller -institutter, som er underlagt tilsyn på et konsolideret grundlag i medfør af artikel 111 i direktiv 2013/36/EU, omfatter centralorganet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

▼B

8. Institutter, der i medfør af artikel 6, stk. 4, i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 er underlagt direkte tilsyn af ECB, eller som udgør en væsentlig andel af en medlemsstats finansielle system, er genstand for individuelle afviklingsplaner.

For så vidt angår dette stykke anses et instituts aktiviteter for at udgøre en væsentlig andel af den deltagende medlemsstats finansielle system, hvis:

- a) den samlede værdi af dets aktiver overstiger 30 mia. EUR eller
- b) de samlede aktiver i forhold til BNP i den medlemsstat, hvor instituttet er etableret, overstiger 20 %, medmindre den samlede værdi af aktiverne er under 5 mia. EUR.

9. Hvis den nationale afviklingsmyndighed, der har foreslået anvendelse af forenkledede forpligtelser eller indrømmelse af en fritagelse i henhold til stk. 2, finder, at afgørelsen om anvendelse af forenkledede forpligtelser eller indrømmelse af fritagelsen skal tilbagekaldes, forelægger den Afviklingsinstansen et forslag herom. I så fald træffer Afviklingsinstansen afgørelse om den foreslåede tilbagekaldelse under fuld hensyntagen til den begrundelse for tilbagekaldelsen, som den nationale afviklingsmyndighed har fremført, i lyset af de forhold og omstændigheder, der er omhandlet i stk. 3 eller i stk. 7 og 8.

10. Afviklingsinstansen underretter EBA om, hvordan den har anvendt denne artikel.

▼M1*Artikel 12***Minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver**

1. Afviklingsinstansen fastlægger efter høring af de kompetente myndigheder, herunder ECB, de krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, der er omhandlet i artikel 12a-12i, uden at dette berører nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, som til enhver tid skal overholdes af enheder og koncerner som omhandlet i artikel 7, stk. 2, og af enheder og koncerner, der er omhandlet i artikel 7, stk. 4, litra b), og i artikel 7, stk. 5, når betingelserne for anvendelse af disse stykker er opfyldt.

2. Enheder, der er omhandlet i stk. 1, herunder enheder, der indgår i koncerner, indberetter de i artikel 45i, stk. 1, 2 og 4, i direktiv 2014/59/EU omhandlede oplysninger til den nationale afviklingsmyndighed i den deltagende medlemsstat, hvor de er etableret.

Den nationale afviklingsmyndighed fremsender uden ugrundet ophold de i første afsnit omhandlede oplysninger til Afviklingsinstansen.

3. De nationale afviklingsmyndigheder skal i forbindelse med udarbejdelsen af afviklingsplaner i overensstemmelse med artikel 9 efter høring af de kompetente myndigheder fastlægge de krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, der er omhandlet i artikel 12a-12i, uden at dette berører nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, som enheder som omhandlet i artikel 7, stk. 3, til enhver tid skal overholde. I denne forbindelse finder proceduren i artikel 31 anvendelse.

4. Afviklingsinstansen foretager en fastlæggelse i henhold til denne artikels stk. 1 parallelt med udarbejdelsen og opretholdelsen af afviklingsplaner i henhold til artikel 8.

▼ M1

5. Afviklingsinstansen retter sin afgørelse om fastlæggelse til de nationale afviklingsmyndigheder. De nationale afviklingsmyndigheder gennemfører Afviklingsinstansens instrukser i overensstemmelse med artikel 29. Afviklingsinstansen pålægger de nationale afviklingsmyndigheder at kontrollere og sikre, at enheder og koncerner opfylder de i nærværende artikels stk. 1 fastsatte krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver.

6. Afviklingsinstansen underretter ECB og EBA om de krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, den har fastlagt for hver enhed og koncern i henhold til stk. 1.

7. Med henblik på at sikre en effektiv og ensartet anvendelse af denne artikel udsteder Afviklingsinstansen retningslinjer og sender instrukser til de nationale afviklingsmyndigheder vedrørende specifikke enheder eller koncerner.

*Artikel 12a***Anvendelse og beregning af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver**

1. Afviklingsinstansen og de nationale afviklingsmyndigheder sikrer, at de i artikel 12, stk. 1 og 3, omhandlede enheder til enhver tid opfylder kravene til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, hvis det kræves i henhold til og i overensstemmelse med nærværende artikel og artikel 12b-12i.

2. Det i denne artikels stk. 1 omhandlede krav beregnes efter artikel 12d, stk. 3, 4 eller 6, alt efter hvad der er relevant, som kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, udtrykt som procentdele af:

- a) den samlede risikoeksponering for den relevante enhed som omhandlet i denne artikels stk. 1 beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 og
- b) det samlede eksponeringsmål for den relevante enhed som omhandlet i denne artikels stk. 1 beregnet i overensstemmelse med artikel 429 og 429a i forordning (EU) nr. 575/2013.

▼ M2

3. I overensstemmelse med artikel 65 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 ⁽¹⁾ gælder henvisninger til artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013 i nærværende forordning for så vidt angår kapitalgrundlagskrav på et individuelt niveau til investeringsselskaber, som er omhandlet i nærværende forordnings artikel 2, litra c), og som ikke er investeringsselskaber omhandlet i artikel 1, stk. 2 eller 5, i forordning (EU) 2019/2033, på følgende måde:

- a) henvisninger til artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 gælder for så vidt angår kravet om samlet kapitalprocent i nærværende forordning som henvisning til artikel 11, stk. 1, i forordning (EU) 2019/2033
- b) henvisninger til artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 gælder for så vidt angår samlet risikoeksponering i nærværende forordning som henvisning til det relevante krav i artikel 11, stk. 1, i forordning (EU) 2019/2033 ganget med 12,5.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 1).

▼ M2

I overensstemmelse med artikel 65 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034⁽¹⁾ gælder henvisninger til artikel 104a i direktiv 2013/36/EU i nærværende forordning for så vidt angår krav om yderligere kapitalgrundlag til investeringsselskaber som omhandlet i nærværende forordnings artikel 2, litra c), og som ikke er investeringsselskaber omhandlet i artikel 1, stk. 2, eller artikel 1, stk. 5, i forordning (EU) 2019/2033, som henvisning til artikel 40 i direktiv (EU) 2019/2034.

▼ M1*Artikel 12b***Undtagelse fra minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver**

1. Uanset artikel 12a skal Afviklingsinstansen undtage realkreditinstitutter, som finansieres med dækkede obligationer, og som i henhold til national ret ikke må modtage indskud, fra kravet fastlagt i artikel 12a, stk. 1, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) disse institutter vil blive opløst ved hjælp af nationale insolvensbehandling eller andre typer af behandling, der er fastlagt for disse institutter, og som gennemføres i overensstemmelse med artikel 38, 40 eller 42 i direktiv 2014/59/EU, og
- b) behandlingen omhandlet i litra a) sikrer, at disse institutters kreditorer, herunder indehavere af dækkede obligationer, hvor det er relevant, bærer tabet på en måde, som er i overensstemmelse med afviklingsmålene.

2. Institutter, der er undtaget fra kravet fastsat i artikel 12, stk. 1, er ikke omfattet af konsolideringen som omhandlet i artikel 12f, stk. 1.

*Artikel 12c***Nedskrivningsrelevante passiver for afviklingsenheder**

1. Passiver indgår kun i afviklingsenhedernes kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, hvis de opfylder betingelserne fastsat i følgende artikler i forordning (EU) nr. 575/2013:

- a) artikel 72a
- b) artikel 72b med undtagelse af stk. 2, litra d), og
- c) Artikel 72c.

Når der i nærværende forordning henvises til kravene i artikel 92a eller 92b i forordning (EU) nr. 575/2013, består nedskrivningsrelevante passiver i forbindelse med disse artikler, uanset nærværende stykkes første afsnit, af nedskrivningsrelevante passiver som defineret i artikel 72k i nævnte forordning (og fastlagt i overensstemmelse med anden del, afsnit I, kapitel 5a, i nævnte forordning.

2. Passiver hidrørende fra gældsinstrumenter, der har derivatkomponenter, såsom strukturerede obligationer, der opfylder kravene i første

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (EUT L 314 af 5.12 2019, s. 64).

▼ **MI**

afsnit i stk. 1, undtagen litra l) i artikel 72a, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, indgår i kapitalgrundlaget og nedskrivningsrelevante passiver, hvis blot én af følgende betingelser er opfyldt:

- a) hovedstolen af det passiv, der hidrører fra gældsinstrumentet, kendes på udstedelsestidspunktet, er fast eller stigende og påvirkes ikke af en indbygget derivategenskab, og det samlede passivbeløb, der hidrører fra gældsinstrumentet, herunder det indbyggede derivat, kan værdiansættes dagligt med udgangspunkt i et aktivt og likvidt marked for køb og salg for et ækvivalent instrument uden kreditrisiko i overensstemmelse med artikel 104 og 105 i forordning (EU) nr. 575/2013, eller
- b) gældsinstrumentet indeholder en kontraktbestemmelse, der fastsætter, at værdien af fordringen er fast eller stigende i tilfælde af udstederens insolvens og af ustederens afvikling og ikke overstiger det oprindeligt indbetalte passivbeløb.

De gældsinstrumenter, som er omhandlet i første afsnit, herunder deres indbyggede derivater, er ikke omfattet af en nettingaftale, og værdiansættelsen af sådanne instrumenter er ikke omfattet af artikel 49, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU.

De i første afsnit omhandlede passiver indgår kun i kapitalgrundlaget og de nedskrivningsrelevante passiver for så vidt angår den del af passiverne, der svarer til hovedstolen som omhandlet i nævnte afsnits litra a) eller til det faste eller stigende beløb som omhandlet i nævnte afsnits litra b).

3. Hvis passiver udstedes af et datterselskab, der er etableret i Unionen, og som indgår i samme afviklingskoncern som afviklingsenheden, til en eksisterende aktionærer, der ikke indgår i samme afviklingskoncern, skal disse passiver medregnes i denne afviklingsenheds kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) de udstedes i overensstemmelse med artikel 12g, stk. 2, litra a)
- b) udøvelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen i forbindelse med disse passiver i henhold til artikel 21 berører ikke afviklingsenhedens kontrol med datterselskabet
- c) disse passiver overstiger ikke et beløb, der beregnes ved at trække:
 - i) summen af de passiver, der er udstedt til og købt af afviklingsenheden, enten direkte eller indirekte gennem andre enheder i samme afviklingskoncern, og det kapitalgrundlag, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 12g, stk. 2, litra b), fra
 - ii) det krævede beløb i overensstemmelse med artikel 12g, stk. 1.

4. Med forbehold af minimumskravet i artikel 12d, stk. 4, eller artikel 12e, stk. 1, litra a), sikrer Afviklingsinstansen på eget initiativ efter høring af den nationale afviklingsmyndighed eller efter forslag fra en national afviklingsmyndighed, at en del af kravet omhandlet i artikel 12f svarende til 8 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlag, opfyldes af afviklingsenheder, der er G-SII'er eller afviklingsenheder omfattet af artikel 12d, stk. 4 eller 5, med kapitalgrundlag,

▼ **MI**

efterstillede nedskrivningsrelevante instrumenter, eller passiver som omhandlet i nærværende artikels stk. 3. Afviklingsinstansen kan tillade, at et niveau, der er lavere end 8 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget, men højere end det beløb, der fremkommer ved anvendelse af formlen $(1-(X1/X2)) \times 8 \%$ af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget, opfyldes af afviklingsenheder, der er G-SII'er, eller afviklingsenheder omfattet af artikel 12d, stk. 4 eller 5, med kapitalgrundlag, efterstillede nedskrivningsrelevante instrumenter eller passiver som omhandlet i nærværende artikels stk. 3, forudsat at alle betingelserne fastsat i artikel 72b, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 er opfyldt, og hvor, i lyset af den reduktion, der er mulig i henhold til artikel 72b, stk. 3, i nævnte forordning:

$X1 = 3,5 \%$ af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 og

$X2 =$ summen af 18 % af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 og det kombinerede bufferkrav.

Hvis anvendelsen af dette stykkes første afsnit, for afviklingsenheder, der er omfattet af artikel 12d, stk. 4, medfører et krav på over 27 % af den samlede risikoeksponering, begrænser Afviklingsinstansen for den pågældende afviklingsenhed den del af kravet i artikel 12f, som skal opfyldes med kapitalgrundlag, efterstillede nedskrivningsrelevante instrumenter eller passiver som omhandlet i nærværende artikels stk. 3, til et beløb svarende til 27 % af den pågældende afviklingsenheds samlede risikoeksponering, hvis Afviklingsinstansen har vurderet:

- a) at adgang til fonden ikke i afviklingsplanen betragtes som en mulighed for at afvikle den pågældende afviklingsenhed, og
- b) hvis litra a) ikke finder anvendelse, at kravet, der er omhandlet i artikel 12f, giver den pågældende afviklingsenheden mulighed for at opfylde kravet omhandlet i artikel 27, stk. 7.

Ved vurderingen omhandlet i andet afsnit tager Afviklingsinstansen også hensyn til risikoen for en uforholdsmæssig påvirkning af den pågældende afviklingsenheds forretningsmodel.

For afviklingsenheder, der er omfattet af artikel 12d, stk. 5, finder nærværende stykkes andet afsnit ikke anvendelse.

5. For afviklingsenheder, der hverken er G-SII'er eller afviklingsenheder, der er omfattet af artikel 12d, stk. 4 eller 5, kan Afviklingsinstansen på eget initiativ efter høring af den nationale afviklingsmyndighed eller efter forslag fra en national afviklingsmyndighed beslutte, at en del af kravet omhandlet i artikel 12f på op til 8 % af enhedens samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget, og den formel, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 7, alt efter hvad der er højest, skal opfyldes med kapitalgrundlag, efterstillede nedskrivningsrelevante instrumenter, eller passiver omhandlet i nærværende artikels stk. 3, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) de ikkeefterstillede passiver, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2, har samme prioritet i den nationale prioritetsrækkefølge ved insolvens som visse passiver, der er udelukket fra anvendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne i henhold til artikel 27, stk. 3 eller 5

▼ M1

- b) der er risiko for, at kreditorer med fordringer knyttet til disse passiver som følge af en planlagt anvendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser på ikkeefterstillede passiver, som ikke er udelukket fra anvendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne i henhold til artikel 27, stk. 3 eller 5, lider større tab, end de ville have gjort ved opløsning under almindelig insolvensbehandling
- c) størrelsen af kapitalgrundlaget og de efterstillede passiver overstiger ikke det beløb, der er nødvendigt for at sikre, at de i litra b) omhandlede kreditorer ikke lider tab, der er større end de tab, som de ville have lidt ved opløsning under almindelig insolvensbehandling.

Når Afviklingsinstansen inden for en kategori af passiver, som omfatter nedskrivningsrelevante passiver, fastslår, at summen af de passiver, der er udelukket eller med rimelig sandsynlighed kan forventes at blive udelukket fra anvendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne i henhold til artikel 27, stk. 3 eller 5, beløber sig til mere end 10 % af den pågældende kategori, skal Afviklingsinstansen vurdere den risiko, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, litra b).

6. Med henblik på stk. 4, 5 og 7 skal derivatpassiver medtages i de samlede passiver, forudsat at modparters nettingrettigheder anerkendes fuldt ud.

En afviklingsenheds kapitalgrundlag, der anvendes til at opfylde det kombinerede bufferkrav, kan opfylde kravene i stk. 4, 5 og 7.

7. Uanset denne artikels stk. 3 kan Afviklingsinstansen beslutte, at kravet omhandlet i denne forordnings artikel 12f skal opfyldes af afviklingsenheder, der er G-SII'er, eller afviklingsenheder, der er omfattet af denne forordnings artikel 12d, stk. 4 eller 5, med kapitalgrundlag, efterstillede nedskrivningsrelevante instrumenter eller passiver, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, i det omfang, at summen af dette kapitalgrundlag samt disse instrumenter og passiver på grund af afviklingsenhedens forpligtelse til at opfylde det kombinerede bufferkrav og de krav, der er omhandlet i artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013, og nærværende forordnings artikel 12d, stk. 4, og artikel 12f, ikke overstiger den højeste af følgende værdier:

a) 8 % af enhedens samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget, eller

b) det beløb, der fremkommer ved anvendelsen af formlen Ax^2+Bx^2+C , hvor A, B og C er følgende beløb:

A = beløbet hidrørende fra kravet i artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013

B = beløbet hidrørende fra kravet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU

C = beløbet hidrørende fra det kombinerede bufferkrav.

8. Afviklingsinstansen kan udøve den beføjelse, der er omhandlet i denne artikels stk. 7, over for afviklingsenheder, der er G-SII'er eller er omfattet af artikel 12d, stk. 4 eller 5, og som opfylder en af betingelserne fastsat i nærværende stykkes andet afsnit, op til en grænse på 30 % af det samlede antal af alle de afviklingsenheder, der er G-SII'er eller er omfattet af artikel 12d, stk. 4 eller 5, og for hvilke Afviklingsinstansen fastsætter kravet i artikel 12f.

▼ **M1**

Afviklingsinstansen overvejer betingelserne på følgende måde:

- a) der er i den forudgående vurdering af afviklingsmulighederne konstateret væsentlige hindringer for afvikling, og
 - i) der er enten ikke truffet afhjælpende foranstaltninger efter anvendelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 10, stk. 11, i den tidsplan, som kræves af Afviklingsinstansen, eller
 - ii) de konstaterede væsentlige hindringer kan ikke afhjælpes ved anvendelse af nogen af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 10, stk. 11, og udøvelsen af den beføjelse, der er omhandlet i stk. 7 i nærværende artikel, vil helt eller delvist kompensere for den væsentlige hindrings negative indvirkning på afviklingsmulighederne
- b) Afviklingsinstansen finder, at afviklingsenhedens foretrukne afviklingsstrategi i begrænset omfang er gennemførlig og troværdig under hensyntagen til enhedens størrelse, dens indbyrdes forbundethed, dens aktiviteters karakter, omfang, risiko og kompleksitet samt dens retlige status og dens aktionærstruktur, eller
- c) kravet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU afspejler, at afviklingsenheden, der er et G-SII eller er omfattet af artikel 12d, stk. 4 eller 5 i nærværende forordning, er blandt de 20 % mest risikobetonede institutter, for hvilke Afviklingsinstansen fastsætter kravet i denne forordnings artikel 12a, stk. 1.

For så vidt angår de procentdele, der er omhandlet i første og andet afsnit, runder Afviklingsinstansen det tal, der fremkommer ved beregningen, op til nærmeste hele tal.

9. Efter høring af de kompetente myndigheder, herunder ECB, træffer Afviklingsinstansen de beslutninger, der er omhandlet i stk. 5 eller 7.

Når Afviklingsinstansen træffer disse beslutninger, tager den også hensyn til:

- a) markededybden for afviklingsenhedens kapitalgrundlagsinstrumenter og efterstillede nedskrivningsrelevante instrumenter, prisfastsættelsen af sådanne instrumenter, hvor disse findes, og den tid, der medgår til at gennemføre eventuelle transaktioner, som er nødvendige for overholdelse af beslutningen
- b) omfanget af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, der opfylder alle betingelserne i artikel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, og som har en restløbetid på under et år fra datoen for beslutningen med henblik på at foretage kvantitative justeringer i kravene i stk. 5 og 7 i nærværende artikel
- c) adgangen til og omfanget af instrumenter, der opfylder alle betingelserne i artikel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, bortset fra artikel 72b, stk. 2, litra d), i nævnte forordning
- d) hvorvidt omfanget af passiver, som er udelukket fra anvendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne i henhold til artikel 27, stk. 3 eller 5, og som ved almindelig insolvensbehandling er sidestillet med eller er efterstillet de nedskrivningsrelevante passiver med højeste prioritet, er betydeligt sammenlignet med afviklingsenhedens kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver. Overstiger omfanget af udelukkede passiver ikke 5 % af afviklingsenhedens kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, betragtes det udelukkede omfang ikke som betydeligt. Over denne tærskel vurderes det af Afviklingsinstansen, om omfanget af udelukkede passiver er betydeligt

▼ **M1**

- e) afviklingsenhedens forretningsmodel, finansieringsmodel og risiko-profil samt dens stabilitet og evne til at bidrage til økonomien og
- f) eventuelle omstrukturingsomkostningers indvirkning på rekapitaliseringen af afviklingsenheden.

*Artikel 12d***Fastlæggelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver**

1. Det i artikel 12a, stk. 1, omhandlede krav fastlægges af Afviklingsinstansen efter høring af de kompetente myndigheder, herunder ECB, på grundlag af følgende kriterier:

- a) behovet for at sikre, at afviklingskoncernen kan afvikles ved anvendelse af afviklingsværktøjerne på afviklingsenheden, herunder, hvis det er relevant, bail-in-værktøjet, på en måde, som opfylder afviklingsmålene
- b) behovet for, hvor det er hensigtsmæssigt, at sikre, at afviklingsenheden og dens datterselskaber, som er institutter eller enheder som omhandlet i artikel 12, stk. 1 og 3, men ikke afviklingsenheder, har tilstrækkeligt kapitalgrundlag og tilstrækkelige nedskrivningsrelevante passiver til, såfremt henholdsvis bail-in-værktøjet eller nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne anvendes på dem, at sikre, at tabene kan absorberes, og at det er muligt at genoprette den samlede kapitalprocent og, hvis det er relevant, gearingsgraden i de relevante enheder til det niveau, som er nødvendigt, for at de fortsat kan opfylde betingelserne for tilladelse og fortsat kan udføre de aktiviteter, hvortil de er meddelt tilladelse til i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU
- c) behovet for at sikre, at afviklingsenheden, såfremt afviklingsplanen forudsætter muligheden for, at visse kategorier af nedskrivningsrelevante passiver udelukkes fra bail-in i henhold til denne forordnings artikel 27, stk. 5, eller overføres i deres helhed til en modtager ved en delvis overførsel, har tilstrækkeligt kapitalgrundlag og andre nedskrivningsrelevante passiver til at absorbere tabene og at genoprette dens samlede kapitalprocent og, hvis det er relevant, dens gearingsgrad til det niveau, som er nødvendigt, for at den fortsat kan opfylde betingelserne for tilladelse og fortsat kan udføre de aktiviteter, hvortil den er meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU
- d) enhedens størrelse, forretningsmodel, finansieringsmodel og risiko-profil
- e) i hvilket omfang det forhold, at enheden bliver nødlidende, vil få en negativ indvirkning på den finansielle stabilitet, herunder gennem afsmitning på andre institutter eller enheder på grund af enhedens indbyrdes forbundethed med disse andre institutter eller enheder eller med det øvrige finansielle system.

2. Hvis afviklingsplanen omfatter iværksættelse af afviklingsforanstaltninger eller udøvelse af beføjelsen til at nedskrive og konvertere relevante kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver, jf. artikel 21, i overensstemmelse med det relevante scenario som omhandlet i artikel 8, stk. 6, skal det i artikel 12a, stk. 1, omhandlede krav svare til et beløb, der er tilstrækkeligt til at sikre, at:

▼ M1

- a) de tab, som enheden forventes at lide, absorberes fuldt ud (»tabsabsorbering«)
- b) afviklingsenheden og dens datterselskaber, som er institutter eller enheder som omhandlet i artikel 12, stk. 1 eller 3, men som ikke er afviklingsenheder, rekapitaliseres til det niveau, som er nødvendigt, for at de fortsat kan opfylde betingelserne for tilladelse og udføre de aktiviteter, hvortil de er meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU, direktiv 2014/65/EU eller en tilsvarende lovgivningsmæssig retsakt i en passende periode på højst et år (»rekapitalisering«).

Hvis enheden ifølge afviklingsplanen skal opløses ved almindelig insolvensbehandling eller andre tilsvarende nationale procedurer, vurderer Afviklingsinstansen, om det er begrundet at begrænse det i artikel 12a, stk. 1, omhandlede krav for den pågældende enhed, så det ikke overstiger et beløb, der er tilstrækkeligt til at absorbere tab i henhold til første afsnit, litra a).

Afviklingsinstansen skal i sin vurdering navnlig evaluere den begrænsning, der er omhandlet i andet afsnit, for så vidt angår eventuel indvirkning på den finansielle stabilitet og på risikoen for afsmitning på det finansielle system.

3. Det beløb, der henvises til i stk. 2, første afsnit, er for afviklingsenheder følgende:

- a) ved beregningen af det i artikel 12a, stk. 1, omhandlede krav i overensstemmelse med artikel 12a, stk. 2, litra a), summen af:
 - i) de tab, der skal absorberes ved afvikling, og som svarer til kravene for afviklingsenheden, jf. artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, på konsolideret afviklingskoncernniveau, og
 - ii) et rekapitaliseringsbeløb, som giver afviklingskoncernen hidrørende fra afviklingen mulighed for fornyet opfyldelse af sit samlede kapitalprocentkrav, jf. artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013, og sit krav omhandlet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU på konsolideret afviklingskoncernniveau efter gennemførelsen af den foretrukne afviklingsstrategi, og
- b) ved beregningen af det i artikel 12a, stk. 1, omhandlede krav i overensstemmelse med artikel 12a, stk. 2, litra b), summen af:
 - i) de tab, der skal absorberes ved afvikling, og som svarer til afviklingsenhedens gearingsgradkrav, jf. artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, på konsolideret afviklingskoncernniveau og
 - ii) et rekapitaliseringsbeløb, som giver afviklingskoncernen hidrørende fra afviklingen mulighed for fornyet opfyldelse af gearingsgradkravet, jf. artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, på konsolideret afviklingskoncernniveau efter gennemførelsen af den foretrukne afviklingsstrategi.

▼ M1

Med henblik på artikel 12a, stk. 2, litra a), udtrykkes kravet i artikel 12a, stk. 1, i procent som beløbet beregnet i overensstemmelse med nærværende stykkes første afsnit, litra a), divideret med den samlede risikoeksponering.

Med henblik på artikel 12a, stk. 2, litra b), udtrykkes kravet i artikel 12a, stk. 1, i procent som beløbet beregnet i overensstemmelse med nærværende stykkes første afsnit, litra b), divideret med det samlede eksponeringsmål.

Ved fastsættelsen af det individuelle krav i dette stykkes første afsnit, litra b), tager Afviklingsinstansen højde for kravene i artikel 27, stk. 7.

Ved fastsættelsen af de rekapitaliseringsbeløb, der er omhandlet i de foregående afsnit:

- a) anvender Afviklingsinstansen de senest indberettede værdier for den relevante samlede risikoeksponering eller samlede eksponeringsmål, justeret for eventuelle ændringer som følge af afviklingsforanstaltninger, der er fastlagt i afviklingsplanen, og
- b) ned- eller opjusterer Afviklingsinstansen efter høring af de kompetente myndigheder, herunder ECB, det beløb, som svarer til det gældende krav i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, med henblik på at fastlægge det krav, der skal være gældende for afviklingsenheden efter gennemførelsen af den foretrukne afviklingsstrategi.

Afviklingsinstansen skal være i stand til at øge kravet i første afsnit, litra a), nr. ii), med et passende beløb, der er nødvendigt for at sikre, at enheden efter afvikling er i stand til at opretholde tilstrækkelig markedstillid i en passende periode på højst et år).

Hvis dette stykkes sjette afsnit finder anvendelse, skal beløbet omhandlet i nævnte afsnit svare til det kombinerede bufferkrav, der skal finde anvendelse efter anvendelsen af afviklingsværktøjerne, minus det beløb, der er omhandlet i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU.

Beløbet omhandlet i dette stykkes sjette afsnit nedjusteres, hvis Afviklingsinstansen efter høring af de kompetente myndigheder, herunder ECB, fastslår, at det vil være muligt og troværdigt, at et lavere beløb er tilstrækkeligt til at opretholde markedstilliden og sikre både instituttets eller den i artikel 12, stk. 1, omhandlede enheds fortsatte levering af kritiske økonomiske funktioner og dets adgang til finansiering uden behov for anden ekstraordinær offentlig finansiel støtte end bidrag fra Afviklingsfonden i overensstemmelse med artikel 27, stk. 7, og artikel 76, stk. 3, efter gennemførelsen af afviklingsstrategien. Dette beløb opjusteres, hvis Afviklingsinstansen efter høring af de kompetente myndigheder, herunder ECB, fastslår, at et højere beløb er nødvendigt for at opretholde tilstrækkelig markedstillid og sikre både instituttets eller den i artikel 12, stk. 1, omhandlede enheds fortsatte levering af kritiske økonomiske funktioner og dets eller dens adgang til finansiering uden behov for anden ekstraordinær offentlig finansiel støtte end bidrag fra Afviklingsfonden i overensstemmelse med artikel 27, stk. 7, og artikel 76, stk. 3, i en passende periode på højst et år.

▼ **MI**

4. For afviklingsenheder, der ikke er omfattet af artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013, og som indgår i en afviklingskoncern, hvis samlede aktiver overstiger 100 mia. EUR, skal det krav, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3, mindst være lig med:

- a) 13,5 %, når det beregnes i overensstemmelse med artikel 12a, stk. 2, litra a), og
- b) 5 %, når det beregnes i overensstemmelse med artikel 12a, stk. 2, litra b).

Uanset artikel 12c skal afviklingsenheder, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, opfylde et niveau af det krav, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, som svarer til 13,5 %, når det beregnes i overensstemmelse med artikel 12a, stk. 2, litra a), og til 5 %, når det beregnes i overensstemmelse med artikel 12a, stk. 2, litra b), med kapitalgrundlag, efterstillede nedskrivningsrelevante instrumenter eller passiver som omhandlet i artikel 12c, stk. 3.

5. På anmodning af en afviklingsenheds nationale afviklingsmyndighed anvender Afviklingsinstansen kravene i denne artikels stk. 4 på afviklingsenheder, der ikke er omfattet af artikel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013, og som indgår i en afviklingskoncern, hvis samlede aktiver er mindre end 100 mia. EUR, og som den nationale afviklingsmyndighed har vurderet med rimelig sandsynlighed udgør en systemisk risiko, hvis den bliver nødlidende.

Når den nationale afviklingsmyndighed træffer beslutning om at fremsætte en anmodning som omhandlet i dette stykkes første afsnit, tager den hensyn til:

- a) forekomst af indskud og mangel på gældsinstrumenter i finansieringsmodellen
- b) i hvilket omfang adgangen til kapitalmarkederne for nedskrivningsrelevante passiver er begrænset
- c) i hvilket omfang afviklingsenheden er afhængig af egentlig kernekapital til at opfylde kravet i artikel 12f.

Fraværet af en anmodning fra den nationale afviklingsmyndighed i henhold til dette stykkes første afsnit berører ikke beslutninger, der træffes af Afviklingsinstansen i medfør artikel 12c, stk. 5.

6. Det beløb, der henvises til i stk. 2, første afsnit, er for enheder, som ikke selv er afviklingsenheder, som følger:

- a) ved beregningen af det i artikel 12a, stk. 1, omhandlede krav i overensstemmelse med artikel 12a, stk. 2, litra a), summen af:
 - i) de tab, der skal absorberes, og som svarer til kravene for enheden, jf. artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, og

▼ M1

- ii) et rekapitaliseringsbeløb, som giver enheden mulighed for fornyet opfyldelse af sit samlede kapitalprocentkrav, jf. artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013, og sit krav omhandlet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU efter udøvelsen af beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med denne forordnings artikel 21 eller efter afviklingen af afviklingskoncernen, og
- b) ved beregningen af det i artikel 12a, stk. 1, omhandlede krav i overensstemmelse med artikel 12a, stk. 2, litra b), summen af:
- i) de tab, der skal absorberes, og som svarer til enhedens gearingsgradkrav, jf. artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, og
 - ii) et rekapitaliseringsbeløb, som giver enheden mulighed for fornyet opfyldelse af sit gearingsgradkrav, jf. artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, efter udøvelsen af beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 21 eller efter afviklingen af afviklingskoncernen.

Med henblik på artikel 12a, stk. 2, litra a), udtrykkes kravet i artikel 12a, stk. 1, i procent som beløbet beregnet i overensstemmelse med nærværende stykkes første afsnit, litra a), divideret med den samlede risikoeksponering.

Med henblik på artikel 12a, stk. 2, litra b), udtrykkes kravet i artikel 12a, stk. 1, i procent som beløbet beregnet i overensstemmelse med nærværende stykkes første afsnit, litra b), divideret med det samlede eksponeringsmål.

Ved fastsættelsen af det individuelle krav i nærværende stykkes første afsnit, litra b), tager Afviklingsinstansen højde for kravene i artikel 27, stk. 7.

Ved fastsættelsen af de rekapitaliseringsbeløb, der er omhandlet i de foregående afsnit:

- a) anvender Afviklingsinstansen de senest indberettede værdier for den relevante samlede risikoeksponering eller samlede eksponeringsmål, justeret for eventuelle ændringer som følge af foranstaltninger, der er fastlagt i afviklingsplanen, og
- b) ned- eller opjusterer Afviklingsinstansen efter høring af de kompetente myndigheder, herunder ECB, det beløb, der svarer til det gældende krav i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, med henblik på at fastlægge det krav, der skal være gældende for den relevante enhed efter udøvelsen af beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 21 eller efter afviklingen af afviklingskoncernen.

▼ M1

Afviklingsinstansen skal være i stand til at øge kravet i dette stykkes første afsnit, litra a), nr. ii), med et passende beløb, der er nødvendigt for at sikre, at enheden efter udøvelsen af beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med artikel 21 fortsat er i stand til at opretholde en tilstrækkelig markedstillid i en passende periode på højst et år.

Hvis dette stykkes sjette afsnit finder anvendelse, skal beløbet omhandlet i nævnte afsnit svare til det kombinerede bufferkrav, der skal finde anvendelse efter udøvelsen af beføjelsen, der er omhandlet i denne forordnings artikel 21, eller efter afviklingen af afviklingsenheden, minus beløbet omhandlet i artikel 128, nr. 6), litra a), i direktiv 2013/36/EU.

Beløbet omhandlet i dette stykkes sjette afsnit nedjusteres, hvis Afviklingsinstansen efter høring af de kompetente myndigheder, herunder ECB, fastslår, at det vil være muligt og troværdigt, at et lavere beløb er tilstrækkeligt til at sikre markedstilliden og sikre både instituttets eller den i artikel 12, stk. 1, omhandlede enheds fortsatte levering af kritiske økonomiske funktioner og dets eller dens adgang til finansiering uden behov for anden ekstraordinær offentlig finansiel støtte end bidrag fra Afviklingsfonden i overensstemmelse med artikel 27, stk. 7, og artikel 76, stk. 3, efter udøvelsen af beføjelserne i artikel 21 eller efter afviklingen af afviklingskoncernen. Dette beløb opjusteres, hvis Afviklingsinstansen efter høring af de kompetente myndigheder, herunder ECB, fastslår, at et højere beløb er nødvendigt for at opretholde tilstrækkelig markedstillid og sikre både instituttets eller den i artikel 12, stk. 1, omhandlede enheds fortsatte levering af kritiske økonomiske funktioner og dets eller dens adgang til finansiering uden behov for anden ekstraordinær offentlig finansiel støtte end bidrag fra Afviklingsfonden i overensstemmelse med artikel 27, stk. 7 og artikel 76, stk. 3, i en passende periode på højst et år.

7. Hvis Afviklingsinstansen forventer, at visse kategorier af nedskrivningsrelevante passiver med rimelig sandsynlighed helt eller delvist udelukkes fra bail-in, jf. artikel 27, stk. 5, eller overføres i deres helhed til en modtager ved en delvis overførsel, opfyldes det i artikel 12a, stk. 1, omhandlede krav med kapitalgrundlag eller andre nedskrivningsrelevante passiver, der er tilstrækkelige til at:

- a) dække de udelukkede passiver identificeret i overensstemmelse med artikel 27, stk. 5
- b) sikre, at de i stk. 2 omhandlede betingelser er opfyldt.

8. Enhver beslutning fra Afviklingsinstansens om at pålægge et minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver i henhold til denne artikel skal omfatte begrundelsen for beslutningen, herunder en fuld vurdering af de elementer, der er omhandlet i denne artikels stk. 2-7, og skal uden ugrundet ophold revideres af Afviklingsinstansen for at afspejle eventuelle ændringer i omfanget af det krav, der er omhandlet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU.

9. I denne artikels stk. 3 og 6 tolkes kapitalkrav i overensstemmelse med den kompetente myndigheds anvendelse af overgangsbestemmelserne i tiende del, afsnit I, kapitel 1, 2 og 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 og i de bestemmelser i den nationale lovgivning, i henhold til hvilke der gøres brug af de valgmuligheder, der er tillagt de kompetente myndigheder ved nævnte forordning.

▼ **M1***Artikel 12e***Fastlæggelse af minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver for afviklingsenheder inden for G-SII'er og væsentlige EU-datterselskaber af tredjelands-G-SII'er**

1. Kravet i artikel 12a, stk. 1, for en afviklingsenhed, som er et G-SII eller indgår i et G-SII, består af følgende:

- a) de krav, der er omhandlet i artikel 92a og 494 i forordning (EU) nr. 575/2013, og
- b) ethvert krav om yderligere kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, der er fastsat af Afviklingsinstansen særligt i forhold til den pågældende enhed i medfør af nærværende artikels stk. 3.

2. Det i artikel 12a, stk. 1, omhandlede krav for et væsentligt EU-datterselskab af et tredjelands-G-SII består af følgende:

- a) de krav, der er omhandlet i artikel 92b og 494 i forordning (EU) nr. 575/2013 og
- b) ethvert krav om yderligere kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, der er fastsat af Afviklingsinstansen særligt i forhold til dette væsentlige datterselskab i medfør af denne artikels stk. 3, der skal opfyldes med kapitalgrundlag og passiver, som opfylder betingelserne i artikel 12g og artikel 92b, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013.

3. Afviklingsinstansen stiller kun krav om yderligere kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i stk. 1, litra b), og stk. 2, litra b):

- a) hvis kravet i stk. 1, litra a), eller stk. 2, litra a), i denne artikel ikke er tilstrækkeligt til at opfylde de fastsatte betingelser i artikel 12d, og
- b) i et omfang, der sikrer, at betingelserne i artikel 12d er opfyldt.

4. Enhver beslutning fra Afviklingsinstansen om at stille krav om yderligere kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i denne artikels stk. 1, litra b), eller denne artikels stk. 2, litra b), skal omfatte begrundelsen for beslutningen, herunder en fuld vurdering af de elementer, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, og skal uden ugrundet ophold revideres af Afviklingsinstansen for at afspejle eventuelle ændringer i omfanget af det krav, der er omhandlet i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, og som finder anvendelse på afviklingskoncernen eller det væsentlige EU-datterselskab af et tredjelands-G-SII.

*Artikel 12f***Anvendelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver på afviklingsenheder**

1. Afviklingsenhederne skal opfylde kravene fastsat i artikel 12c-12e på en konsolideret situation på afviklingskoncernniveau.

▼ **M1**

2. Afviklingsinstansen fastlægger efter høring af koncerneafviklingsmyndigheden, såfremt denne myndighed ikke er Afviklingsinstansen, og den konsoliderende tilsynsmyndighed det i artikel 12a, stk. 1, omhandlede krav til en afviklingsenhed, der er etableret i en deltagende medlemsstat på konsolideret afviklingskoncernniveau, på grundlag af de krav, der er fastsat i artikel 12c-12e, og på grundlag af, om koncerne datterselskaber i tredjelande skal afvikles separat i henhold til afviklingsplanen.

3. For afviklingskoncerner identificeret i henhold til artikel 3, stk. 1, nr. 24b), litra b), beslutter Afviklingsinstansen, afhængigt af solidaritetsmekanismens egenskaber og af enhedens foretrukne afviklingsstrategi, hvilke enheder i afviklingskoncernen der skal overholde artikel 12d, stk. 3 og 4, og artikel 12e, stk. 1, for at sikre, at afviklingskoncernen som helhed overholder nærværende artikels stk. 1 og 2, og hvordan sådanne enheder skal gøre det i overensstemmelse med afviklingsplanen.

Artikel 12g

Anvendelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver på enheder, som ikke selv er afviklingsenheder

1. Institutter, som er datterselskaber af en afviklingsenhed eller af en tredjelandsenhed, men som ikke selv er afviklingsenheder, skal opfylde kravene fastsat i artikel 12d på individuel basis.

Afviklingsinstansen kan efter at have hørt de kompetente myndigheder, herunder ECB, beslutte at anvende kravet i nærværende artikel på en enhed som omhandlet i artikel 2, litra b), som er et datterselskab af en afviklingsenhed, men som ikke selv er en afviklingsenhed.

Uanset dette stykkes første afsnit skal EU-moderselskaber, der ikke selv er afviklingsenheder, men som er datterselskaber af tredjelandsenheder, opfylde kravene i artikel 12d og 12e på en konsolideret situation.

For afviklingskoncerner identificeret i henhold til artikel 3, stk. 1, nr. 24b), litra b), skal de kreditinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ, men som ikke selv er afviklingsenheder, et centralt organ, der ikke selv er en afviklingsenhed, og afviklingsenheder, der ikke er omfattet af et krav i henhold til artikel 12f, stk. 3, overholde artikel 12d, stk. 6, på individuel basis.

Det i artikel 12a, stk. 1, omhandlede krav til en enhed som omhandlet i nærværende stykke fastlægges på grundlag af de krav, der er fastsat i artikel 12d.

2. Det i artikel 12a, stk. 1, omhandlede krav til de enheder, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, skal opfyldes med en eller flere af følgende:

▼ M1

- a) passiver
- i) der udstedes til og købes af afviklingsenheden enten direkte eller indirekte gennem andre enheder i samme afviklingskoncern, der købte passiverne fra den enhed, der er omfattet af denne artikel, eller der udstedes til og købes af en eksisterende aktionær, der ikke indgår i samme afviklingskoncern, så længe udøvelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser i henhold til artikel 21 ikke berører afviklingsenhedens kontrol med datterselskabet
 - ii) der opfylder kriterierne i artikel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, bortset fra artikel 72b, stk. 2, litra b), c), k), l) og m), og artikel 72b, stk. 3-5, i nævnte forordning
 - iii) der ved almindelig insolvensbehandling er efterstillet passiver, der ikke opfylder betingelsen i nr. i) og ikke er omfattet af kapitalgrundlagskrav
 - iv) der er genstand for nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser i henhold til artikel 21, på en måde som er i overensstemmelse med afviklingskoncernens afviklingsstrategi, navnlig ved ikke at berøre afviklingsenhedens kontrol med datterselskabet
 - v) for hvilke erhvervelsen af ejerskab ikke direkte eller indirekte er finansieret af den af denne artikel omfattede enhed
 - vi) for hvilke de bestemmelser, som regulerer dem, ikke eksplicit eller implicit angiver, at passiverne ville blive opkrævet, indfriet, tilbagebetalt eller genkøbt før udløb, alt efter hvad der er relevant, af den af denne artikel omfattede enhed i andre tilfælde end i forbindelse med den pågældende enheds insolvens eller likvidation, og enheden ikke tilkendegiver dette på anden måde
 - vii) for hvilke de bestemmelser, som regulerer dem, ikke giver indehaveren ret til at fremskynde de planlagte betalinger af renter og afdrag, undtagen i forbindelse med den af denne artikel omfattede enheds insolvens eller likvidation
 - viii) for hvilke størrelsen af de forfaldne rente- eller udbyttebetalinger ikke vil blive ændret på baggrund af kreditsituationen for den af denne artikel omfattede enhed eller dens moderselskab
- b) kapitalgrundlag som følger:
- i) egentlig kernekapital og
 - ii) andet kapitalgrundlag, der:
 - udstedes til og købes af enheder, der indgår i samme afviklingskoncern, eller

▼ M1

- udstedes til og købes af enheder, der ikke indgår i samme afviklingskoncern, så længe udøvelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser i henhold til artikel 21 ikke berører afviklingsenhedens kontrol med datterselskabet.

3. Afviklingsinstansen kan tillade, at kravet omhandlet i artikel 12a, stk. 1, opfyldes helt eller delvist med en garanti fra afviklingsenheden, der opfylder følgende betingelser:

- a) både datterselskabet og afviklingsenheden er etableret i den samme deltagende medlemsstat og indgår i samme afviklingskoncern
- b) afviklingsenheden opfylder det krav, der er fastsat i artikel 12f
- c) garantien stilles for et beløb, der som minimum svarer til beløbet af det krav, som garantien træder i stedet for
- d) garantien udløses, når datterselskabet ikke kan indfri sin gæld eller andre forpligtelser, efterhånden som de forfalder, eller når der er blevet truffet en beslutning om datterselskabet i overensstemmelse med artikel 21, stk. 3, alt efter hvad der indtræffer først
- e) der stilles sikkerhed for garantien gennem en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse som defineret i artikel 2, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF ⁽¹⁾ for mindst 50 % af dens beløb
- f) den underliggende sikkerhedsstillelse for garantien opfylder kravene i artikel 197 i forordning (EU) nr. 575/2013, hvilket efter passende konservative haircutts er tilstrækkeligt til at dække det beløb, der stilles sikkerhed for som omhandlet i litra e)
- g) den underliggende sikkerhedsstillelse for garantien er ubehæftet og anvendes navnlig ikke som underliggende sikkerhedsstillelse for andre garantier
- h) sikkerhedsstillelsen har en effektiv løbetid, som opfylder den samme løbetidsbetingelse som i artikel 72c, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, og
- i) der er ingen juridiske, reguleringsmæssige eller operationelle barrierer for overførslen af sikkerhedsstillelsen fra afviklingsenheden til det relevante datterselskab, herunder hvis der træffes en afviklingsforanstaltning over for afviklingsenheden.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse (EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43).

▼ M1

Med henblik på første afsnit, litra i), forelægger afviklingsenheden efter anmodning fra Afviklingsinstansen en uafhængig skriftlig og begrundet juridisk udtalelse eller godtgør på anden tilfredsstillende vis, at der ingen juridiske, reguleringsmæssige eller operationelle barrierer er for overførslen af sikkerhedsstillelsen fra afviklingsenheden til det relevante datterselskab.

*Artikel 12h***Dispensation fra minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver for enheder, som ikke selv er afviklingsenheder**

1. Afviklingsinstansen kan dispensere fra anvendelsen af artikel 12g for så vidt angår et datterselskab af en afviklingsenhed, der er etableret i en deltagende medlemsstat, hvis:

- a) både datterselskabet og afviklingsenheden er etableret i den samme deltagende medlemsstat og indgår i samme afviklingskoncern

- b) afviklingsenheden opfylder det krav, der er fastsat i artikel 12f

- c) der ikke er nogen nuværende eller forventede væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for afviklingsenhedens hurtige overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af passiver til datterselskabet, som der er blevet truffet en beslutning om i overensstemmelse med artikel 21, stk. 3, navnlig når der træffes afviklingsforanstaltninger over for afviklingsenheden.

2. Afviklingsinstansen kan dispensere fra anvendelsen af artikel 12g for så vidt angår et datterselskab af en afviklingsenhed, der er etableret i en deltagende medlemsstat, hvis:

- a) både datterselskabet og dets moderselskab er etableret i den samme deltagende medlemsstat og indgår i samme afviklingskoncern

- b) moderselskabet på en konsolideret situation opfylder kravet i artikel 12a, stk. 1, i denne deltagende medlemsstat

- c) der ikke er nogen nuværende eller forventede væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for moderselskabets hurtige overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af passiver til datterselskabet, som der er blevet truffet en beslutning om i overensstemmelse med artikel 21, stk. 3, navnlig når der træffes afviklingsforanstaltninger over for moderselskabet.

▼ **M1***Artikel 12i***Dispensation for et centralt organ og kreditinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ**

Afviklingsinstansen kan helt eller delvis dispensere fra anvendelsen af artikel 12g på et centralt organ eller på et kreditinstitut, som er fast tilknyttet et centralt organ, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) kreditinstituttet og det centrale organ er underlagt samme kompetente myndighed med hensyn til tilsyn, er etableret i samme deltagende medlemsstat og indgår i samme afviklingskoncern
- b) det centrale organ og dets fast tilknyttede kreditinstitutter hæfter solidarisk for deres forpligtelser, eller de fast tilknyttede kreditinstitutters forpligtelser garanteres fuldt ud af det centrale organ
- c) minimumskravene til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver og det centrale organs og samtlige fast tilknyttede kreditinstitutters solvens og likviditet kontrolleres i deres helhed på grundlag af disse institutters konsoliderede regnskaber
- d) i tilfælde af en dispensation for et kreditinstitut, som er fast tilknyttet et centralt organ, er det centrale organs ledelse bemyndiget til at give instrukser til de fast tilknyttede institutters ledelse
- e) den relevante afviklingskoncern opfylder det krav, der er fastsat i artikel 12f, stk. 3, og
- f) der er ikke nogen nuværende eller forventede væsentlige, praktiske eller juridiske hindringer for hurtig overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af passiver mellem det centrale organ og de fast tilknyttede kreditinstitutter i tilfælde af afvikling.

*Artikel 12j***Manglende opfyldelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver**

1. En enheds manglende opfyldelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i artikel 12f eller 12g afhjælpes gennem mindst en af følgende:

- a) beføjelser til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling i overensstemmelse med artikel 10
- b) beføjelser omhandlet i artikel 10a
- c) foranstaltninger i henhold til artikel 104 i direktiv 2013/36/EU

▼ **M1**

- d) foranstaltninger til tidlig indgriben i henhold til artikel 13
- e) administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger i henhold til artikel 110 og 111 i direktiv 2014/59/EU.

Afviklingsinstansen eller ECB kan også foretage en vurdering af, hvorvidt instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende i overensstemmelse med artikel 18.

2. Afviklingsinstansen, afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder i de deltagende medlemsstater hører hinanden, når de udfører deres respektive beføjelser i henhold til stk. 1.

*Artikel 12k***Overgangsordninger og ordninger efter afvikling**

1. Uanset artikel 12a, stk. 1, fastsætter Afviklingsinstansen og de nationale afviklingsmyndigheder passende overgangsperioder for enheder som omhandlet i artikel 12, stk. 1 og 3, til at opfylde kravene i artikel 12f eller 12g, eller kravene, der hidrører fra anvendelsen af artikel 12c, stk. 4, 5 eller 7, alt efter hvad der er relevant. Enhederne frist for at opfylde kravene i artikel 12f eller 12g eller kravene, der hidrører fra anvendelsen af artikel 12c, stk. 4, 5 eller 7, er den 1. januar 2024.

Afviklingsinstansen fastsætter mellemliggende målniveauer for kravene i artikel 12f eller 12g eller for krav, der hidrører fra anvendelsen af artikel 12c, stk. 4, 5 eller 7, alt efter hvad der er relevant, som enheder som omhandlet i artikel 12, stk. 1 og 3, skal opfylde den 1. januar 2022. De mellemliggende målniveauer skal som hovedregel sikre en lineær opbygning af nedskrivningsrelevante passiver og kapitalgrundlag hen imod opfyldelse af kravet.

Afviklingsinstansen kan, hvis det er behørigt begrundet og hensigtsmæssigt, fastsætte en overgangsperiode, der slutter efter den 1. januar 2024, på grundlag af kriterierne i stk. 7 og under hensyntagen til:

- a) udviklingen i enhedens finansielle situation
- b) udsigten til, at enheden vil være i stand til at sikre opfyldelse inden for en rimelig tidsramme af kravene i artikel 12f eller 12g eller af et krav, der hidrører fra anvendelsen af artikel 12c, stk. 4, 5 eller 7, og
- c) om enheden er i stand til at erstatte passiver, som ikke længere opfylder kriterierne for nedskrivningsrelevans og udløb fastsat i artikel 72b og 72c i forordning (EU) nr. 575/2013 og nærværende forordnings artikel 12c eller artikel 12g, stk. 2, og hvis ikke, hvorvidt dette er af idiosynkratisk karakter eller skyldes en markedsomfattende forstyrrelse.

▼ M1

2. Afviklingsenhederne frist for at opfylde minimumsniveauet for kravene omhandlet i artikel 12d, stk. 4 eller 5, er den 1. januar 2022.

3. Minimumsniveauerne for kravene i artikel 12d, stk. 4 og 5, finder ikke anvendelse i de to år, der følger efter den dato:

a) hvor Afviklingsinstansen eller den nationale afviklingsmyndighed har anvendt bail-in-værktøjet, eller

b) hvor afviklingsenheden har indført en anden foranstaltning iværksat af den private sektor, jf. artikel 18, stk. 1, litra b), hvorved kapitalinstrumenter og andre passiver er blevet nedskrevet eller konverteret til egentlige kernekapitalinstrumenter, eller hvor nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser i overensstemmelse med artikel 21 er blevet udøvet for så vidt angår denne afviklingsenhed, med henblik på at rekapitalisere afviklingsenheden uden anvendelse af afviklingsværktøjer.

4. Kravene i artikel 12c, stk. 4 og 7, samt artikel 12d, stk. 4 og 5, alt efter hvad der er relevant, finder ikke anvendelse i de tre år, der følger efter den dato, hvor afviklingsenheden eller den koncern, som afviklingsenheden er en del af, er blevet identificeret som et G-SII, eller afviklingsenheden begynder at befinde sig i den situation, der er omhandlet i artikel 12d, stk. 4 eller 5.

5. Uanset artikel 12a, stk. 1, fastsætter Afviklingsinstansen og de nationale afviklingsmyndigheder en passende overgangsperiode til at opfylde kravene i artikel 12f eller 12g eller et krav, der hidrører fra anvendelsen af artikel 12c, stk. 4, 5 eller 7, alt efter hvad der er relevant, for enheder, på hvilke der har været anvendt afviklingsværktøjer eller beføjelsen til at nedskrive eller konvertere omhandlet i artikel 21.

6. Med henblik på stk. 1-5 meddeler Afviklingsinstansen og de nationale afviklingsmyndigheder et planlagt minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver til enheden for hver 12-månedersperiode i overgangsperioden for at lette en gradvis opbygning af enhedens tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet. Ved udløbet af overgangsperioden skal minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver svare til det beløb, der er fastsat i henhold til artikel 12c, stk. 4, 5 eller 7, artikel 12d, stk. 4 eller 5, artikel 12f eller artikel 12g, alt efter hvad der er relevant.

7. Ved fastsættelsen af overgangsperioderne tager Afviklingsinstansen hensyn til:

a) forekomst af indskud og mangel på gældsinstrumenter i finansieringsmodellen

b) adgang til kapitalmarkederne for nedskrivningsrelevante passiver

▼M1

c) i hvilket omfang afviklingsenheden er afhængig af egentlig kernekapital til at opfylde kravet i artikel 12f.

8. Der er intet til hinder for, at Afviklingsinstansen efterfølgende ændrer enten overgangsperioden eller eventuelt planlagte minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver meddelt i henhold til stk. 6, jf. dog stk. 1.

▼B*KAPITEL 2***Tidlig indgriben***Artikel 13***Tidlig indgriben**

1. ECB eller de kompetente nationale myndigheder underretter Afviklingsinstansen om enhver foranstaltning, som de pålægger et institut eller en koncern at træffe, eller som de selv træffer i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1024/2013, artikel 27, stk. 1, eller artikel 28 eller 29 i direktiv 2014/59/EU eller artikel 104 i direktiv 2013/36/EU.

Afviklingsinstansen underretter Kommissionen om oplysninger, som den har modtaget i henhold til første afsnit.

2. Fra datoen for modtagelsen af de i stk. 1 omhandlede oplysninger, og uden at dette berører ECB's og de kompetente nationale myndigheders beføjelser i henhold til anden EU-lovgivning, kan Afviklingsinstansen forberede afviklingen af det pågældende institut eller den pågældende koncern.

Ved anvendelsen af første afsnit overvåger ECB eller den relevante nationale myndighed i samarbejde med Afviklingsinstansen nøje betingelserne for instituttet eller moderselskabet, og hvorvidt de overholder eventuelle foranstaltninger i forbindelse med tidlig indgriben, som de er blevet pålagt.

ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed forsyner Afviklingsinstansen med alle de oplysninger, der er nødvendige for at ajourføre afviklingsplanen og forberede instituttets eventuelle afvikling og for at foretage en værdiansættelse af instituttets aktiver og passiver i henhold til artikel 20, stk. 1-15.

3. Afviklingsinstansen har beføjelse til at kræve, at instituttet eller moderselskabet kontakter potentielle købere med henblik på at forberede en afvikling af instituttet, med forbehold af kriterierne i artikel 39, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU og kravene om tavshedspligt i artikel 88 i nærværende forordning.

Afviklingsinstansen har endvidere beføjelse til at pålægge den relevante nationale afviklingsmyndighed at udarbejde en foreløbig afviklingsordning for det pågældende institut eller den pågældende koncern.

Afviklingsinstansen underretter ECB, de relevante kompetente nationale myndigheder og de relevante nationale afviklingsmyndigheder om enhver foranstaltning, den træffer i henhold til nærværende stykke.

▼B

4. Hvis ECB eller den kompetente nationale myndighed påtænker at pålægge et institut eller en koncern supplerende foranstaltninger i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1024/2013 eller i henhold til artikel 27, stk. 1, eller artikel 28 eller 29 i direktiv 2014/59/EU eller i henhold til artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, før instituttet eller koncernen i fuldt omfang har efterkommet den første foranstaltning, som Afviklingsinstansen er blevet underrettet om, underretter de Afviklingsinstansen, før de pålægger det pågældende institut eller den pågældende koncern en sådan supplerende foranstaltning.

5. ECB eller den kompetente nationale myndighed, Afviklingsinstansen eller de relevante nationale afviklingsmyndigheder påser, at den supplerende foranstaltning som omhandlet i stk. 4 og foranstaltninger truffet af Afviklingsinstansen med det formål at forberede afviklingen, jf. stk. 2, er forenelige.

*KAPITEL 3***Afvikling***Artikel 14***Afviklingsmål**

1. Når Afviklingsinstansen, Rådet, Kommissionen og, når det er relevant, de nationale afviklingsmyndigheder handler som led i afviklingsproceduren, jf. artikel 18, tager de inden for rammerne af deres respektive ansvarsområder hensyn til de afviklingsmål, afviklingsværktøjer og afviklingsbeføjelser, som de finder bedst opfylder de afviklingsmål, der er relevante i betragtning af sagens omstændigheder.

2. De i stk. 1 omhandlede afviklingsmål er:

- a) at sikre videreførelsen af kritiske funktioner
- b) at undgå betydelige negative konsekvenser for den finansielle stabilitet, navnlig ved at forebygge afsmittende virkninger, herunder for markedets infrastrukturer, og ved at opretholde markedsdisciplinen
- c) at beskytte offentlige midler ved at minimere afhængigheden af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige
- d) at beskytte indskydere omfattet af direktiv 2014/49/EU og investorer omfattet af direktiv 97/9/EF
- e) at beskytte kundernes midler og aktiver.

Når Afviklingsinstansen, Rådet, Kommissionen og, hvor det er relevant, de nationale afviklingsmyndigheder forfølger de i første afsnit omhandlede mål, søger de at minimere afviklingsomkostningerne og undgå værditab, medmindre de er nødvendige for at nå afviklingsmålene.

3. Afviklingsmålene er alle lige vigtige og skal afvejes efter omstændighederne i hvert enkelt tilfælde, medmindre andet fremgår af bestemmelserne i denne forordning.

▼B*Artikel 15***Overordnede principper for afvikling**

1. Når Afviklingsinstansen, Rådet, Kommissionen samt, hvis det er relevant, de nationale afviklingsmyndigheder handler som led i afviklingsproceduren, jf. artikel 18, træffer de alle relevante foranstaltninger for at sikre, at afviklingsforanstaltningen iværksættes i overensstemmelse med følgende principper:

- a) aktionærerne i det institut, der er under afvikling, bærer først tabene
- b) kreditorerne i det institut, der er under afvikling, bærer tabene efter aktionærerne i overensstemmelse med den i artikel 17 anførte prioritetsorden for deres fordringer, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i denne forordning
- c) ledelsesorganet og den daglige ledelse i det institut, der er under afvikling, udskiftes, undtagen i de tilfælde, hvor det anses for nødvendigt helt eller delvist, afhængigt af omstændighederne, at beholde ledelsesorganet og den daglige ledelse for at nå afviklingsmålene
- d) ledelsesorganet og den daglige ledelse i det institut, der er under afvikling, yder al den støtte, der er nødvendig for at nå afviklingsmålene
- e) fysiske og juridiske personer bærer i henhold til national ret det civil- eller strafferetlige ansvar for, at instituttet, der er under afvikling, er blevet nødlidende
- f) kreditorer i samme klasse behandles ens, medmindre andet er fastsat i denne forordning
- g) ingen kreditor påføres større tab, end vedkommende ville være blevet påført, hvis en enhed som omhandlet i artikel 2 var blevet håndteret som led i almindelig insolvensbehandling i overensstemmelse med sikkerhedsforanstaltningerne i artikel 29
- h) dækkede indskud er beskyttet fuldt ud, og
- i) der træffes afviklingsforanstaltninger i overensstemmelse med sikkerhedsforanstaltningerne i denne forordning.

2. Er et institut en koncernenhed, skal Afviklingsinstansen, Rådet og Kommissionen, når de træffer afgørelse om anvendelse af afviklingsværktøjer og udøvelse af afviklingsbeføjelser, med forbehold af artikel 14 handle på en måde, der minimerer konsekvenserne for andre koncernenheder og koncernen som helhed og minimerer den negative indvirkning på den finansielle stabilitet i Unionen og dens medlemsstater, navnlig i de lande, hvor koncernen driver virksomhed.

▼B

3. Når virksomhedssalgsværktøjet, broinstitutværktøjet eller værktøjet til adskillelse af aktiver anvendes på en enhed som omhandlet i nærværende forordnings artikel 2, anses denne enhed for at være under konkursbehandling eller tilsvarende insolvensbehandling i forbindelse med artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/23/EF ⁽¹⁾.

4. Når der træffes afgørelse om anvendelse af afviklingsværktøjer og udøvelse af afviklingsbeføjelser, pålægger Afviklingsinstansen de nationale afviklingsmyndigheder at informere og høre arbejdstagerrepræsentanterne i passende omfang.

Dette berører ikke bestemmelserne om medarbejderrepræsentation i ledelsesorganer i national ret eller praksis.

*Artikel 16***Afvikling af finansieringsinstitutter og moderselskaber**

1. Afviklingsinstansen træffer afgørelse om en afviklingsforanstaltning over for et finansieringsinstitut etableret i en deltagende medlemsstat, hvis betingelserne som fastsat i artikel 18, stk. 1, er opfyldt både for så vidt angår finansieringsinstituttet og moderselskabet, der er underlagt tilsyn på et konsolideret grundlag.

▼MI

2. Afviklingsinstansen træffer en afviklingsforanstaltning over for et moderselskab som omhandlet i artikel 2, litra b), hvis betingelserne som fastsat i artikel 18, stk. 1, er opfyldt.

3. Uanset om et moderselskab ikke opfylder betingelserne i artikel 18, stk. 1, kan Afviklingsinstansen træffe afgørelse om en afviklingsforanstaltning over for det pågældende moderselskab, hvis det er en afviklingsenhed, og hvis et eller flere af dets datterselskaber, der er institutter, men som ikke selv er afviklingsenheder, opfylder betingelserne i artikel 18, stk. 1, såfremt deres aktiver og passiver er af et sådant omfang, at deres sammenbrud udgør en trussel mod et institut eller koncernen som helhed, og afviklingsforanstaltninger over for det pågældende moderselskab enten er nødvendige for afviklingen af sådanne datterselskaber, der er institutter, eller for afviklingen af den relevante afviklingskoncern som helhed.

▼B*Artikel 17***Prioritetsorden for fordringer**

1. Ved anvendelsen af bail-in-værktøjet på en enhed som omhandlet i nærværende forordnings artikel 2, og uden at dette berører passiver, der er udelukket fra bail-in-værktøjet i henhold til artikel 27, stk. 3, træffer Afviklingsinstansen, Kommissionen eller, hvor det er relevant, de nationale afviklingsmyndigheder afgørelse om udøvelsen af om nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne, herunder en eventuel anvendelse af artikel 27, stk. 5, og de nationale afviklingsmyndigheder udøver disse beføjelser i overensstemmelse med artikel 47 og 48 i direktiv 2014/59/EU og i overensstemmelse med en omvendt prioritetsorden for fordringer efter national lovgivning, herunder bestemmelserne til gennemførelse af artikel 108 i direktiv 2014/59/EU.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82 af 22.3.2001, s. 16).

▼B

2. De deltagende medlemsstater underretter Kommissionen og Afviklingsinstansen meddelelse om prioritetsrækkefølgen for fordringerne i forhold til enhederne i artikel 2 i henhold til national insolvensret den 1. juli i hvert kalenderår eller straks, hvis der sker en ændring af prioritetsrækkefølgen.

Anvendes bail-in-værktøjet, hæfter indskudsgarantiordningen, jf. bestemmelserne i artikel 79.

*Artikel 18***Afviklingsprocedure**

1. Afviklingsinstansen vedtager en afviklingsordning, jf. stk. 6, for enheder og koncerner som omhandlet i artikel 7, stk. 2, og enheder og koncerner som omhandlet i artikel 7, stk. 4, litra b), og stk. 5, når betingelserne for anvendelsen af disse stykker er opfyldt, men kun når den på sit eksekutivmøde efter modtagelsen af en meddelelse i henhold til fjerde afsnit eller på eget initiativ vurderer, at følgende betingelser er opfyldt:

a) enheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende

▼M1

b) det ser under hensyntagen til tidsfaktoren og andre relevante omstændigheder ikke ud til, at nogen anden foranstaltning iværksat af den private sektor, herunder en institutsikringsordnings foranstaltninger, eller tilsyn, herunder tidlig indgriben eller nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med artikel 21, stk. 1, over for enheden inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at enheden bliver nødlidende

▼B

c) en afviklingsforanstaltning er nødvendig i almenhedens interesse, jf. stk. 5.

ECB vurderer betingelsen som omhandlet i første afsnit, litra a), efter høring af Afviklingsinstansen. Afviklingsinstansen kan på et eksekutivmøde kun foretage en sådan vurdering efter at have givet ECB meddelelse om, at den har til hensigt at træffe en sådan afgørelse, og kun hvis ECB inden for tre kalenderdage efter modtagelsen af en sådan meddelelse ikke selv foretager en sådan vurdering. ECB forsyner straks Afviklingsinstansen med alle relevante oplysninger, som Afviklingsinstansen anmoder om med henblik på at tage dem med i sin vurdering.

Hvis ECB vurderer, at betingelserne i første afsnit, litra a), er opfyldt for et institut eller en koncern som omhandlet i første afsnit, meddeler den straks denne vurdering til Kommissionen og Afviklingsinstansen.

Afviklingsinstansen, eller hvor det er relevant de nationale afviklingsmyndigheder, vurderer på et eksekutivmøde betingelsen som omhandlet i første afsnit, litra b), i tæt samarbejde med ECB. ECB kan endvidere give Afviklingsinstansen eller de berørte nationale afviklingsmyndigheder meddelelse om, at den betragter betingelsen i nævnte litra som værende opfyldt.

▼ M1

1a. Afviklingsinstansen kan vedtage en afviklingsordning i overensstemmelse med stk. 1 i forhold til et centralt organ og alle kreditinstitutter, som er fast tilknyttet til et sådant organ, og som indgår i samme afviklingskoncern, når den pågældende afviklingskoncern som helhed opfylder betingelserne i stk. 1.

▼ B

2. Med forbehold af tilfælde, hvor ECB har besluttet at føre direkte tilsyn med kreditinstitutter i henhold til artikel 6. stk. 5, litra b), i forordning (EU) nr. 1024/2013, i tilfælde af modtagelse af en meddelelse, jf. stk. 1, eller hvis Afviklingsinstansen har til hensigt at foretage en vurdering efter stk. 1 på eget initiativ vedrørende en enhed eller en koncern som omhandlet i artikel 7, stk. 3, meddeler Afviklingsinstansen straks sin vurdering til ECB.

3. En tidligere vedtagelse af en foranstaltning i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1024/2013, i henhold til artikel 27, stk. 1, eller artikel 28 eller 29 i direktiv 2014/59/EU eller i henhold til artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, er ikke en betingelse for iværksættelse af en afviklingsforanstaltning.

4. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra a), anses enheden for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis den befinder sig i en eller flere af følgende situationer:

- a) enheden misligholder, eller der er objektive elementer til støtte for en konstatering af, at instituttet i nær fremtid vil misligholde, kravene til fortsat tilladelse på en måde, så ECB kompetente nationale kan inddrage tilladelsen, herunder men ikke begrænset til det forhold, at instituttet har lidt eller sandsynligvis vil lide tab, som opsluger hele eller en betydelig del af dens kapitalgrundlag
- b) enhedens aktiver er, eller der er objektive elementer til støtte for en konstatering af, at enhedens aktiver i nær fremtid vil være, mindre end dens passiver
- c) enheden er, eller der er objektive elementer til støtte for en konstatering af, at enheden i nær fremtid vil være, ude af stand til at indfri sin gæld eller andre forpligtelser, efterhånden som den eller de forfalder
- d) der kræves ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, undtagen når den ekstraordinære finansielle støtte fra det offentlige antager en af følgende former for at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi og bevare den finansielle stabilitet:
 - i) en statsgaranti til dækning af likviditetsfaciliteter, der stilles til rådighed af centralbankerne i overensstemmelse med centralbankernes vilkår
 - ii) en statsgaranti for nyligt udstedte forpligtelser eller
 - iii) tilførsel af kapitalgrundlag eller køb af kapitalinstrumenter til priser og på betingelser, der ikke giver enheden en fordel, hvis ingen af de omstændigheder, der er omhandlet i litra a), b) og c), eller i artikel 21, stk. 1, gør sig gældende, når den offentlige støtte ydes.

▼B

I hvert af de i første afsnit, litra d), nr. i), ii) og iii), omhandlede tilfælde gælder følgende: garantiforanstaltningerne eller tilsvarende foranstaltninger, som er omhandlet heri, skal være begrænset til solvente institutter og skal være betinget af endelig godkendelse i henhold til Unionens statsstøtteregele. Disse foranstaltninger skal have retsbevarende og midlertidig karakter og skal stå i et rimeligt forhold til følgerne af den alvorlige forstyrrelse, og de må ikke anvendes til at udligne tab, som enheden har lidt eller sandsynligvis vil lide i nær fremtid.

Støtteforanstaltningerne i første afsnit, litra d), nr. iii), er begrænset til nødvendige kapitaltilførsler til imødegåelse af kapitalmangel, som er konstateret i de nationale stresstests eller i de stresstests, der gennemføres på EU-plan eller inden for rammerne af FTM, gennemgangen af aktivernes kvalitet eller tilsvarende aktiviteter, som ECB, EBA eller de nationale myndigheder gennemfører, og som, hvis det er relevant, er bekræftet af den kompetente myndighed.

Forelægger Kommissionen et forslag til retsakt i henhold til artikel 32, stk. 4, i direktiv 2014/59/EU, skal den i givet fald ligeledes forelægge et forslag til retsakt om ændring af nærværende forordning.

5. Med henblik på anvendelsen af nærværende artikels stk. 1, litra c), anses en afviklingsforanstaltning for at være begrundet i almene hensyn, hvis den er nødvendig for at opfylde og står i rimeligt forhold til et eller flere af afviklingsmålene, jf. artikel 14, og en håndtering af enheden som led i almindelig insolvensbehandling ikke ville opfylde afviklingsmålene i samme omfang.

6. Hvis betingelserne som fastsat i stk. 1 er opfyldt, vedtager Afviklingsinstansen en afviklingsordning. Afviklingsordningen skal:

- a) bringe enheden under afvikling
- b) fastslå hvilke afviklingsværktøjer, der skal anvendes på det institut, som er under afvikling, jf. artikel 22, stk. 2, navnlig en eventuel udelukkelse fra anvendelse af bail-in-værktøjet i overensstemmelse med artikel 27, stk. 5 og 14
- c) fastslå anvendelsen af Afviklingsfonden til støtte for afviklingsforanstaltningen, jf. artikel 76 og i overensstemmelse med Kommissionens afgørelse truffet i henhold til artikel 19.

7. Umiddelbart efter vedtagelsen af afviklingsordningen fremsender Afviklingsinstansen denne til Kommissionen.

Kommissionen skal, inden for 24 timer efter Afviklingsinstansen har fremsendt afviklingsordningen, enten godkende eller gøre indsigelse mod ordningen hvad angår de skønsmæssige aspekter i de tilfælde, der ikke er dækket af nærværende stykkes tredje afsnit.

Kommissionen kan inden for de første 12 timer, efter at Afviklingsinstansen har fremsendt afviklingsordningen, foreslå Rådet at:

- a) gøre indsigelse mod afviklingsordningen med den begrundelse, at den af Afviklingsinstansen vedtagne ordning ikke opfylder kriteriet om almene hensyn som omhandlet i stk. 1, litra c)

▼B

- b) godkende eller gøre indsigelse mod en væsentlig ændring af størrelsen af det beløb fra Afviklingsfonden, som indgår i Afviklingsinstansens afviklingsordning.

Med henblik på tredje afsnit træffer Rådet afgørelse med simpelt flertal.

Afviklingsordningen træder kun i kraft, hvis hverken Rådet eller Kommissionen gør indsigelse inden 24 efter Afviklingsinstansens fremsendelse af ordningen.

Rådet eller Kommissionen angiver, alt efter omstændighederne, begrundelser for udøvelsen af deres indsigelsesret.

Hvis Rådet inden for 24 timer, efter at Afviklingsinstansen har fremsendt afviklingsordningen, har godkendt Kommissionens forslag om ændring af ordningen af de grunde, der er omhandlet i tredje afsnit, litra b), eller hvis Kommissionen har gjort indsigelse i overensstemmelse med andet afsnit, ændrer Afviklingsinstansen inden for otte timer afviklingsordningen i overensstemmelse med de anførte grunde.

Hvis den af Afviklingsinstansen vedtagne afviklingsordning indeholder udelukkelse af visse passiver under ekstraordinære omstændigheder, som omhandlet i artikel 27, stk. 5, og hvor en sådan udelukkelse kræver bidrag fra Afviklingsfonden eller fra alternative finansieringskilder for at beskytte det indre markeds integritet, kan Kommissionen forbyde eller kræve ændringer af den foreslåede udelukkelse med angivelse af passende årsager baseret på overtrædelse af kravene som fastsat i artikel 27 og i delegerede retsakter vedtaget af Kommissionen på grundlag af artikel 44, stk. 11, i direktiv 2014/59/EU.

8. Hvis Rådet modsætter sig, at et institut bringes under afvikling med den begrundelse, at kriterierne om almene hensyn som omhandlet i stk. 1, litra c), ikke er opfyldt, vil den pågældende enhed blive opløst på en velordnet måde i overensstemmelse med gældende national ret.

9. Afviklingsinstansen påser, at de relevante nationale afviklingsmyndigheder træffer de nødvendige afviklingsforanstaltninger til at gennemføre afviklingsordningen. Afviklingsordningen sendes til de relevante nationale afviklingsmyndigheder og skal indeholde en instruks til disse myndigheder om at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at gennemføre Afviklingsinstansens afgørelse i overensstemmelse med artikel 29 ved at udøve afviklingsbeføjelser. Hvis der foreligger statsstøtte eller støtte fra Afviklingsfonden, handler Afviklingsinstansen i overensstemmelse med en afgørelse om den pågældende støtte truffet af Kommissionen.

10. Kommissionen har beføjelse til fra Afviklingsinstansen at indhente alle oplysninger, som den finder relevante for udførelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning. Afviklingsinstansen har i overensstemmelse med kapitel 5 i dette afsnit beføjelse til fra alle personer at indhente de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan forberede og træffe afgørelse om en afviklingsforanstaltning, herunder ajourføringer og supplerende oplysninger, der indgår i afviklingsplanerne.

Artikel 19

Statsstøtte og støtte fra Afviklingsfonden

1. Når en afviklingsforanstaltning involverer statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, i TEUF, eller støtte fra Afviklingsfonden i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3, vil der ikke blive vedtaget en afviklingsordning i henhold til nærværende forordnings artikel 18, stk. 6, før Kommissionen har vedtaget en positiv eller betinget afgørelse om, hvorvidt anvendelsen af en sådan støtte er forenelig med det indre marked.

Unionens institutioner handler under udførelsen af de opgaver, de tildeles i nærværende forordnings artikel 18, i overensstemmelse med principperne i artikel 3, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU og skal på passende måde offentliggøre alle relevante oplysninger om deres interne organisering i denne henseende.

2. Afviklingsinstansen anmoder efter modtagelse af en meddelelse i henhold til nærværende forordnings artikel 18, stk. 1, eller på eget initiativ, hvis den finder, at afviklingsforanstaltninger vil kunne udgøre statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF, den eller de deltagende medlemsstater om straks at underrette Kommissionen om de påtænkte foranstaltninger i henhold til artikel 108, stk. 3, i TEUF. Afviklingsinstansen underretter Kommissionen om ethvert tilfælde, hvor den anmoder en eller flere medlemsstater om at foretage underretning i henhold til artikel 108, stk. 3, i TEUF.

3. I det omfang afviklingsforanstaltningen som foreslået af Afviklingsinstansen involverer Afviklingsfonden, underretter Afviklingsinstansen Kommissionen om den foreslåede anvendelse af Afviklingsfonden. Afviklingsinstansens underretning skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for at Kommissionen kan foretage sin vurdering i henhold til dette stykke.

Underretningen i henhold til dette stykke skal udløse en indledende undersøgelse fra Kommissionens side, under hvilken Kommissionen kan anmode Afviklingsinstansen om yderligere oplysninger. Kommissionen vurderer, hvorvidt anvendelsen af Afviklingsfonden vil fordreje eller true med at forvride konkurrencevilkårene ved at begunstige støttemodtageren eller enhver anden virksomhed, hvilket vil være uforeneligt med det indre marked, i det omfang det påvirker samhandlen mellem medlemsstaterne. Kommissionen skal ved anvendelsen af Afviklingsfonden anvende de kriterier, der er fastlagt for anvendelsen af statsstøttereglerne, som er nedfældet i artikel 107 i TEUF. Afviklingsinstansen forsyner Kommissionen med de oplysninger, som den finder nødvendige for at foretage denne vurdering.

Hvis Kommissionen nærer alvorlige tvivl om, hvorvidt den foreslåede anvendelse af Afviklingsfonden er forenelig med det indre marked, eller hvis Afviklingsinstansen har undladt at tilvejebringe de nødvendige oplysninger efter en anmodning fra Kommissionen i henhold til andet afsnit, indleder Kommissionen en tilbunds gående undersøgelse og underretter Afviklingsinstansen herom. Kommissionen offentliggør sin afgørelse om at indlede en tilbunds gående undersøgelse i *Den Europæiske Unions Tidende*. Afviklingsmyndigheden, enhver medlemsstat eller enhver person, virksomhed eller forening, hvis interesser kan blive påvirket af anvendelsen af Afviklingsfonden, kan fremsætte bemærkninger til Kommissionen inden for den tidsfrist, som måtte være angivet i underretningen. Afviklingsinstansen kan fremsætte bemærkninger til bemærkningerne fra medlemsstaterne og berørte tredjeparter inden for den tidsfrist, som Kommissionen måtte fastsætte. Ved undersøgelsesperiodens udløb foretager Kommissionen sin vurdering af, om anvendelsen af Afviklingsfonden vil være forenelig med det indre marked.

▼B

Kommissionen lader sig i forbindelse med sin vurdering og sine undersøgelser i henhold til dette stykke vejlede af alle de relevante bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 109 i TEUF, samt af relevante meddelelser, vejledninger og foranstaltninger vedtaget af Kommissionen, som er gældende på tidspunktet for vurderingen, under anvendelse af traktaternes bestemmelser vedrørende statsstøtte. Disse foranstaltninger skal anvendes som om, henvisninger til den medlemsstat, der er ansvarlig for at underrette om støtten, var henvisninger til Afviklingsinstansen, og med eventuelle andre nødvendige ændringer.

Kommissionen vedtager en afgørelse om foreneligheden af anvendelsen af Afviklingsfonden med det indre marked, som sendes til Afviklingsinstansen og til de nationale afviklingsmyndigheder i den eller de berørte medlemsstater. Denne afgørelse kan være afhængig af betingelser, forpligtelser eller bindende tilsagn for så vidt angår støttemodtageren.

Afgørelsen kan endvidere pålægge Afviklingsmyndigheden, de nationale afviklingsmyndigheder i den eller de deltagende berørte medlemsstat(er) eller støttemodtageren forpligtelser, der skal gøre det muligt at overvåge overholdelsen. Dette kan omfatte krav om udpegelse af en befuldmægtiget eller en anden uafhængig person til at deltage i overvågningen. Den befuldmægtigede eller den anden uafhængige person udfører de opgaver, som måtte være angivet i Kommissionens afgørelse.

Enhver afgørelse i henhold til dette stykke offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Kommissionen kan afgive en negativ afgørelse, der rettes til Afviklingsinstansen, hvori den beslutter, at den foreslåede anvendelse af Afviklingsfonden vil være uforenelig med det indre marked og ikke kan gennemføres i den af Afviklingsinstansen foreslåede form. Afviklingsinstansen genovervejer ved modtagelsen af en sådan afgørelse sin afviklingsordning og udarbejder en revideret udgave.

4. Er Kommissionen alvorligt i tvivl om, hvorvidt dens afgørelse i henhold til stk. 3 overholdes, foretager den de nødvendige undersøgelser. Til dette formål kan Kommissionen udøve de beføjelser, som den har til rådighed i forbindelse med de bestemmelser og andre foranstaltninger, der henvises til i stk. 3, fjerde afsnit, og lade sig vejlede af dem.

5. Hvis Kommissionen på grundlag af de undersøgelser, den gennemfører, og efter at den har opfordret de berørte parter til at fremsætte deres bemærkninger, mener, at afgørelsen under stk. 3 ikke er blevet overholdt, træffer den en afgørelse rettet til den nationale afviklingsmyndighed i den berørte deltagende medlemsstat, hvori den kræver, at myndigheden inddriver den misbrugte støtte inden for en frist, der fastsættes af Kommissionen. Den støtte fra Afviklingsfonden, der skal tilbagebetales i medfør af en afgørelse om tilbagebetaling, skal omfatte renter til en passende sats, der fastsættes af Kommissionen, og betales til Afviklingsinstansen.

Afviklingsinstansen indbetaler ethvert beløb, den modtager under første afsnit, til Afviklingsfonden, og tager sådanne beløb i betragtning ved fastsættelsen af bidrag i overensstemmelse med artikel 70 og 71.

▼B

Den afviklingsprocedure, der er omhandlet i første afsnit, skal respektere støttemodtagernes ret til god forvaltning og til aktindsigt som fastsat i artikel 41 og 42 i chartret.

6. Med forbehold af de indberetningsforpligtelser, som Kommissionen kan fastlægge i sin afgørelse i henhold til nærværende artikels stk. 3, forelægger Afviklingsinstansen Kommissionen årlige rapporter med vurderinger af, om anvendelsen af Afviklingsfonden er i overensstemmelse med afgørelserne i henhold til nævnte stykke, hvor Afviklingsinstansen i forbindelse med udarbejdelsen af disse rapporter anvender sine beføjelser i medfør af artikel 34.

7. Enhver medlemsstat eller enhver person, virksomhed eller forening, hvis interesser kan blive berørt af anvendelsen af Afviklingsfonden, navnlig enheder som omhandlet i artikel 2, har ret til at underrette Kommissionen om enhver mistanke om misbrug af Afviklingsfonden, som er i strid med afgørelsen i medfør af stk. 3.

8. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 93 vedrørende fastsættelse af detaljerede regler for:

- a) beregningen af den rentesats, der skal anvendes i tilfælde af en afgørelse om tilbagebetaling i overensstemmelse med stk. 5
- b) sikring af retten til god forvaltning og retten til aktindsigt som omhandlet i stk. 5.

9. Hvis Kommissionen efter indstilling fra Afviklingsinstansen eller på eget initiativ mener, at anvendelsen af afviklingsværktøjer og -foranstaltninger ikke overholder de kriterier, på grundlag af hvilke den oprindelige afgørelse i henhold til stk. 3 blev truffet, kan den gennemgå en sådan afgørelse på ny og vedtage passende ændringer.

10. Uanset stk. 3 kan Rådet, efter en begæring fra en medlemsstat, ved enstemmighed beslutte, at anvendelse af Afviklingsfonden skal være at betragte som forenelig med det indre marked, såfremt en sådan afgørelse er begrundet i ekstraordinære omstændigheder. Såfremt Rådet ikke har fremsat sin udtalelse inden syv dag efter begæringen, vedtager Kommissionen en afgørelse i sagen.

11. De deltagende medlemsstater skal sikre, at deres nationale afviklingsmyndigheder har de nødvendige beføjelser til at sikre overholdelsen af eventuelle betingelser, der fastsættes i Kommissionens afgørelser i medfør af stk. 3, og til at inddrive misbrugte beløb i henhold til afgørelser truffet af Kommissionen i medfør af stk. 5.

*Artikel 20***Værdiansættelse med henblik på afvikling**

1. Før Afviklingsinstansen træffer afgørelse om afviklingsforanstaltninger eller udøvelse af beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante ►**MI** kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med artikel 21 ◀, påser den, at der foretages en rimelig, forsigtig og realistisk værdiansættelse af aktiverne og passiverne i en enhed som omhandlet i artikel 2 af en person, som er uafhængig af alle offentlige myndigheder, herunder Afviklingsinstansen og den nationale afviklingsmyndighed, og af den pågældende enhed.

▼B

2. Når alle kravene i stk. 1 og 4-9 er opfyldt, betragtes værdiansættelsen som endelig, jf. dog stk. 15.
3. Er en uafhængig værdiansættelse i overensstemmelse med stk. 1 ikke mulig, kan Afviklingsinstansen foretage en midlertidig værdiansættelse af en i artikel 2 omhandlet enheds aktiver og passiver i overensstemmelse med bestemmelserne i nærværende artikels stk. 10.
4. Værdiansættelsen har til formål at vurdere værdien af en i artikel 2 omhandlet enheds aktiver og passiver, når den opfylder betingelserne for afvikling i artikel 16 og 18.
5. Målene med værdiansættelsen er:
 - a) at indgå i bedømmelsen af, om betingelserne for afvikling eller betingelserne for nedskrivning eller konvertering af ►**M1** kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med artikel 21 ◀ er opfyldt
 - b) hvis betingelserne for afvikling er opfyldt, at indgå i afgørelsen om, hvilken passende afviklingsforanstaltning der skal træffes for så vidt angår en enhed som omhandlet i artikel 2

▼M1

- c) hvis beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med artikel 21, stk. 7, anvendes, at indgå i afgørelsen om omfanget af annulleringen eller udvandingen af ejerskabsinstrumenter og omfanget af nedskrivningen eller konverteringen af relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver
- d) hvis bail-in-værktøjet anvendes, at indgå i afgørelsen om omfanget af nedskrivningen eller konverteringen af passiver, der er omfattet af bail-in

▼B

- e) hvis broinstitutværktøjet eller værktøjet til adskillelse af aktiver anvendes, at indgå i afgørelsen om, hvilke aktiver, rettigheder, forpligtelser eller ejerskabsinstrumenter der skal overføres, og afgørelsen om værdien af et eventuelt vederlag, der skal betales til det institut, som er under afvikling, eller i givet fald til ejerne af ejerskabsinstrumenterne
- f) hvis virksomhedssalgsværktøjet anvendes, at indgå i afgørelsen om, hvilke aktiver, rettigheder, forpligtelser eller ejerskabsinstrumenter der skal overføres, og at indgå i Afviklingsinstansens forståelse af, hvad der udgør kommercielle vilkår i den i artikel 24, stk. 2, litra b), anvendte betydning
- g) under alle omstændigheder at sikre, at eventuelle tab på en i artikel 2 omhandlet enheds aktiver anerkendes fuldt ud på det tidspunkt, hvor afviklingsværktøjerne finder anvendelse, eller beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante ►**M1** kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med artikel 21 ◀ udøves.

▼B

6. Værdiansættelsen baseres på forsigtige antagelser, herunder med hensyn til misligholdelsesrater og tabsomfang, uden at dette berører Unionens statsstøtteregler, hvis disse finder anvendelse. Ved værdiansættelsen må der ikke forudsættes nogen potentiel fremtidig ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes i en nødsituation, eller nogen likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes på andre betingelser end de normale for så vidt angår sikkerhedsstillelse, løbetid og rentesatser, til en enhed som omhandlet i artikel 2 fra det tidspunkt, hvor der træffes afviklingsforanstaltninger, eller beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante ►**M1** kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med artikel 21 ◀ udøves. Hvis der anvendes et afviklingsværktøj, tages der i værdiansættelsen desuden hensyn til:

- a) at Afviklingsinstansen, jf. artikel 22, stk. 6, kan få dækket rimelige udgifter, den har afholdt, fra det institut, der er under afvikling
- b) at Afviklingsfonden kan påregne renter eller gebyrer for alle lån eller garantier, der ydes til det institut, som er under afvikling, jf. artikel 76.

7. Værdiansættelsen skal suppleres af følgende oplysninger fra en i artikel 2 omhandlet enheds regnskaber og optegnelser:

- a) en ajourført balance og en redegørelse for en i artikel 2 omhandlet enheds finansielle stilling
- b) en analyse af og et skøn over aktivernes bogførte værdi
- c) en liste over udestående balanceførte og ikkebalanceførte fordringer, således som de fremgår af en i artikel 2 omhandlet enheds regnskaber og optegnelser, med angivelse af de respektive lån og prioritetsordenen for fordringer, jf. artikel 17.

8. Hvor det er relevant med henblik på at indgå i de afgørelser, som er omhandlet i nærværende artikels stk. 5, litra e) og f), kan oplysningerne i stk. 7, litra b), suppleres af en analyse af og et skøn over værdien af et institut eller en i artikel 2 omhandlet enheds aktiver og passiver baseret på markedsværdi.

9. Værdiansættelsen skal indeholde en underopdeling af kreditorerne i klasser i overensstemmelse med prioritetsordenen for fordringer i henhold til artikel 17 og et skøn over den behandling, hver klasse af aktionærer eller kreditorer ville have kunnet forvente at få, hvis enheden som omhandlet i artikel 2 blev håndteret som led i almindelig insolvensbehandling. Dette skøn berører ikke anvendelsen af princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere som omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra g).

10. Hvis det, på grund af sagens hastende omstændigheder enten ikke er muligt at opfylde kravene som fastsat i stk. 7 og 9, eller hvis stk. 3 finder anvendelse, foretages der en midlertidig værdiansættelse. Den midlertidige værdiansættelse skal opfylde kravene som fastsat i stk. 4 og, så vidt det efter omstændighederne med rimelighed er praktisk muligt, kravene som fastsat i stk. 1, 7 og 9.

▼B

Den midlertidige værdiansættelse som omhandlet i første afsnit skal omfatte en buffer til yderligere tab, når dette er berettiget.

11. En værdiansættelse, der ikke opfylder alle kravene som fastsat i stk. 1 og 4-9, anses for at være midlertidig, indtil en uafhængig person, jf. stk. 1, har foretaget en værdiansættelse, der fuldt ud opfylder alle kravene som fastsat i de nævnte stykker. Den efterfølgende endelige værdiansættelse foretages, så snart det er praktisk muligt. Den kan foretages uafhængigt af den i stk. 16, 17 og 18 omhandlede værdiansættelse eller samtidig med denne og af samme uafhængige person, men de to værdiansættelser skal være adskilt fra hinanden.

Målene med den efterfølgende endelige værdiansættelse er:

- a) at sikre, at eventuelle tab på aktiverne i en enhed som omhandlet i artikel 2 anerkendes fuldt ud i bogføringen for enheden
- b) at indgå i afgørelsen om at nedskrive kreditorernes fordringer eller øge værdien af det betalte vederlag, jf. nærværende artikels stk. 12.

12. Hvis skønnet i den efterfølgende endelige værdiansættelse over en i artikel 2 omhandlet enheds nettoværdi er højere end skønnet i den midlertidige værdiansættelse over enhedens nettoværdi, kan Afviklingsinstansen pålægge den nationale afviklingsmyndighed at:

- a) udøve sin beføjelse til at øge værdien af de fordringer fra kreditorer eller ejere af relevante kapitalinstrumenter, der er blevet nedskrevet under bail-in-værktøjet
- b) give et broinstitut eller et porteføljeadministrationselskab instruks om at foretage en yderligere udbetaling af vederlag med hensyn til aktiver, rettigheder eller forpligtelser til et institut, som er under afvikling, eller i givet fald med hensyn til ejerskabsinstrumenterne til ejerne af disse ejerskabsinstrumenter.

13. Uanset stk. 1 er en midlertidig værdiansættelse i henhold til stk. 10 og 11 et gyldigt grundlag for, at Afviklingsinstansen kan træffe afgørelse om afviklingsforanstaltninger, herunder at give de nationale afviklingsmyndigheder instrukser om at tage kontrol over en nødlidende enhed eller om udøvelsen af beføjelsen til nedskrivning eller konvertering af relevante ►**MI** kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med artikel 21 ◀.

14. Afviklingsinstansen iværksætter og opretholder foranstaltninger til at sikre, at vurderingen i forbindelse med anvendelsen af bail-in-værktøjet i overensstemmelse med artikel 27 og værdiansættelsen som omhandlet i stk. 1-15 i denne artikel er baseret på oplysninger om aktiver og passiver i instituttet under afvikling, som er så ajourførte og omfattende som muligt.

15. Værdiansættelsen er en integrerende del af afgørelsen om anvendelse af et afviklingsværktøj eller om udøvelse af en afviklingsbeføjelse eller afgørelsen om udøvelse af gældsnedskrivnings- og konverteringsbeføjelser i forbindelse med ►**MI** kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med artikel 21 ◀. Værdiansættelsen kan ikke i sig selv gøres til genstand for en særskilt ret til appel, men kan gøres til genstand for appel sammen med Afviklingsinstansens afgørelse.

▼B

16. Afviklingsinstansen påser, at en uafhængig person, jf. stk. 1, hurtigst muligt efter at en afviklingsforanstaltning eller afviklingsforanstaltninger er blevet iværksat, foretager en værdiansættelse med henblik på at vurdere, om aktionærer og kreditorer ville have modtaget en bedre behandling, hvis instituttet under afvikling havde været underlagt almindelig insolvensbehandling. Denne værdiansættelse adskiller sig fra den værdiansættelse, der foretages i henhold til stk. 1-15.

17. Ved værdiansættelsen som omhandlet i stk. 16 fastlægges:

- a) den behandling, som aktionærer og kreditorer eller de relevante indskudsgarantiordninger ville have modtaget, hvis et institut under afvikling, for hvilken afviklingsforanstaltningen eller afviklingsforanstaltningerne er blevet sat i værk, havde været underlagt almindelig insolvensbehandling på det tidspunkt, hvor afgørelsen om afviklingsforanstaltningen blev truffet
- b) den faktiske behandling, som aktionærer i og kreditorer hos et institut under afvikling har modtaget i forbindelse med afviklingen og
- c) om der er nogen forskel mellem behandlingen i nærværende stykkes litra a) og behandlingen i litra b).

18. Ved værdiansættelsen som omhandlet i stk. 16:

- a) forudsættes det, at et institut under afvikling, for hvilken afviklingsforanstaltningen eller afviklingsforanstaltningerne er blevet sat i værk, ville havde været underlagt almindelig insolvensbehandling på det tidspunkt, hvor afgørelsen om afviklingsforanstaltningen blev truffet
- b) forudsættes det, at afviklingsforanstaltningen eller afviklingsforanstaltningerne ikke var blevet iværksat
- c) ses der bort fra enhver ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige til et institut under afvikling.

*Artikel 21***▼M1****Nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver****▼B**

1. Afviklingsinstansen udøver først beføjelsen til nedskrivning eller konvertering af relevante ►**M1** kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i stk. 7a ◀ efter proceduren i artikel 18 for enheder og koncerner som omhandlet i artikel 7, stk. 2, og enheder og koncerner som omhandlet i artikel 7, stk. 4, litra b), og stk. 5, når betingelserne for anvendelsen af disse stykker er opfyldt, og når den ved et eksekutiv møde efter at havemodtaget meddelelse i henhold til andet afsnit eller på eget initiativ vurderer, at en eller flere af følgende betingelser er opfyldt:

- a) hvis det er blevet konstateret, at de i artikel 16 og 18 omhandlede betingelser for afvikling er opfyldt, før der træffes nogen afviklingsforanstaltning
- b) at enheden ikke længere vil være levedygtig, medmindre de relevante ►**M1** kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i stk. 7a ◀ nedskrives eller konverteres til egenkapital

▼B

- c) i tilfælde af relevante kapitalinstrumenter, som er udstedt af et datterselskab, og hvis disse relevante kapitalinstrumenter anses for at opfylde kravet til kapitalgrundlag på et individuelt grundlag og en konsolideret situation, medmindre beføjelsen til nedskrivning eller konvertering udøves i forbindelse med disse instrumenter, at koncernen ikke længere vil være levedygtig
- d) i tilfælde af relevante kapitalinstrumenter, som er udstedt på koncernniveau, og hvis disse relevante kapitalinstrumenter anses for at opfylde kravene til kapitalgrundlag på et individuelt grundlag, på koncernniveau eller på et konsolideret grundlag, medmindre beføjelsen til nedskrivning eller konvertering udøves i forbindelse med disse instrumenter, at koncernen ikke længere vil være levedygtig
- e) at enheden eller koncernen har behov for ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, undtagen i de tilfælde, der er fastsat i artikel 18, stk. 4, litra d), nr. iii).

ECB foretager vurderingen af betingelserne som omhandlet i første afsnit, litra a), c) og d), efter høring af Afviklingsinstansen. Afviklingsinstansen kan på et eksekutivmøde ligeledes foretage en sådan vurdering.

2. For så vidt angår vurderingen af, om enheden eller koncernen er levedygtig, kan Afviklingsinstansen på et eksekutivmøde kun foretage en sådan vurdering, efter at have givet ECB meddelelse om, at den har til hensigt at træffe en sådan afgørelse, og kun hvis ECB inden for tre kalenderdage efter modtagelsen af en sådan meddelelse ikke selv foretager en sådan vurdering. ECB forsyner straks Afviklingsinstansen med alle relevante oplysninger, som Afviklingsinstansen anmoder om med henblik på at tage dem med i sin vurdering.

3. Med henblik på stk. 1 anses en enhed som omhandlet i artikel 2 eller en koncern kun for ikke længere at være levedygtig, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:

- a) den pågældende enhed eller koncern er nødlidende eller er forventeligt nødlidende
- b) det ser under hensyntagen til tidsfaktoren og andre relevante omstændigheder ikke ud til, at nogen anden foranstaltning, herunder alternative foranstaltninger iværksat af den private sektor eller et tilsyn (bl.a. tidlig indgriben) end nedskrivning eller konvertering af relevante ►**MI** kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i stk. 7a ◀, uafhængigt eller kombineret med en afviklingsforanstaltning, inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at enheden eller koncernen bliver nødlidende.

4. Med henblik på anvendelsen af stk. 3, litra a), anses den pågældende enhed for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis et eller flere af de i artikel 18, stk. 4, omhandlede forhold gør sig gældende.

5. Med henblik på anvendelsen af stk. 3, litra a), anses en koncern for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, når koncernen misligholder, eller der er objektive elementer til støtte for en konstatering af, at koncernen i nær fremtid vil misligholde, de konsoliderede tilsynskrav på en måde, der berettiger, at ECB eller den kompetente nationale myndighed træffer foranstaltninger, herunder men ikke begrænset til det forhold, at koncernen har lidt eller sandsynligvis vil lide tab, som opsluger hele eller en betydelig del af dens kapitalgrundlag.

▼B

6. Et relevant kapitalinstrument udstedt af et datterselskab nedskrives eller konverteres ikke i henhold til artikel 59, stk. 3, litra c), i direktiv 2014/59/EU i større omfang eller på ringere betingelser end kapitalinstrumenter af samme rang i moderselskabet, som er blevet nedskrevet eller konverteret.

▼M1

7. Hvis en eller flere af de i stk. 1 omhandlede betingelser er opfyldt, beslutter Afviklingsinstansen, der handler efter proceduren som fastsat i artikel 18, om beføjelserne til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver skal udøves uafhængigt eller kombineret med en afviklingsforanstaltning i overensstemmelse med proceduren i henhold til artikel 18.

Hvis relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver er erhvervet af afviklingsenheden indirekte gennem andre enheder i samme afviklingskoncern, skal beføjelsen til at nedskrive eller konvertere disse relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver udøves sammen med udøvelsen af samme beføjelse på moderselskabsniveau i den pågældende enhed eller på moderselskabsniveau i andre moderselskaber, der ikke er afviklingsenheder, således at tabene reelt videregives til afviklingsenheden, og den pågældende enhed rekapitaliseres af denne.

Efter udøvelsen af beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter eller nedskrivningsrelevante passiver uafhængigt af afviklingsforanstaltninger foretages den værdiansættelse, der er omhandlet i artikel 20, stk. 16, og artikel 76, stk. 1, litra e), finder anvendelse.

7a. Beføjelsen til at nedskrive eller konvertere nedskrivningsrelevante passiver uafhængigt af afviklingsforanstaltninger kan kun udøves i forbindelse med nedskrivningsrelevante passiver, der opfylder betingelserne i denne forordnings artikel 12g, stk. 2, litra a), med undtagelse af betingelsen vedrørende passivernes restløbetid som fastsat i artikel 72c, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Når den nævnte beføjelse udøves, udføres nedskrivningen eller konverteringen i overensstemmelse med princippet i artikel 15, stk. 1, litra g).

7b. Hvis der træffes en afviklingsforanstaltning over for en afviklingsenhed eller i særlige tilfælde som afvigelse fra afviklingsplanen over for en enhed, der ikke er en afviklingsenhed, skal det beløb, der nedbringes, nedskrives eller konverteres i overensstemmelse med artikel 21, stk. 10, på niveauet for en sådan enhed, regnes med i de tærskelværdier i artikel 27, stk. 7, litra a), der gælder for den pågældende enhed.

▼B

8. Hvis Afviklingsinstansen, der handler efter proceduren som fastsat i artikel 18, konstaterer, at en eller flere af betingelserne i denne artikels stk. 1 er opfyldt, men at betingelserne for afvikling i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, ikke er opfyldt, giver Afviklingsinstansen straks de nationale afviklingsmyndigheder instruks om at udøve nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne i henhold til artikel 59 og 60 i direktiv 2014/59/EU.

▼B

Afviklingsinstansen sikrer, at der, inden de nationale afviklingsmyndigheder udøver beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante ►**M1** kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i stk. 7a ◀, foretages en værdiansættelse af en i artikel 2 omhandlet enheds eller en koncerns aktiver og passiver i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1-15. Denne værdiansættelse danner grundlaget for beregningen af den nedskrivning, der skal anvendes på de relevante ►**M1** kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i stk. 7a ◀ for at dække tab, og den konvertering, der skal anvendes på de relevante ►**M1** kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i stk. 7a ◀ for at rekapitalisere enheden som omhandlet i artikel 2 eller koncernen.

9. Hvis en eller flere af betingelserne i stk. 1 er opfyldt, og betingelserne i artikel 18, stk. 1, ligeledes er opfyldt, finder den i artikel 18, stk. 6, 7 og 8, fastsatte procedure anvendelse.

10. Afviklingsinstansen påser, at de nationale afviklingsmyndigheder udøver nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne hurtigst muligt i overensstemmelse med den i artikel 17 anførte prioritetsorden for deres fordringer og på en måde, der giver følgende resultater:

- a) egentlige kernekapitalposter nedbringes først i forhold til tabene og inden for dens kapacitet
- b) hovedstolen af supplerende kernekapitalinstrumenter nedskrives og/eller konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter, i det omfang det er nødvendigt inden for de i artikel 14 fastsatte afviklingsmål eller inden for de relevante kapitalinstrumenters kapacitet, alt efter hvad der er lavest
- c) hovedstolen af hybride kapitalinstrumenter nedskrives og/eller konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter, i det omfang det er nødvendigt inden for de i artikel 14 fastsatte afviklingsmål eller inden for de relevante kapitalinstrumenters kapacitet, alt efter hvad der er lavest
- d) hovedstolen af nedskrivningsrelevante passiver som omhandlet i stk. 7a nedskrives og/eller konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter, i det omfang det er nødvendigt for at nå de i artikel 14 fastsatte afviklingsmål eller inden for de relevante nedskrivningsrelevante passivers kapacitet, alt efter hvad der er lavest.

▼M1

11. De nationale afviklingsmyndigheder efterlever Afviklingsinstansens instrukser og foretager nedskrivningen eller konverteringen af relevante kapitalinstrumenter i overensstemmelse med artikel 29.

▼B*Artikel 22***Almindelige principper for afviklingsværktøjer**

1. Når Afviklingsinstansen beslutter at anvende et afviklingsværktøj over for en enhed eller en koncern som omhandlet i artikel 7, stk. 2, eller over for en enhed eller en koncern som omhandlet i artikel 7, stk. 4, litra b), og stk. 5, hvis betingelserne for anvendelsen af disse stykker er opfyldt, og denne afviklingsforanstaltning medfører, at kreditorerne lider tab, eller at deres fordringer konverteres, giver Afviklingsinstansen de nationale afviklingsmyndigheder instruks om at udøve beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter i henhold til artikel 21 umiddelbart inden eller samtidigt med anvendelsen af afviklingsværktøjet.

▼B

2. De afviklingsværktøjer, der er omhandlet i artikel 18, stk. 6, litra b), er følgende:

- a) virksomhedssalgsværktøjet
- b) broinstitutværktøjet
- c) værktøjet til adskillelse af aktiver
- d) bail-in-værktøjet.

3. Når Afviklingsinstansen vedtager afviklingsordningen som omhandlet i artikel 18, stk. 6, tager den hensyn til følgende faktorer:

- a) aktiverne og passiverne i det institut, der er under afvikling, på grundlag af værdiansættelsen i henhold til artikel 20
- b) den likviditetsmæssige status for det institut, der er under afvikling
- c) salgbarheden af franchiseværdien i det institut, der er under afvikling, i lyset af konkurrenceforholdene og de økonomiske forhold på markedet
- d) den tid, der er til rådighed.

4. Afviklingsværktøjerne anvendes med henblik på at nå de afviklingsmål, der er fastlagt i artikel 14, i overensstemmelse med principperne for afvikling i artikel 15. De kan anvendes enten alene eller i enhver kombination, bortset fra værktøjet til adskillelse af aktiver, der kun kan anvendes sammen med et andet afviklingsværktøj.

5. Anvendes de i stk. 2, litra a) eller b), omhandlede afviklingsværktøjer til kun at overføre en del af aktiverne, rettighederne eller forpligtelserne i det institut, der er under afvikling, skal den resterende del af enheden, jf. artikel 2, fra hvilken aktiverne, rettighederne eller forpligtelserne er blevet overført, håndteres som led i almindelig insolvensbehandling.

6. Afviklingsinstansen kan få dækket rimelige udgifter i forbindelse med anvendelsen af afviklingsværktøjerne eller beføjelserne på én eller flere af følgende måder:

- a) som et fradrag fra et vederlag, der er betalt af en modtager til det institut, der er under afvikling, eller i givet fald til aktionærerne eller ejerne af andre ejerskabsinstrumenter
- b) fra det institut, der er under afvikling, som privilegeret kreditor eller
- c) fra et eventuelt provenu som følge af indstillingen af driften af broinstituttet eller porteføljeadministrationselskabet, som privilegeret kreditor.

Et eventuelt overskud modtaget af de nationale afviklingsmyndigheder i forbindelse med anvendelse af Afviklingsfonden tilbagebetales til Afviklingsinstansen.

▼B*Artikel 23***Afviklingsordning**

I den afviklingsordning, der vedtages af Afviklingsinstansen i henhold til artikel 18, fastsættes i overensstemmelse med en eventuel afgørelse om statsstøtte eller støtte fra Afviklingsfonden de nærmere bestemmelser om de afviklingsværktøjer, der skal anvendes over for det institut, der er under afvikling, vedrørende som minimum de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 24, stk. 2, artikel 25, stk. 2, artikel 26, stk. 2, og artikel 27, stk. 1, der gennemføres af de nationale afviklingsmyndigheder i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i direktiv 2014/59/EU som gennemført i national ret, og de specifikke beløb og formål, til hvilke Afviklingsfonden skal anvendes, fastsættes.

Afviklingsordningen beskriver de afviklingsforanstaltninger, der bør træffes af Afviklingsinstansen over for EU-moderselskabet eller bestemte koncernenheder etableret i den deltagende medlemsstat med det formål at opfylde de afviklingsmål og -principper, der er omhandlet i artikel 14 og 15.

Afviklingsinstansen, Rådet og Kommissionen skal i forbindelse med vedtagelsen af afviklingsordningen tage hensyn til og anvende den i artikel 8 omhandlede afviklingsplan, medmindre Afviklingsinstansen i lyset af sagens omstændigheder vurderer, at afviklingsmålene kan opfyldes mere effektivt ved at træffe foranstaltninger, som ikke er omhandlet i afviklingsplanen.

Under afviklingsproceduren kan Afviklingsinstansen ændre og ajourføre afviklingsordningen, hvis dette er hensigtsmæssigt i lyset af sagens omstændigheder. I forbindelse med ændringer og ajourføringer finder proceduren som fastsat i artikel 18 anvendelse.

Afviklingsordningen skal endvidere gøre det muligt for de nationale afviklingsmyndigheder, hvor det er relevant, at udpege en administrator for det institut, der er under afvikling, i medfør af artikel 35 i direktiv 2014/59/EU. Afviklingsinstansen kan bestemme, at den samme administrator udpeges for alle de enheder, der tilhører en koncern, hvor dette er nødvendigt for at fremme løsninger, der genopretter de berørte enheders finansielle sundhed.

*Artikel 24***Virksomhedssalgsværktøjet**

1. Inden for afviklingsordningen består virksomhedssalgsværktøjet i overførsel af følgende til en køber, der ikke er et broinstitut:

- a) aktier eller andre ejerskabsinstrumenter udstedt af et institut under afvikling eller
- b) alle eller nogle aktiver, rettigheder eller forpligtelser i et institut under afvikling.

2. For så vidt angår virksomhedssalgsværktøjet, fastsættes i afviklingsordningen:

- a) hvilke instrumenter, aktiver, rettigheder og forpligtelser der skal overføres af den nationale afviklingsmyndighed i overensstemmelse med artikel 38, stk. 1 og stk. 7-11, i direktiv 2014/59/EU

▼B

- b) på hvilke kommercielle vilkår den nationale afviklingsmyndighed under hensyntagen til omstændighederne og omkostningerne og udgifterne under afviklingsproceduren skal foretage overførslen i henhold til artikel 38, stk. 2, 3 og 4, i direktiv 2014/59/EU
- c) hvorvidt overførselsbeføjelsen kan udøves flere gange af den nationale afviklingsmyndighed, jf. artikel 38, stk. 5 og 6, i direktiv 2014/59/EU
- d) ordningerne for den nationale afviklingsmyndigheds udbydning af den pågældende enhed eller de pågældende instrumenter, aktiver, rettigheder og forpligtelser i overensstemmelse med artikel 39, stk. 1 og 2, i direktiv 2014/59/EU
- e) hvorvidt den nationale afviklingsmyndigheds overholdelse af salgskravene vil svække afviklingsmålene, jf. nærværende artikels stk. 3.

3. Afviklingsinstansen anvender virksomhedssalgsværktøjet uden at skulle overholde salgskravene som fastsat i stk. 2, litra e), hvis den finder, at overholdelse af disse krav vil svække et eller flere af afviklingsmålene, og navnlig, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) den finder, at der består en væsentlig trussel mod den finansielle stabilitet, og at denne er forårsaget eller forværres af, at det institut, der er under afvikling, er blevet nødlidende eller forventeligt nødlidende, og
- b) den finder, at overholdelse af de pågældende krav efter alt at dømme vil svække effektiviteten af virksomhedssalgsværktøjet med hensyn til at imødegå truslen eller opfylde afviklingsmålet i artikel 14, stk. 2, litra b).

*Artikel 25***Broinstitutværktøjet**

1. Inden for afviklingsordningen består broinstitutværktøjet i overførsel til et broinstitut af:

- a) aktier eller andre ejerskabsinstrumenter udstedt af et eller flere institutter under afvikling eller
- b) alle eller nogle aktiver, rettigheder eller forpligtelser i et eller flere institutter under afvikling.

2. Med hensyn til broinstitutværktøjet fastsættes i afviklingsordningen:

- a) hvilke instrumenter, aktiver, rettigheder og forpligtelser der skal overføres til et broinstitut af den nationale afviklingsmyndighed i overensstemmelse med artikel 40, stk. 1-12, i direktiv 2014/59/EU

▼B

- b) ordningerne for den nationale afviklingsmyndigheds etablering og drift af broinstituttet og indstilling af broinstituttets drift, jf. artikel 41, stk. 1, 2, 3 og 5-9, i direktiv 2014/59/EU
 - c) ordningerne for den nationale afviklingsmyndigheds udbydning af broinstituttet eller dets aktiver eller passiver, jf. artikel 41, stk. 4, i direktiv 2014/59/EU.
3. Afviklingsmyndigheden sikrer, at den samlede værdi af de forpligtelser, der af den nationale afviklingsmyndighed overføres til broinstituttet, ikke overstiger den samlede værdi af de rettigheder og aktiver, der overføres fra det institut, der er under afvikling, eller som tilføres fra andre kilder.

*Artikel 26***Værktøj til adskillelse af aktiver**

1. Inden for afviklingsordningen består værktøjet til adskillelse af aktiver i overførsel af aktiver, rettigheder eller forpligtelser i et institut, der er under afvikling, eller et broinstitut til et eller flere porteføljeadministrationselskaber.
2. For så vidt angår værktøjet til adskillelse af aktiver, fastsættes i afviklingsordningen:
 - a) hvilke aktiver, rettigheder og forpligtelser der af den nationale afviklingsmyndighed skal overføres til et porteføljeadministrationselskab i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1-5 og 8-13, i direktiv 2014/59/EU
 - b) det vederlag, for hvilket aktiverne, rettighederne og forpligtelserne af den nationale afviklingsmyndighed skal overføres til porteføljeadministrationselskabet, i overensstemmelse med principperne i nærværende forordnings artikel 20, artikel 42, stk. 7, i direktiv 2014/59/EU samt Unionens statsstøtteregler.

Første afsnit, litra b), er ikke til hinder for, at vederlaget kan have en nominel eller negativ værdi.

*Artikel 27***Bail-in-værktøjet**

1. Bail-in-værktøjet kan anvendes til følgende formål:
 - a) at rekapitalisere et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 2, der opfylder betingelserne for afvikling i et tilstrækkeligt omfang til at genoprette enhedens evne til at opfylde betingelserne for tilladelse (for så vidt disse betingelser finder anvendelse på enheden) og til fortsat at udføre de aktiviteter, hvortil den har opnået tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU, hvis enheden har opnået tilladelse i henhold til disse direktiver, og til at bevare en tilstrækkelig markedstillid til instituttet eller enheden
 - b) at konvertere til egenkapital eller nedbringe hovedstolen af fordrings- eller gældsinstrumenter, der overføres:
 - i) til et broinstitut med henblik på at skaffe kapital til dette broinstitut eller

▼B

- ii) under virksomhedssalgsværktøjet eller værktøjet til adskillelse af aktiver.

Inden for afviklingsordningen vedrørende bail-in-værktøjet fastsættes følgende:

- a) det samlede beløb, med hvilket ►**M1** passiver, der er omfattet af bail-in ◀ skal nedbringes eller konverteres, jf. stk. 13
- b) de passiver, der kan undtages, jf. stk. 5-14
- c) målet for og minimumsindholdet af den virksomhedsomlægningsplan, der skal forelægges, jf. stk. 16.

2. Bail-in-værktøjet må kun anvendes til det i stk. 1, litra a), anførte formål, hvis det med rimelighed kan forventes, at anvendelsen af dette værktøj sammen med andre relevante foranstaltninger, herunder de foranstaltninger, der gennemføres i overensstemmelse med virksomhedsomlægningsplanen, som kræves i henhold til stk. 16, ud over at opfylde de relevante afviklingsmål vil føre til en genoprettelse af instituttets eller enhedens finansielle sundhed og levedygtighed på længere sigt.

Er betingelserne som fastsat i første afsnit ikke opfyldt, anvendes et af afviklingsværktøjerne i artikel 22, stk. 2, litra a), b) og c), og bail-in-værktøjet som omhandlet i nævnte stykkes litra d), afhængigt af hvad der er mest hensigtsmæssigt.

3. Følgende passiver kan, hvad enten de er omfattet af lovgivningen i en medlemsstat eller i et tredjeland, ikke gøres til genstand for nedskrivning og konvertering:

- a) dækkede indskud
- b) sikrede passiver, dækkede obligationer og passiver i form af finansielle instrumenter, der anvendes til hedgingformål, som udgør en integreret del af sikkerhedspuljen, og som i overensstemmelse med national lovgivning er sikret på en måde, der svarer til dækkede obligationer
- c) enhver forpligtelse, der opstår som følge af et instituts eller en enheds som omhandlet i artikel 2 besiddelse af kunders aktiver eller penge, herunder kunders aktiver eller penge, der er deponeret af eller på vegne af investeringsinstitutter som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2009/65/EF eller AIF'er som defineret i artikel 4, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU ⁽¹⁾, under forudsætning af at en sådan kunde er beskyttet i henhold til den gældende insolvensret
- d) enhver forpligtelse, der opstår som følge af et tillidsforhold mellem et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 2 (som administrator) og en anden person (som begunstiget), under forudsætning af at en sådan begunstiget er beskyttet i henhold til gældende insolvens- eller civilret
- e) forpligtelser over for institutter, undtagen enheder, der indgår i samme koncern, med en oprindelig løbetid på mindre end syv dage

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

▼M1

- f) forpligtelser med en restløbetid på mindre end syv dage, over for systemer eller operatører af systemer, der er betegnet som sådanne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF ⁽¹⁾, eller deres deltagere og som følge af deltagelse i et sådant system eller over for CCP'er, der er meddelt tilladelse i Unionen i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012, og tredjelands-CCP'er, der er anerkendt af ESMA i henhold til artikel 25 i nævnte forordning

▼B

- g) en forpligtelse over for en af følgende:
- i) en medarbejder som følge af et løntilgodehavende, pensionsydelse eller anden fast godtgørelse, undtagen den variable del af lønnen, som ikke er reguleret ved en kollektiv overenskomst
 - ii) en kommerciel eller handelsmæssig kreditor som følge af levering til det institut eller den enhed, der er omhandlet i artikel 2, af varer eller tjenester, der er afgørende for den daglige drift af instituttets eller enhedens aktiviteter, herunder it-tjenester, forsyning og leje, servicering og vedligeholdelse af lokaler
 - iii) skatte- og socialsikringsmyndigheder, såfremt disse forpligtelser har fortrinsret i henhold til gældende ret
 - iv) indskudsgarantiordninger som følge af forfaldne bidrag i overensstemmelse med direktiv 2014/49/EU

▼M1

- h) forpligtelser over for enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), b), c) eller d), i direktiv 2014/59/EU, der indgår i samme afviklingskoncern uden selv at være afviklingsenheder, uanset deres løbetid, undtagen når disse forpligtelser er efterstillet andre almindelige usikrede forpligtelser i henhold til relevant national ret i den deltagende medlemsstat vedrørende almindelig insolvensbehandling, der finder anvendelse den 28. december 2019; i tilfælde hvor denne undtagelse finder anvendelse, vurderer Afviklingsinstansen, hvorvidt beløbet for poster, der overholder artikel 12g, stk. 2, er tilstrækkeligt til at støtte gennemførelsen af den foretrukne afviklingsstrategi.

▼B

Litra g), nr. i), i første afsnit finder ikke anvendelse på den variable del af lønnen for væsentlige risikotagere som fastsat i artikel 92, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU.

4. Bail-in-værktøjets anvendelsesområde som omhandlet i nærværende artikels stk. 3 er ikke til hinder for, at bail-in-beføjelserne i givet fald udøves i forhold til en hvilken som helst del af et sikret passiv eller et passiv, for hvilket der er stillet sikkerhed, som overstiger værdien af de aktiver, det pant, den tilbageholdelsesret eller den kaution, der stilles som sikkerhed, eller et hvilket som helst beløb i et indskud, der overstiger den dækning, som foreskrives i artikel 6 i direktiv 2014/49/EU.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45).

▼B

Afviklingsinstansen påser, at alle sikrede aktiver i tilknytning til en sikkerhedspulje med dækkede obligationer er uberørte, holdes adskilt og finansieres i tilstrækkeligt omfang.

Uden at det berører bestemmelserne om store eksponeringer i forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU og for at give mulighed for at afvikle enheder og koncerner, henstiller Afviklingsinstansen til de nationale afviklingsmyndigheder, at de i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 10, stk. 11, litra b), begrænser, i hvilket omfang andre institutter ligger inde med ► **MI** passiver, der er omfattet af bail-in ◀, undtagen passiver, som enheder, der er en del af den samme koncern, ligger inde med.

5. Under ekstraordinære omstændigheder, hvor der anvendes et bail-in-værktøj, kan visse passiver udelukkes eller delvis udelukkes fra anvendelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne hvis:

- a) det, uanset at den relevante nationale afviklingsmyndighed efter bedste evne bestræber sig herpå, ikke muligt at foretage en bail-in inden for en rimelig frist
- b) udelukkelsen er strengt nødvendig og rimelig af hensyn til videreførelsen af kritiske funktioner og centrale forretningsområder på en måde, der fortsat sætter instituttet under afvikling i stand til at videreføre nøglefunktioner, tjenesteydelser og transaktioner
- c) udelukkelsen er strengt nødvendig og rimelig for at undgå en udbredt afsmittende virkning, navnlig med hensyn til berettigede indskud tilhørende fysiske personer, mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder, som alvorligt ville forstyrre de finansielle markeders funktion, herunder de finansielle markeders infrastrukturer på en måde, der ville medføre en alvorlig forstyrrelse for en medlemsstats eller Unionens økonomi, eller
- d) anvendelse af bail-in-værktøjet på disse passiver ville forårsage en værdinedsættelse af en sådan størrelse, at andre kreditoreres tab ville være større, end hvis disse passiver var udelukket fra bail-in.

▼MI

Afviklingsinstansen vurderer nøje, om passiver over for institutter eller enheder, som indgår i samme afviklingskoncern uden selv at være afviklingsenheder, og som ikke udelukkes fra anvendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser i henhold til stk. 3, litra h), bør udelukkes eller delvist udelukkes i henhold til første afsnit, litra a)-d), for at sikre effektiv gennemførelse af afviklingsstrategien.

Hvis et passiv, der er omfattet af bail-in, eller en gruppe af passiver, der er omfattet af bail-in, udelukkes eller delvis udelukkes i henhold til dette stykke, kan omfanget af den nedskrivning eller konvertering, der foretages for andre passiver, der er omfattet af bail-in, øges for at tage højde for sådanne udelukkelse, forudsat at omfanget af den nedskrivning og konvertering, der foretages for andre passiver, der er omfattet af bail-in, overholder principperne i artikel 15, stk. 1, litra g).

6. Hvis et passiv, der er omfattet af bail-in, eller en gruppe af passiver, der er omfattet af bail-in, udelukkes eller delvis udelukkes, jf. stk. 5, og de tab, der skulle have været dækket af disse passiver, ikke er blevet videregivet fuldt ud til andre kreditorer, kan der fra Afviklingsfonden ydes et bidrag til instituttet under afvikling med henblik på at gøre et eller begge af følgende:

▼M1

- a) dække eventuelle tab, der ikke er absorberet af nedskrivningsrelevante passiver, og genoprette nettoværdien af instituttet under afvikling til nul i overensstemmelse med stk. 13, litra a)
- b) købe ejerskabsinstrumenter eller kapitalinstrumenter i instituttet under afvikling for at rekapitalisere instituttet i overensstemmelse med stk. 13, litra b).

▼B

7. Afviklingsfonden kan kun yde et bidrag som omhandlet i stk. 6, såfremt:

- a) der er ydet et bidrag med henblik på tabsabsorbering og rekapitalisering til et beløb på mindst 8 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget i instituttet under afvikling, målt på tidspunktet for afviklingsforanstaltningen i overensstemmelse med den værdiansættelse, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1-15, af aktionærer, indehavere af relevante kapitalinstrumenter og andre ►**M1** passiver, der er omfattet af bail-in ◀ ved hjælp af nedskrivning, konvertering eller på anden vis og
- b) bidraget fra Afviklingsfonden ikke overstiger 5 % af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlaget i instituttet under afvikling, målt på tidspunktet for afviklingsforanstaltningen i overensstemmelse med den værdiansættelse, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1-15.

8. Bidraget fra Afviklingsfonden som omhandlet i nærværende artikels stk. 7 kan finansieres af:

- a) det beløb, der er til rådighed for Afviklingsfonden, og som er opkrævet gennem bidrag fra enheder som omhandlet i nærværende forordnings artikel 2 i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastsat i direktiv 2014/59/EU samt i nærværende forordnings artikel 67, stk. 4, og artikel 70 og 71
- b) de beløb, der er opkrævet fra alternative finansieringsmidler i overensstemmelse med artikel 73 og 74, hvis de i nærværende stykkes litra a) omhandlede beløb ikke er tilstrækkelige.

9. I ekstraordinære tilfælde kan det forsøges at tilvejebringe yderligere finansiering fra alternative finansieringskilder, efter at:

- a) den grænse på 5 %, der er angivet i stk. 7, litra b), er nået, og
- b) alle usikrede ikkeprivilegerede passiver, bortset fra berettigede indskud, er nedskrevet eller konverteret fuldt ud.

10. Som et alternativ eller et supplement kan der, når betingelserne som fastsat i stk. 9, litra a) og b), er opfyldt, ydes et bidrag fra midler, der er opkrævet i form af ex ante-bidrag i overensstemmelse med artikel 70, og som endnu ikke er udnyttet.

11. Ved anvendelsen af denne forordning finder artikel 44, stk. 8, i direktiv 2014/59/EU ikke anvendelse.

▼B

12. Når der træffes afgørelse i henhold til stk. 5, skal der tages behørigt hensyn til:

- a) princippet om, at tab først afholdes af aktionærerne og dernæst generelt af kreditorerne i prioritetsorden i det institut, der er under afvikling
- b) hvor megen tabsabsorberingskapacitet der vil være tilbage i instituttet under afvikling, hvis passiverne eller gruppen af passiver udelukkes, og
- c) behovet for at bibeholde tilstrækkelige ressourcer til afviklingsfinansiering.

13. Afviklingsinstansen vurderer på grundlag af en værdiansættelse, der overholder kravene i artikel 20, stk. 1-15, af det samlede beløb af:

- a) hvor det er relevant, det beløb, hvormed de ►**M1** passiver, der er omfattet af bail-in ◀ skal nedskrives for at sikre, at nettoværdien af instituttet under afvikling er lig med nul, og
- b) hvor det er relevant, det beløb, hvormed de ►**M1** passiver, der er omfattet af bail-in ◀ skal konverteres til aktier eller andre typer af kapitalinstrumenter for at genoprette den egentlige kernekapitalprocent for enten:

- i) instituttet under afvikling eller
- ii) broinstitutet.

Den i første afsnit omhandlede vurdering fastsætter det beløb, hvormed de ►**M1** passiver, der er omfattet af bail-in ◀ skal nedskrives eller konverteres for at genoprette den egentlige kernekapitalprocent for instituttet under afvikling eller, hvis det er relevant, den egentlige kernekapitalprocent for broinstitutet, idet der tages hensyn til kapitalbidrag fra Afviklingsfonden i henhold til artikel 76, stk. 1, litra d), og for at bevare en tilstrækkelig markedstillid til instituttet under afvikling eller til broinstitutet og give det mulighed for i løbet af mindst et år fortsat at opfylde kravene til godkendelse og fortsætte de aktiviteter, hvortil det er godkendt i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.

Agter Afviklingsinstansen at anvende værktøjet til adskillelse af aktiver som omhandlet i artikel 26 skal det beløb, som de ►**M1** passiver, der er omfattet af bail-in ◀ skal nedbringes med, i relevant omfang tage hensyn til et forsigtigt skøn over porteføljeadministrationselskabets kapitalbehov.

14. Udelukkelse i henhold til stk. 5 kan foretages enten med henblik på fuldstændig udelukkelse af et passiv fra nedskrivning eller en begrænsning af omfanget af nedskrivningen af dette passiv.

15. Ved anvendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne skal kravene vedrørende prioritetsordenen for krav som fastsat i artikel 17 overholdes.

16. Den nationale afviklingsmyndighed forelægger straks Afviklingsinstansen den virksomhedsovlægningsplan, den har modtaget i henhold til artikel 52, stk. 1, 2 og 3, i direktiv 2014/59/EU, fra ledelsesorganet eller den person eller de personer, der er udpeget i henhold til artikel 72, stk. 1, deri.

▼B

Inden to uger efter fremlæggelsen af virksomhedsovlægningsplanen underretter den relevante nationale afviklingsmyndighed Afviklingsinstansen om sin vurdering af planen. Senest en måned efter fremlæggelsen af virksomhedsovlægningsplanen vurderer Afviklingsinstansen sandsynligheden for, at planen, såfremt den gennemføres, vil genoprette levedygtigheden på lang sigt af det institut eller den enhed, der er omhandlet i artikel 2. Vurderingen foretages efter aftale med den kompetente nationale myndighed eller ECB, hvor det er relevant.

Finder Afviklingsinstansen, at planen må anses for at opfylde dette mål, tillader den den nationale afviklingsmyndighed at godkende planen i henhold til artikel 52, stk. 7, i direktiv 2014/59/EU. Finder Afviklingsinstansen ikke, at planen må anses for at opfylde dette mål, giver den den nationale afviklingsmyndighed instruks om at underrette ledelsesorganet eller den person eller de personer, der er udpeget i henhold til artikel 72, stk. 1, i nævnte direktiv, om sine indsigelser og kræve, at planen ændres på en sådan måde, at der tages hensyn til disse indsigelser, jf. artikel 52, stk. 8, i nævnte direktiv. I begge tilfælde sker dette efter aftale med den kompetente nationale myndighed eller ECB, hvor det er relevant.

Senest to uger efter modtagelse af en sådan underretning fremlægger ledelsesorganet eller den person eller de personer, der er udpeget i henhold til artikel 72, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU en ændret plan for den nationale afviklingsmyndighed med henblik på godkendelse. Den nationale afviklingsmyndighed forelægger den ændrede plan og sin vurdering af planen for Afviklingsinstansen. Afviklingsinstansen vurderer den ændrede plan og pålægger den nationale afviklingsmyndighed senest efter en uge at underrette ledelsesorganet eller den person eller de personer, der er udpeget i henhold til artikel 72, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU om, hvorvidt den finder, at den ændrede plan tager behørigt hensyn til de meddelte indsigelser, eller om der kræves yderligere ændringer.

Afviklingsinstansen giver EBA meddelelse om koncernens virksomhedsovlægningsplan.

*Artikel 28***Afviklingsinstansens overvågning**

1. Afviklingsinstansen overvåger nøje de nationale afviklingsmyndigheds gennemførelse af afviklingsordningen. Med henblik herpå skal de nationale afviklingsmyndigheder:

- a) samarbejde med og bistå Afviklingsinstansen i udøvelsen af dennes overvågningsforpligtelse
- b) med jævne mellemrum som fastsat af Afviklingsinstansen forsyne denne med nøjagtige, pålidelige og fuldstændige oplysninger om gennemførelsen af afviklingsordningen, anvendelsen af afviklingsværktøjerne og udøvelsen af afviklingsbeføjelserne, som de måtte blive anmodet om af Afviklingsinstansen, herunder om følgende:
 - i) den driftsmæssige og finansielle situation for instituttet under afvikling, broinstitutet og porteføljeadministrationselskabet
 - ii) den behandling, som aktionærer og kreditorer ville have modtaget i forbindelse instituttets håndtering som led i almindelig insolvensbehandling

▼B

- iii) eventuelle verserende retssager vedrørende håndteringen af aktiverne i instituttet under afvikling, indsigelser mod afviklingsafgørelsen og værdiansættelsen eller vedrørende anmodninger om kompensation indgivet af aktionærer eller kreditorer
- iv) udnævnelse, fjernelse eller udskiftning af evaluatore, administratorer, regnskabskyndige, advokater og andre fagfolk, der måtte være nødvendige for at bistå den nationale afviklingsmyndighed, og gennemførelsen af deres opgaver
- v) andre spørgsmål, der er relevante for gennemførelsen af afviklingsordningen, herunder mulige overtrædelser af de sikkerhedsforanstaltninger, der er indeholdt i direktiv 2014/59/EU, og som Afviklingsinstansen måtte indbringe
- vi) i hvilket omfang og på hvilken måde de i artikel 63-72 i direktiv 2014/59/EU omhandlede nationale afviklingsmyndigheders beføjelser udøves af dem
- vii) den økonomiske rentabilitet, gennemførligheden og gennemførelsen af virksomhedsmålingsplanen som omhandlet i artikel 27, stk. 16.

De nationale afviklingsmyndigheder forelægger Afviklingsinstansen en endelig rapport om gennemførelsen af afviklingsordningen.

2. På grundlag af de indhentede oplysninger kan Afviklingsinstansen give de nationale afviklingsmyndigheder instrukser om ethvert aspekt af gennemførelsen af afviklingsordningen, navnlig elementerne i artikel 23, og udøvelsen af afviklingsbeføjelserne.

3. Afviklingsordningen kan ændres, hvis det er nødvendigt for at opfylde afviklingsmålene. Proceduren som fastsat i artikel 18 anvendes.

Artikel 29

Gennemførelse af afgørelser i henhold til denne forordning

1. De nationale afviklingsmyndigheder træffer de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre afgørelser som omhandlet i denne forordning, navnlig ved at udøve kontrol med enheder og koncerner som omhandlet i artikel 7, stk. 2, og enheder og koncerner som omhandlet i artikel 7, stk. 4, litra b), og stk. 5, hvis betingelserne for anvendelsen af disse stykker er opfyldt, ved at træffe de nødvendige foranstaltninger i henhold til artikel 35 eller artikel 72 i direktiv 2014/59/EU og ved at påse, at sikkerhedsforanstaltningerne i det nævnte direktiv 2014/59/EU overholdes. De nationale afviklingsmyndigheder gennemfører alle afgørelser, som Afviklingsinstansen retter til dem.

Med henblik herpå og i henhold til denne forordning udøver de deres beføjelser i henhold til national lovgivning til gennemførelse af direktiv 2014/59/EU og i overensstemmelse med de i den nationale lovgivning fastsatte betingelser. De nationale afviklingsmyndigheder underretter i fuldt omfang Afviklingsinstansen om udøvelsen af disse beføjelser. De foranstaltninger, de træffer, skal være i overensstemmelse med Afviklingsinstansens afgørelser i medfør af denne forordning.

▼B

De nationale afviklingsmyndigheder skal i forbindelse med gennemførelsen af disse afgørelser sikre, at de relevante sikkerhedsforanstaltninger i direktiv 2014/59/EU overholdes.

2. Hvis en national afviklingsmyndighed ikke har anvendt eller ikke har overholdt en afgørelse truffet af Afviklingsinstansen i medfør af denne forordning eller har anvendt den på en måde, der udgør en trussel mod et af afviklingsmålene i artikel 14 eller mod en effektiv gennemførelse af afviklingsordningen, kan Afviklingsinstansen kræve af et institut under afvikling:

- a) at det i tilfælde af foranstaltninger i medfør af artikel 18 overfører specifikke rettigheder, aktiver eller forpligtelser i et institut under afvikling til en anden person,
- b) at det i tilfælde af foranstaltninger i medfør af artikel 18 konverterer eventuelle gældsinstrumenter, der indeholder kontraktvilkår for konvertering under de i artikel 21 omhandlede omstændigheder
- c) at det vedtager alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for at overholde den pågældende afgørelse.

Afviklingsinstansen vedtager kun en afgørelse som omhandlet i første afsnit, litra c), såfremt foranstaltningen i væsentlig grad imødegår truslen mod det pågældende afviklingsmål eller mod en effektiv gennemførelse af afviklingsordningen.

Afviklingsinstansen underretter, inden den træffer afgørelse om at pålægge foranstaltninger, de berørte nationale afviklingsmyndigheder og Kommissionen om den foranstaltning, den har til hensigt at træffe. Denne underretning skal indeholde en nærmere beskrivelse af de påtænkte foranstaltninger, grundene til valget af disse foranstaltninger og oplysninger om, hvornår foranstaltningerne skal sættes i værk.

Underretningen skal foretages senest 24 timer, før foranstaltningerne sættes i værk. I særlige tilfælde, hvor det ikke er muligt at give et varsel på 24 timer, kan Afviklingsinstansen foretage underretningen mindre end 24 timer, før foranstaltningerne skal sættes i værk.

3. Instituttet under afvikling efterkommer alle afgørelser som omhandlet i stk. 2. Sådanne afgørelser har forrang for tidligere afgørelser truffet af de nationale afviklingsmyndigheder i samme sag.

4. Når de nationale afviklingsmyndigheder træffer foranstaltninger vedrørende spørgsmål, der er omfattet af en afgørelse truffet i henhold til stk. 2, overholder de denne afgørelse.

5. Afviklingsmyndigheden skal på sit officielle websted offentliggøre enten en kopi af afviklingsordningen eller en meddelelse, der opsummerer afviklingsforanstaltningens virkninger, særlig for detailkunder. De nationale afviklingsmyndigheder skal overholde de proceduremæssige forpligtelser i artikel 83 i direktiv 2014/59/EU.

KAPITEL 4

Samarbejde

Artikel 30

Pligt til at samarbejde og informationsudveksling inden for den fælles afviklingsmekanisme

1. Afviklingsinstansen underretter Kommissionen om enhver foranstaltning, den træffer for at forberede en afvikling. Hvad angår oplysninger, der modtages fra Afviklingsinstansen, er medlemmerne af Rådet og Kommissionen samt Rådets og Kommissionens personale omfattet af kravene om tavshedspligt, jf. artikel 88.
2. Inden for deres respektive ansvarsområder i henhold til denne forordning arbejder Afviklingsinstansen, Rådet, Kommissionen, ECB samt de nationale afviklingsmyndigheder og de kompetente nationale myndigheder tæt sammen, navnlig under afviklingsplanlægningen, i forbindelse med tidlig indgriben og under afviklingen, jf. artikel 8-29. De forsyner hinanden med alle oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver.
3. ECB eller de kompetente nationale myndigheder fremsender de aftaler om koncernintern finansiel støtte, hvortil de har meddelt tilladelse, samt eventuelle ændringer heraf til Afviklingsinstansen og de nationale afviklingsmyndigheder.
4. ECB kan med henblik på anvendelsen af denne forordning indbyde formanden for Afviklingsinstansen til at deltage som observatør i ECB's tilsynsråd, der er nedsat i henhold til artikel 19 i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013. Hvor det skønnes at være hensigtsmæssigt, kan Afviklingsinstansen udpege en anden repræsentant som observatør i stedet for formanden.
5. Med henblik på anvendelsen af denne forordning udpeger Afviklingsinstansen en repræsentant, som skal deltage i afviklingsudvalget under EBA, der er nedsat ved artikel 127 i direktiv 2014/59/EU.
6. Afviklingsinstansen bestræber sig på at arbejde tæt sammen med enhver finansiel stabilitetsfacilitet, herunder den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet (EFSF) og den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM), navnlig i de ekstraordinære tilfælde, der er omhandlet i artikel 27, stk. 9, hvor en sådan facilitet har ydet eller forventes at yde direkte eller indirekte finansiel bistand til enheder, der er etableret i en deltagende medlemsstat.
7. Om nødvendigt indgår Afviklingsinstansen et aftalememorandum med ECB og de nationale afviklingsmyndigheder og de kompetente nationale myndigheder, der i generelle træk beskriver, hvordan de vil samarbejde i henhold til stk. 2 og 4 i forbindelse med varetagelsen af deres respektive opgaver i henhold til EU-retten. Memorandummet revideres med jævne mellemrum og offentliggøres under iagttagelse af kravene om tavshedspligt.

Artikel 31

Samarbejde inden for den fælles afviklingsmekanisme

1. Afviklingsinstansen udfører sine opgaver i tæt samarbejde med de nationale afviklingsmyndigheder. Afviklingsinstansen godkender og offentliggør i samarbejde med de nationale afviklingsmyndigheder rammerne for tilrettelæggelse af de praktiske foranstaltninger til gennemførelse af denne artikel.

▼B

Med henblik på at sikre en effektiv og konsekvent anvendelse af denne artikel

- a) skal Afviklingsinstansen udstede retningslinjer og generelle instrukser til de nationale afviklingsmyndigheder, i henhold til hvilke disse skal udføre deres opgaver og vedtage deres afviklingsafgørelser
- b) kan Afviklingsinstansen til enhver tid udøve sine beføjelser i medfør af artikel 34-37
- c) kan Afviklingsinstansen anmode de nationale afviklingsmyndigheder om på et ad hoc-grundlag eller løbende at fremsende oplysninger vedrørende gennemførelsen af de opgaver, som de varetager i henhold til artikel 7, stk. 3
- d) skal Afviklingsinstansen fra de nationale afviklingsmyndigheder modtage udkast til afgørelser, som den kan fremsætte kommentarer til, herunder navnlig påpege eventuelle elementer i udkastet til afgørelse, som ikke er i overensstemmelse med denne forordning eller med Afviklingsinstansens generelle instrukser.

Afviklingsinstansen kan med henblik på at evaluere afviklingsplaner anmode de nationale afviklingsmyndigheder om at forelægge den alle nødvendige oplysninger, som de har indhentet i henhold til artikel 11 og artikel 13, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, jf. dog kapitel 5 i dette afsnit.

2. Artikel 13, stk. 4-10, og artikel 88-92 i direktiv 2014/59/EU finder ikke anvendelse på forbindelserne mellem deltagende medlemsstaters nationale afviklingsmyndigheder. Bestemmelserne i ►**M1** artikel 45h ◄, i direktiv 2014/59/EU om fælles afgørelser og afgørelser truffet i mangel af fælles afgørelser finder ikke anvendelse. I stedet finder de relevante bestemmelser i denne forordning anvendelse.

Artikel 32

Samråd og samarbejde med ikkedeltagende medlemsstater og tredjelande

1. Hvis en koncern omfatter enheder, der er etableret i deltagende medlemsstater og i ikkedeltagende medlemsstater eller tredjelande, repræsenterer Afviklingsinstansen, med forbehold af en i henhold til denne forordning krævet godkendelse fra Rådets eller Kommissionens side, de deltagende medlemsstaters nationale afviklingsmyndigheder i forbindelse med samrådet og samarbejdet med ikkedeltagende medlemsstater eller tredjelande i henhold til artikel 7, 8, ►**M1** 12-12k ◄, 13, 16, 18, 55 og 88-92 i direktiv 2014/59/EU.

Hvis en koncern omfatter enheder, der er etableret i deltagende medlemsstater, og datterselskaber, der er etableret i, eller væsentlige afdelinger, der er placeret i ikkedeltagende medlemsstater, skal Afviklingsinstansen, hvor det er relevant, meddele enhver af de planer, afgørelser eller foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 8, 10, 11, 12 og 13, og som er relevante for koncernen, til de ikkedeltagende medlemsstaters kompetente myndigheder og/eller afviklingsmyndigheder.

2. Afviklingsinstansen, ECB samt afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder i de ikkedeltagende medlemsstater indgår aftalememoranda, der i generelle træk beskriver, hvordan de vil samarbejde med hinanden om varetagelsen af deres opgaver i henhold til direktiv 2014/59/EU.

▼B

Med forbehold af første afsnit indgår Afviklingsinstansen et aftalememorandum med afviklingsmyndigheden i hver ikkedeltagende medlemsstat, som er hjemsted for mindst ét globalt, systemisk vigtigt institut som defineret i artikel 131 i direktiv 2013/36/EU.

3. Hvert memorandum skal revideres med jævne mellemrum og offentliggøres med forbehold for kravene om tavshedspligt.

4. Afviklingsinstansen indgår på vegne af de nationale afviklingsmyndigheder i de deltagende medlemsstater ikkebindende samarbejdsaftaler i overensstemmelse med EBA's rammeaftaler om samarbejde, der er omhandlet i artikel 97, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU. Afviklingsinstansen underretter EBA om enhver sådan samarbejdsaftale.

*Artikel 33***Anerkendelse og håndhævelse af tredjelandes afviklingsprocedurer**

1. Denne artikel finder anvendelse på tredjelandes afviklingsprocedurer, medmindre og indtil en international aftale som omhandlet i artikel 93, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, med det relevante tredjeland træder i kraft. De finder også anvendelse efter ikrafttrædelsen af en international aftale med det relevante tredjeland som omhandlet i artikel 93, stk. 1, i nævnte direktiv, i det omfang anerkendelse og håndhævelse af tredjelandes afviklingsprocedurer ikke er omfattet af denne aftale.

2. Afviklingsinstansen foretager en vurdering og afgiver en henstilling rettet til de nationale afviklingsmyndigheder vedrørende anerkendelse og håndhævelse af afviklingsprocedurer gennemført af tredjelandes afviklingsmyndigheder i relation til et tredjelandsinstitut eller et tredjelandsmoderselskab, som har

- a) et eller flere datterselskaber i Unionen etableret i en eller flere deltagende medlemsstater eller
- b) aktiver, rettigheder eller forpligtelser, som er beliggende i en eller flere deltagende medlemsstater eller er omfattet af de deltagende medlemsstaters ret.

Afviklingsinstansen foretager sin vurdering efter høring af de nationale afviklingsmyndigheder og, såfremt der er oprettet et europæisk afviklingskollegium i henhold til artikel 89 i direktiv 2014/59/EU, med afviklingsmyndighederne i ikkedeltagende medlemsstater.

Der skal ved vurderingen tages fornødent hensyn til interesserne for hver enkelt af de deltagende medlemsstater, hvori et tredjelandsinstitut eller et tredjelandsmoderselskab opererer, og navnlig til den virkning, som anerkendelse og håndhævelse af tredjelandsafviklingsproceduren kan få på koncernens andre dele og på den finansielle stabilitet i de pågældende medlemsstater.

▼B

3. Afviklingsinstansen skal henstille, at de i stk. 1 omhandlede afviklingsprocedurer ikke anerkendes eller håndhæves, hvis den vurderer,

- a) at tredjelandets afviklingsprocedurer vil indvirke negativt på den finansielle stabilitet i en deltagende medlemsstat,
- b) at tredjelandets afviklingsprocedurer ikke vil sikre kreditorer, herunder navnlig indskydere, der befinder sig eller skal modtage betaling i en deltagende medlemsstat, samme behandling som tredjelandskreditorer og -indskydere med tilsvarende lovfæstede rettigheder,
- c) at anerkendelse eller håndhævelse af tredjelandets afviklingsprocedurer vil have væsentlige finanspolitiske konsekvenser for den deltagende medlemsstat, eller
- d) at virkningerne af en sådan anerkendelse eller håndhævelse vil stride mod den deltagende medlemsstats nationale ret.

4. De nationale afviklingsmyndigheder skal efterkomme Afviklingsinstansens henstilling og anmode om at få afviklingsprocedurerne anerkendt eller håndhævet på deres respektive områder eller, i en begrundet udtalelse til Afviklingsinstansen, forklare, hvorfor de ikke kan efterkomme dens henstilling.

5. De nationale afviklingsmyndigheder skal i forbindelse med udøvelsen af afviklingsbeføjelser over for tredjelandsenheder i relevant omfang udøve de beføjelser, de er tillagt i medfør af bestemmelserne i artikel 94, stk. 4, i direktiv 2014/59/EU.

*KAPITEL 5***Undersøgelserbeføjelser***Artikel 34***Anmodninger om oplysninger**

1. Med henblik på at udføre sine opgaver i henhold til denne forordning kan Afviklingsinstansen enten gennem de nationale afviklingsmyndigheder eller, efter at have underrettet disse under fuld anvendelse af alle de oplysninger, som ECB eller de kompetente nationale myndigheder råder over, direkte kræve, at følgende juridiske eller fysiske personer afgiver alle de oplysninger, der er nødvendige for at udføre de opgaver, der er pålagt Afviklingsinstansen i medfør af denne forordning:

- a) enheder som omhandlet i artikel 2
- b) ansatte i enheder som omhandlet i artikel 2
- c) tredjeparter, som de enheder, der er omhandlet i artikel 2, har outsourcet funktioner eller aktiviteter til.

▼B

2. De enheder og personer, som er omhandlet i stk. 1, skal stille de oplysninger til rådighed, som kræves i henhold til nævnte stykke. Krav om tavshedspligt fritager ikke disse enheder og personer fra forpligtelsen til at stille oplysningerne til rådighed. At de krævede oplysninger stilles til rådighed, betragtes ikke som et brud på kravene om tavshedspligt.
3. Hvis Afviklingsinstansen modtager oplysninger direkte fra disse enheder og personer, stiller den disse oplysninger til rådighed for de berørte nationale afviklingsmyndigheder.
4. Afviklingsinstansen skal på et ad hoc-grundlag eller løbende kunne indhente alle oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af dens funktioner i henhold til denne forordning, navnlig om kapital, likviditet, aktiver og passiver for så vidt angår alle institutter, der er omfattet af dens afviklingsbeføjelser.
5. Afviklingsinstansen, ECB, de kompetente nationale myndigheder og de nationale afviklingsmyndigheder kan udarbejde aftalememoranda med en procedure for udveksling af oplysninger. Udveksling af oplysninger mellem Afviklingsinstansen, ECB, de kompetente nationale myndigheder og de nationale afviklingsmyndigheder betragtes ikke som et brud på kravene om tavshedspligt.
6. De kompetente nationale myndigheder, herunder ECB, hvor det er relevant, og de nationale afviklingsmyndigheder samarbejder med Afviklingsinstansen for at fastslå, om nogle af eller alle de krævede oplysninger allerede foreligger. Hvis sådanne oplysninger foreligger, stiller de kompetente nationale myndigheder, herunder ECB, hvor det er relevant, eller de nationale afviklingsmyndigheder disse oplysninger til rådighed for Afviklingsinstansen.

*Artikel 35***Generelle undersøgelser**

1. Afviklingsinstansen kan med henblik på at udføre sine opgaver i henhold til denne forordning og under forbehold af andre betingelser, der måtte være fastsat i den relevante EU-lovgivning, enten gennem de nationale afviklingsmyndigheder eller, efter at have underrettet disse, direkte foretage alle nødvendige undersøgelser af de juridiske eller fysiske personer, der er omhandlet i artikel 34, stk. 1, og som er etableret eller beliggende i en deltagende medlemsstat.

Afviklingsinstansen kan med henblik herpå:

- a) kræve udlevering af dokumenter
- b) undersøge bøger og forretningspapirer tilhørende de i artikel 34, stk. 1, omhandlede juridiske eller fysiske personer og tage kopier eller uddrag af sådanne bøger og forretningspapirer
- c) indhente skriftlige eller mundtlige redegørelser fra de i artikel 34, stk. 1, omhandlede juridiske eller fysiske personer eller deres repræsentanter eller personale
- d) udspørge enhver anden juridisk eller fysisk person, der samtykker heri, med det formål at indsamle oplysninger om undersøgelsens genstand.

▼B

2. De juridiske eller fysiske personer, der er omhandlet i artikel 34, stk. 1, er genstand for undersøgelser, som iværksættes på baggrund af en afgørelse truffet af Afviklingsinstansen.

Hvis en person lægger hindringer i vejen for undersøgelsen, skal de nationale afviklingsmyndigheder i den deltagende medlemsstat, hvor den pågældendes lokaler er beliggende i overensstemmelse med national ret tilbyde den nødvendige bistand og lette adgangen for Afviklingsinstansen til de forretningslokaler, der tilhører de i artikel 34, stk. 1, omhandlede juridiske eller fysiske personer, således at disse rettigheder kan udøves.

*Artikel 36***Kontrol på stedet**

1. Med henblik på at udføre sine opgaver i henhold til denne forordning og under forbehold af andre betingelser, der er fastsat i den relevante EU-lovgivning, kan Afviklingsinstansen i overensstemmelse med artikel 37 og under forbehold af forudgående underretning til de berørte nationale afviklingsmyndigheder og relevante kompetente nationale myndigheder samt, hvor det er hensigtsmæssigt, i samarbejde med dem, foretage alle nødvendige kontroller på stedet af de forretningslokaler, der tilhører de i artikel 34, stk. 1, omhandlede juridiske eller fysiske personer. Afviklingsinstansen kan, i det omfang det er nødvendigt for at udføre kontrollerne korrekt og effektivt, foretage kontroller på stedet uden forudgående varsel til disse juridiske personer.

2. Embedsmænd fra Afviklingsinstansen og andre personer bemyndiget af Afviklingsinstansen til at foretage kontrol på stedet kan betræde forretningslokaler og fast ejendom, som tilhører de juridiske personer, der er genstand for en afgørelse om undersøgelse vedtaget af Afviklingsinstansen i henhold til artikel 35, stk. 2, og har alle de beføjelser, der er omhandlet i artikel 35, stk. 1.

3. De juridiske personer, der er omhandlet i artikel 34, stk. 1, er genstand for kontrol på stedet, som iværksættes på baggrund af en afgørelse truffet af Afviklingsinstansen.

4. Embedsmænd og andre ledsagende personer, der er bemyndiget eller udpeget af de nationale afviklingsmyndigheder i de medlemsstater, hvor kontrollen skal gennemføres, bistår under overvågning af og i samordning med Afviklingsinstansen aktivt embedsmændene fra Afviklingsinstansen og andre personer, der er bemyndiget af Afviklingsinstansen. De har i den forbindelse de beføjelser, der er omhandlet i stk. 2. Embedsmænd fra og andre ledsagende personer, der er bemyndiget eller udpeget af de pågældende deltagende medlemsstaters nationale afviklingsmyndigheder, har også ret til at deltage i kontroller på stedet.

5. Fastslår embedsmændene fra Afviklingsinstansen og andre ledsagende personer, der er bemyndiget eller udpeget af Afviklingsinstansen, at en person modsætter sig en kontrol, der er påbudt i henhold til stk. 1, yder de pågældende deltagende medlemsstaters nationale afviklingsmyndigheder dem den nødvendige bistand i overensstemmelse med national lovgivning. I det for kontrollen nødvendige omfang omfatter denne bistand også forsegling af forretningslokaler samt bøger eller forretningspapirer. Hvis de pågældende nationale afviklingsmyndigheder ikke har denne beføjelse, udøver de deres beføjelser til at anmode andre nationale myndigheder om den nødvendige bistand.

▼B*Artikel 37***Dommerkendelse**

1. Kræver en kontrol på stedet som omhandlet i artikel 36, stk. 1 og 2, eller den i artikel 36, stk. 5, omhandlede bistand i overensstemmelse med national lovgivning en dommerkendelse, anmodes der om en sådan kendelse.

2. Anmodes der om en kendelse som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, kontrollerer den nationale domstol ægtheden af Afviklingsinstansens afgørelse og sikrer, at de påtænkte tvangsindgreb hverken er vilkårlige eller urimelige under hensyntagen til kontrollens formål. Når den nationale domstol kontrollerer tvangsindgrebenes proportionalitet, kan den anmode Afviklingsinstansen om nærmere forklaringer, navnlig vedrørende grundene til Afviklingsinstansens mistanke om, at en overtrædelse af de i artikel 29 omhandlede afgørelser har fundet sted, og vedrørende alvoren af den mistænkte overtrædelse og inddragelsen af den person, der er genstand for tvangsindgrebene. Den nationale domstol skal dog ikke prøve, om kontrollen er nødvendig som sådan, eller kræve at få forelagt oplysninger i Afviklingsinstansens sagsakter. Lovligheden af Afviklingsinstansens afgørelse kan kun indklages for Domstolen.

*KAPITEL 6***Sanktioner***Artikel 38***Bøder**

1. Hvis Afviklingsinstansen finder, at en enhed som omhandlet i artikel 2 forsætligt eller uagtsomt har gjort sig skyldig i en af de overtrædelser, der er anført i stk. 2, træffer den afgørelse om pålæggelse af en bøde i overensstemmelse med stk. 3.

En sådan enhed anses for forsætligt at have gjort sig skyldig i en overtrædelse, hvis der er objektive faktorer, der viser, at enheden eller dens ledelsesorgan eller daglige ledelse med overlæg gjorde sig skyldig i overtrædelsen.

2. Bøderne pålægges enheder som omhandlet i artikel 2 for følgende overtrædelser:

- a) undladelse af at stille de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 34, til rådighed
- b) undladelse af at underkaste sig en generel undersøgelse, jf. artikel 35, eller kontrol på stedet, jf. artikel 36
- c) undladelse af at efterkomme en afgørelse, som Afviklingsinstansen har rettet til dem, jf. artikel 29.

▼B

3. Grundbeløbet i de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede bøder skal være en procentdel af virksomhedens samlede årlige nettoomsætning, herunder bruttoindkomsten bestående af renteindtægter og tilsvarende indtægter, indtægter fra aktier og andre værdipapirer med fast/variabelt afkast samt gebyrer og provisionsindtægter, jf. artikel 316 i forordning (EU) nr. 575/2013, i det foregående regnskabsår, eller, i medlemsstater der ikke har euroen som valuta, den tilsvarende værdi i national valuta den 19. august 2014 inden for følgende grænser:

- a) For de i stk. 2, litra a) og b), omhandlede overtrædelser skal grundbeløbet udgøre mindst 0,05 % og højst 0,15 %
- b) For de i stk. 2, litra c), omhandlede overtrædelser skal grundbeløbet udgøre mindst 0,25 % og højst 0,5 %.

Med henblik på at afgøre, om bødegrundbeløbet skal ligge i den lave ende, i midten eller i den høje ende af det interval, som er omhandlet i første afsnit, skal Afviklingsinstansen tage hensyn til den pågældende enheds årsomsætning i det foregående regnskabsår. Grundbeløbet skal ligge i den lave ende af intervallet for enheder med en årsomsætning på under 1 mia. EUR, i midten for enheder med en årsomsætning på mellem 1 og 5 mia. EUR og i den høje ende for enheder med en årsomsætning på over 5 mia. EUR.

4. Grundbeløbene som omhandlet i stk. 3 tilpasses om nødvendigt under hensyntagen til skærpende eller formildende omstændigheder som omhandlet i stk. 5 og 6 og under anvendelse af de relevante koefficienter som omhandlet i stk. 9.

De relevante formildende koefficienter skal anvendes én for én på grundbeløbet. Hvis mere end én formildende koefficient finder anvendelse, trækkes differencen mellem grundbeløbet og det beløb, der fremkommer ved anvendelse af hver enkelt formildende koefficient, fra grundbeløbet.

De relevante skærpende koefficienter skal anvendes én for én på grundbeløbet. Hvis mere end én skærpende koefficient finder anvendelse, lægges differencen mellem grundbeløbet og det beløb, der fremkommer ved anvendelse af hver enkelt skærpende koefficient, til grundbeløbet.

5. Følgende anses for skærpende faktorer i forbindelse med bøderne som omhandlet i stk. 1:

- a) overtrædelser er begået forsætligt
- b) overtrædelser er begået gentagne gange
- c) overtrædelser er begået i en periode, der overstiger tre måneder

▼B

- d) overtrædelsen har afsløret systemiske svagheder ved enhedens organisation, navnlig i dens procedurer, forvaltningssystemer eller interne kontroller
- e) der ikke er truffet afhjælpende foranstaltninger, efter at overtrædelsen er konstateret
- f) enhedens daglige ledelse har ikke samarbejdet med Afviklingsinstansen om gennemførelsen af dennes undersøgelser.

6. Følgende anses for formildende faktorer i forbindelse med bøderne som omhandlet i stk. 1:

- a) overtrædelsen er begået i en periode på mindre end 10 arbejdsdage
- b) enhedens daglige ledelse kan godtgøre, at den har truffet alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at forhindre overtrædelsen
- c) enheden har hurtigt, effektivt og i fuldt omfang underrettet Afviklingsinstansen om overtrædelsen
- d) enheden har frivilligt truffet foranstaltninger for at sikre, at en lignende overtrædelse ikke kan begås fremover.

7. Uanset stk. 2-6 må de pålagte bøder ikke overstige 1 % af årsomsætningen for den i stk. 1 omhandlede enhed i det foregående regnskabsår.

Som undtagelse fra første afsnit skal bøden i tilfælde, hvor enheden direkte eller indirekte har haft økonomisk fordel af overtrædelsen, og i det omfang den opnåede fortjeneste eller det undgåede tab som følge af overtrædelsen kan bestemmes, mindst svare til den pågældende økonomiske fordel.

Udgør en handling eller undladelse begået af en enhed som omhandlet i stk. 1 mere end én af de overtrædelser, der er anført i stk. 2, anvendes kun den største af de bøder, som beregnes i henhold til denne artikel og vedrørende én af disse overtrædelser.

8. I tilfælde, som ikke er dækket af stk. 2, kan Afviklingsinstansen henstille til de nationale afviklingsmyndigheder at sørge for, at der pålægges passende bøder i overensstemmelse med artikel 110-114 i direktiv 2014/59/EU og relevant national lovgivning.

9. Afviklingsinstansen anvender ved beregningen af bøderne følgende justeringskoefficienter i tilknytning til skærpene faktorer:

- a) hvis overtrædelsen er begået gentagne gange, anvendes en yderligere koefficient på 1,1 for hver gang, den er gentaget

▼B

- b) hvis overtrædelsen er begået i en periode, der overstiger tre måneder, anvendes en koefficient på 1,5
- c) hvis overtrædelsen har afsløret systemiske svagheder ved enhedens organisation, navnlig i dens procedurer, forvaltningssystemer eller interne kontroller, anvendes en koefficient på 2,2
- d) hvis overtrædelsen er begået forsætligt, anvendes en koefficient på 2
- e) hvis der ikke er truffet afhjælpende foranstaltninger, efter at overtrædelsen er konstateret, anvendes en koefficient på 1,7
- f) hvis enhedens daglige ledelse ikke har samarbejdet med Afviklingsinstansen om gennemførelsen af dennes undersøgelser, anvendes en koefficient på 1,5.

Afviklingsinstansen anvender ved beregningen af bøderne følgende justeringskoefficienter i tilknytning til formildende faktorer:

- a) hvis overtrædelsen er begået i en periode på mindre end ti arbejdsdage, anvendes en koefficient på 0,9
- b) hvis enhedens daglige ledelse kan godtgøre, at den har truffet alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at forhindre overtrædelsen, anvendes en koefficient på 0,7
- c) hvis enheden hurtigt, effektivt og i fuldt omfang har underrettet Afviklingsinstansen om overtrædelsen, anvendes en koefficient på 0,4
- d) hvis enheden frivilligt har truffet foranstaltninger for at sikre, at en lignende overtrædelse ikke kan begås fremover, anvendes en koefficient på 0,6.

*Artikel 39***Tvangsbøder**

1. Afviklingsinstansen træffer afgørelse om at pålægge en enhed som omhandlet i artikel 2, en tvangsbøde med henblik på at tvinge:

- a) denne enhed til at efterkomme en afgørelse truffet i henhold til artikel 34
- b) en person som omhandlet i artikel 34, stk. 1, til at stille fuldstændige oplysninger til rådighed som krævet ved en afgørelse truffet i henhold til nævnte artikel
- c) en person som omhandlet i artikel 35, stk. 1, til at underkaste sig en undersøgelse og navnlig til at udlevere fuldstændige forretningspapirer, data, procedurer eller alt andet ønsket materiale og til at supplere og korrigere andre oplysninger, som er udleveret i forbindelse med en undersøgelse, der er iværksat ved en afgørelse truffet i henhold til nævnte artikel

▼B

d) en person som omhandlet i artikel 36, stk. 1, til at underkaste sig en kontrol på stedet iværksat ved en afgørelse truffet i henhold til nævnte artikel.

2. En tvangsbøde skal være effektiv og forholdsmæssig. En tvangsbøde pålægges som dagbøde, indtil den i artikel 2 omhandlede enhed eller den pågældende person efterkommer de i nærværende artikels stk. 1, litra a)-d), omhandlede afgørelser.

3. En tvangsbøde skal uanset stk. 2 udgøre 0,1 % af den gennemsnitlige daglige omsætning i det foregående regnskabsår. En tvangsbøde beregnes fra den dato, der er angivet i afgørelsen om pålæggelse af tvangsbøden.

4. En tvangsbøde kan højst pålægges i seks måneder efter underretningen om Afviklingsinstansens afgørelse.

*Artikel 40***Høring af de personer, som proceduren omfatter**

1. Før Afviklingsinstansen træffer en afgørelse om en bøde og/eller tvangsbøde i henhold til artikel 38 eller 39, giver den de fysiske eller juridiske personer, der er genstand for proceduren, lejlighed til at blive hørt om resultaterne af dens undersøgelser. Kun de resultater, som de fysiske eller juridiske personer, der er genstand for proceduren, har haft lejlighed til at udtale sig om, kan lægges til grund for Afviklingsinstansens afgørelse.

2. Retten til forsvar for de fysiske eller juridiske personer, som proceduren omfatter, skal overholdes fuldt ud i sagsforløbet. De skal have ret til aktindsigt i Afviklingsinstansens sagsakter med forbehold af andre personers legitime interesse i beskyttelse af deres forretningshemmeligheder. Retten til aktindsigt omfatter ikke fortrolige oplysninger eller Afviklingsinstansens interne forberedende dokumenter.

*Artikel 41***Offentliggørelse, art, tvangsfuldbyrdelse og overførsel af bøder og tvangsbøder**

1. Afviklingsinstansen offentliggør sine afgørelser om pålæggelse af sanktioner, som omhandlet i artikel 38, stk. 1, og artikel 39, stk. 1, medmindre en sådan offentliggørelse kan bringe afviklingen af den pågældende enhed i fare. Offentliggørelse skal ske i anonymiseret form i følgende tilfælde:

a) når de oplysninger, der skal offentliggøres, indeholder personoplysninger, og det efter en obligatorisk forhåndsvurdering konkluderes, at en sådan offentliggørelse af personoplysninger ikke er forholdsmæssig

b) når offentliggørelse kan udgøre en trussel mod de finansielle markeds stabilitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning

▼B

- c) når offentliggørelse i det omfang, dette kan fastslås, vil påføre de berørte fysiske eller juridiske personer uforholdsmæssig stor skade.

Alternativt kan offentliggørelsen af de pågældende oplysninger i sådanne tilfælde udsættes i et rimeligt tidsrum, hvis det forudses, at grundene til en anonym offentliggørelse i dette tidsrum vil ophøre med at eksistere.

Afviklingsinstansen underretter EBA om alle de bøder og tvangsbøder, som den har pålagt efter artikel 38 og 39, og forelægger oplysninger om eventuelle appeller og resultatet heraf.

2. Bøder og tvangsbøder, der er pålagt i henhold til artikel 38 og 39, er af administrativ art.

3. Bøder og tvangsbøder, der er pålagt i henhold til artikel 38 og 39, kan tvangsfuldbyrdes.

Tvangsfuldbyrdelsen sker efter de gældende retsplejeregler i den deltagende medlemsstat, på hvis område den finder sted. Fuldbyrdelsespåtegning skal uden andre formaliteter end en prøvelse af ægtheden af det pågældende fuldbyrdelsesgrundlag, påføres afgørelsen af den myndighed, som hver af de deltagende medlemsstaters regeringer har udpeget, og som den skal underrette Afviklingsinstansen og Domstolen om.

Når disse formkrav er opfyldt på rekvirentens begæring, kan denne lade tvangsfuldbyrdelsen udføre ved indbringelse direkte for det organ, der ifølge den nationale lovgivning er kompetent hertil.

Tvangsfuldbyrdelsen kan kun udsættes efter en afgørelse truffet af Domstolen. Prøvelsen af fuldbyrdelsesforanstaltningernes lovlighed hører dog under den berørte deltagende medlemsstats domstoles kompetence.

4. De beløb, der betales i bøder og tvangsbøder, overføres til Afviklingsfonden.

DEL III**INSTITUTIONELLE RAMMER****AFSNIT I****AFVIKLINGSINSTANSEN***Artikel 42***Juridisk status**

1. Hermed oprettes Afviklingsinstansen. Afviklingsinstansen er et EU-agentur med en særlig struktur, som svarer til Afviklingsinstansens opgaver. Den har status som juridisk person.

2. Afviklingsinstansen har i hver medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, som den pågældende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Den kan navnlig erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager.

▼B

3. Afviklingsinstansen repræsenteres af sin formand.

*Artikel 43***Sammensætning**

1. Afviklingsinstansen er sammensat af:
 - a) en formand udpeget i overensstemmelse med artikel 56
 - b) yderligere fire fuldtidsmedlemmer udpeget i overensstemmelse med artikel 56
 - c) et medlem udpeget af hver af de deltagende medlemsstater som repræsentant for deres nationale afviklingsmyndigheder.
2. Hvert medlem, inklusive formanden, har én stemme.
3. Kommissionen og ECB udpeger hver en repræsentant med ret til at deltage i eksekutivmøderne og plenarmøderne som permanent observatør.

Repræsentanterne for Kommissionen og ECB har ret til at deltage i drøftelser og få indsigt i alle dokumenter.

4. I tilfælde af, at der er mere end en national afviklingsmyndighed i en deltagende medlemsstat, kan der udpeges endnu en repræsentant uden stemmeret.
5. Afviklingsinstansens ledelses- og forvaltningsstruktur består af:
 - a) plenarmøder, hvor Afviklingsinstansen udfører de i artikel 50 omhandlede opgaver
 - b) eksekutivmøder, hvor Afviklingsinstansen udfører de i artikel 54 omhandlede opgaver
 - c) en formand, der udfører de i artikel 56 omhandlede opgaver
 - d) et sekretariat, der yder den nødvendige administrative og tekniske støtte til udførelsen af alle de opgaver, der er tillagt Afviklingsinstansen.

*Artikel 44***Overensstemmelse med EU-retten**

Afviklingsinstansen handler i overensstemmelse med EU-retten, navnlig de afgørelser, som Rådet og Kommissionen vedtager i medfør af denne forordning.

*Artikel 45***Ansvarlighed**

1. Afviklingsinstansen er ansvarlig over for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen for gennemførelsen af denne forordning, jf. stk. 2-8.

▼B

2. Afviklingsinstansen forelægger Europa-Parlamentet, de deltagende medlemsstaters nationale parlamenter i medfør af artikel 46, Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Revisionsret en årlig rapport om udførelsen af de opgaver, som den overdrages ved denne forordning. Denne rapport offentliggøres på Afviklingsinstansens websted under overholdelse af kravene om tavshedspligt.

3. Formanden forelægger denne rapport offentligt for Europa-Parlamentet og for Rådet.

4. Formanden deltager efter anmodning fra Europa-Parlamentet i en høring arrangeret af Europa-Parlamentets kompetente udvalg om udførelsen af Afviklingsinstansens opgaver. Der afholdes en høring mindst én gang om året.

5. Formanden kan efter anmodning fra Rådet høres af Rådet om udførelsen af Afviklingsinstansens opgaver.

6. Afviklingsinstansen besvarer mundtligt eller skriftligt de spørgsmål, som Europa-Parlamentet eller Rådet stiller den, i overensstemmelse med egne procedurer og under alle omstændigheder inden for fem uger efter modtagelsen af et spørgsmål.

7. Formanden fører efter anmodning fortrolige mundtlige drøftelser bag lukkede døre med formanden og næstformændene for Europa-Parlamentets kompetente udvalg, hvis sådanne drøftelser er nødvendige for udøvelsen af Europa-Parlamentets beføjelser i henhold til TEUF. Der indgås aftale mellem Europa-Parlamentet og Afviklingsinstansen om de nærmere bestemmelser for tilrettelæggelsen af sådanne drøftelser med henblik på at sikre fuld fortrolighed i overensstemmelse med de krav om tavshedspligt, som Afviklingsinstansen er pålagt ved denne forordning, og når Afviklingsinstansen handler som national afviklingsmyndighed i henhold til relevant EU-ret.

8. Afviklingsinstansen samarbejder med Europa-Parlamentet i forbindelse med Europa-Parlamentets undersøgelser i overensstemmelse med TEUF og de forordninger, der er omhandlet i artikel 226 heri. Afviklingsinstansen og Europa-Parlamentet indgår senest seks måneder efter formandens udpegelse aftale om passende ordninger vedrørende de praktiske bestemmelser for udøvelsen af demokratisk ansvarlighed og overvågning i forbindelse med udførelsen af de opgaver, som overdrages Afviklingsinstansen i henhold til denne forordning. Med forbehold af Europa-Parlamentets beføjelser i medfør af artikel 226 i TEUF omfatter disse ordninger bl.a. adgang til oplysninger, herunder reglerne for behandling og beskyttelse af klassificerede eller på anden måde fortrolige oplysninger, samarbejde i forbindelse med høringer, jf. nærværende forordnings artikel 45, stk. 4, fortrolige mundtlige drøftelser, rapporter, besvarelse af spørgsmål, undersøgelser og oplysninger om proceduren for udvælgelse af formanden, næstformanden og de fire medlemmer, der er omhandlet i artikel 43, stk. 1, litra b).

Artikel 46

De nationale parlamenter

1. De deltagende medlemsstats nationale parlamenter kan på grund af de specifikke opgaver, som Afviklingsinstansen er pålagt ved denne forordning, efter egne procedurer rette anmodninger til Afviklingsinstansen om at besvare deres eventuelle bemærkninger eller spørgsmål til Afviklingsinstansen vedrørende Afviklingsinstansens funktioner i henhold til denne forordning; Afviklingsinstansen er forpligtet til at svare skriftligt.
2. Når Afviklingsinstansen forelægger den i artikel 45, stk. 2, omhandlede rapport, forelægger den samtidigt denne rapport direkte for de deltagende medlemsstats nationale parlamenter. De nationale parlamenter kan fremsætte deres begrundede bemærkninger til den pågældende rapport til Afviklingsinstansen. Afviklingsinstansen besvarer mundtligt eller skriftligt de spørgsmål, som Europa-Parlamentet eller Rådet stiller den, i overensstemmelse med egne procedurer.
3. En deltagende medlemsstats nationale parlament kan indbyde formanden til at deltage i en drøftelse vedrørende afvikling af enheder som omhandlet i artikel 2 i den pågældende medlemsstat sammen med en repræsentant for den nationale afviklingsmyndighed. Formanden er forpligtet til at efterkomme en sådan indbydelse.
4. Denne forordning berører ikke de kompetente nationale myndigheders ansvar over for nationale parlamenter i henhold til national lovgivning, for så vidt angår varetagelsen af opgaver, som ikke overdrages til Afviklingsinstansen Rådet eller Kommissionen ved denne forordning, og af aktiviteter, som de udfører i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3.

Artikel 47

Uafhængighed

1. Ved udførelsen af de opgaver, som overdrages Afviklingsinstansen ved denne forordning, handler Afviklingsinstansen og de nationale afviklingsmyndigheder uafhængigt og i almenhedens interesse.
2. Formanden, næstformanden og de medlemmer, der er omhandlet i artikel 43, stk. 1, litra b), udfører deres opgaver i henhold til Afviklingsinstansens, Rådets og Kommissionens afgørelser. De handler uafhængigt og objektivt i hele Unionens interesse og må ikke søge eller modtage instrukser fra Unionens institutioner eller organer, medlemsstaternes regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ.

I forbindelse med drøftelserne og beslutningsprocesserne i Afviklingsinstansen skal de udtrykke deres egne synspunkter og stemme uafhængigt.

3. Hverken medlemsstater, EU-institutioner eller -organer eller noget andet offentligt eller privat organ må forsøge at påvirke Afviklingsinstansens formand, næstformand eller medlemmer.

▼B

4. I overensstemmelse med vedtægten for tjenestemænd som fastlagt af Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽¹⁾ (»tjenestemandsvedtægten«), jf. nærværende forordnings artikel 87, stk. 6, er formanden, næstformanden og de medlemmer, der er omhandlet i artikel 43, stk. 1, litra b), efter udtrædelsen af tjenesten fortsat bundet af pligten til at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til at acceptere visse hverv eller fordele.

*Artikel 48***Hjemsted**

Afviklingsinstansen har hjemsted i Bruxelles, Belgien.

AFSNIT II

AFVIKLINGSINSTANSENS PLENARMØDER*Artikel 49***Deltagelse i plenarmøder**

Alle Afviklingsinstansens medlemmer som omhandlet i artikel 43, stk. 1, deltager i plenarmøderne.

*Artikel 50***Opgaver**

1. Afviklingsinstansen har på et plenarmøde til opgave:
 - a) hvert år senest den 30. november på grundlag af et udkast fra formanden at vedtage Afviklingsinstansens arbejdsprogram for det følgende år og fremsende det til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og ECB til orientering
 - b) at vedtage og kontrollere Afviklingsinstansens årsbudget, jf. artikel 61, stk. 2, samt godkende Afviklingsinstansens endelige regnskab og meddele formanden decharge, jf. artikel 63, stk. 4 og 8.
 - c) med forbehold af proceduren i stk. 2 at træffe afgørelse om brug af Afviklingsfonden i tilfælde, hvor en konkret afviklingsforanstaltning kræver en støtte fra Afviklingsfonden, som overstiger tærsklen på 5 mia. EUR, for hvilken vægtningen af likviditetsstøtten er 0,5
 - d) når den akkumulerede nettoanvendelse af Afviklingsfonden i de seneste 12 på hinanden følgende måneder når tærsklen på 5 mia. EUR, at evaluere anvendelsen af afviklingsværktøjerne, herunder navnlig anvendelsen af Afviklingsfonden, og udstikke retningslinjer for eksekutivmødets handlemåde i forbindelse med efterfølgende afviklingsafgørelser, herunder navnlig, i relevant omfang, ved at differentiere mellem likviditetsstøtte og anden form for støtte

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber samt om særlige midlertidige foranstaltninger for tjenestemænd i Kommissionen (EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1).

▼B

- e) at træffe afgørelse om, hvorvidt det er nødvendigt at opkræve ekstraordinære ex post-bidrag i overensstemmelse med artikel 71, om frivillig låntagning mellem finansieringsordninger i overensstemmelse med artikel 72, om alternative finansieringskilder i overensstemmelse med artikel 73 og 74 samt om gensidiggørelse af nationale finansieringsordninger i overensstemmelse med artikel 78, når der er tale om støtte fra Afviklingsfonden ud over den tærskel, der er omhandlet i nærværende stykkes litra c)
- f) at træffe afgørelse om investeringer i overensstemmelse med artikel 75
- g) at vedtage årsrapporten om Afviklingsinstansens aktiviteter, jf. artikel 45, som skal indeholde en nærmere beskrivelse af budgettets gennemførelse
- h) at vedtage de finansielle regler, som finder anvendelse på Afviklingsinstansen, jf. artikel 64
- i) at vedtage en strategi til bekæmpelse af svig, som står i et rimeligt forhold til de relevante risici for svig under hensyntagen til en cost-benefit-analyse af de foranstaltninger, der skal iværksættes
- j) at vedtage regler for forebyggelse og håndtering af interessekonflikter i forhold til medlemmerne
- k) at vedtage sin forretningsorden samt forretningsordenen for Afviklingsinstansens eksekutivmøde
- l) i overensstemmelse med stk. 3 og med hensyn til Afviklingsinstansens personale at udøve de beføjelser, som tjenestemandsvedtægten tillægger ansættelsesmyndigheden, og som ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, jf. Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 (»ansættelsesvilkårene«), tillægger den myndighed, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter (»ansættelsesmyndighedsbeføjelser«)
- m) at vedtage passende gennemførelsesbestemmelser til tjenestemandsvedtægten og ansættelsesvilkårene i overensstemmelse med vedtægtes artikel 110
- n) at udpege en regnskabsfører, som skal være funktionelt uafhængig i udøvelsen af sit hverv, og som vedtægten og ansættelsesvilkårene skal finde anvendelse på
- o) at sikre passende opfølgning på resultaterne og henstillingerne fra de interne eller eksterne revisionsberetninger og evalueringer samt fra undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)
- p) at træffe alle afgørelser vedrørende etablering af Afviklingsinstansens interne strukturer og om nødvendigt ændring heraf

▼B

q) at godkende de i artikel 31, stk. 1, omhandlede rammer for tilrettelæggelse af de praktiske foranstaltninger til samarbejde med de nationale afviklingsmyndigheder.

2. Når Afviklingsinstansen træffer afgørelse på et plenarmøde, skal den handle i overensstemmelse med målsætningerne i artikel 6 og 14.

Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra c), anses den af eksekutivmødet udarbejdede afviklingsordning for vedtaget, medmindre mindst ét medlem af plenarforsamlingen senest tre timer efter, at eksekutivmødets udkast er blevet forelagt for plenarforsamlingen, indkalder til plenarmøde. I sidstnævnte tilfælde træffes der afgørelse om afviklingsordningen på plenarmødet.

3. Afviklingsinstansen skal i overensstemmelse med artikel 110 i vedtægten på et plenarmøde træffe en afgørelse i henhold til artikel 2, stk. 1, i tjenestemandsvedtægten og artikel 6 i ansættelsesvilkårene, hvorved de relevante beføjelser som ansættelsesmyndighed tillægges formanden, og om fastlæggelse af de betingelser, hvorunder denne uddelegering af beføjelser kan suspenderes. Formanden bemyndiges til at subdelegere disse beføjelser.

Afviklingsinstansen kan under ekstraordinære omstændigheder på et plenarmøde ved en afgørelse midlertidigt suspendere de ansættelsesmyndighedsbeføjelser, der er uddelegeret til formanden, og de beføjelser, denne måtte have subdelegeret, og selv udøve dem eller uddelegere dem til et af sine medlemmer eller en anden ansat end formanden.

*Artikel 51***Afholdelse af Afviklingsinstansens plenarmøder**

1. Formanden indkalder til og leder Afviklingsinstansens plenarmøder i overensstemmelse med artikel 56, stk. 2, litra a).

2. Afviklingsinstansen afholder mindst to ordinære plenarmøder om året. Den træder desuden sammen på formandens initiativ eller på anmodning af mindst en tredjedel af medlemmerne. Kommissionens repræsentant kan anmode formanden om at indkalde til plenarmøde i Afviklingsinstansen. Såfremt formanden undlader at indkalde rettidigt til et møde, skal vedkommende begrunde dette skriftligt.

3. Afviklingsinstansen kan i relevant omfang indbyde observatører, ud over de i artikel 43, stk. 3, nævnte, herunder en repræsentant for EBA, til at deltage i plenarmøder på ad hoc-basis.

4. Afviklingsinstansen yder sekretariatsbistand på Afviklingsinstansens plenarmøder.

▼B*Artikel 52***Generelle bestemmelser om beslutningsprocessen**

1. På plenarmøder træffer Afviklingsinstansen afgørelser med et simpelt flertal af sine medlemmer, medmindre andet er bestemt i denne forordning. Hvert stemmeberettiget medlem har én stemme. I tilfælde af stemmelighed har formanden den afgørende stemme.

2. Uanset stk. 1 træffes afgørelser som omhandlet i artikel 50, stk. 1, litra c) og d), samt afgørelser om gensidiggørelse af nationale finansieringsordninger i overensstemmelse med artikel 78, der er begrænset til anvendelse af de finansielle midler, fonden råder over, med et simpelt flertal af Afviklingsinstansens medlemmer, der repræsenterer mindst 30 % af bidragene. Hvert stemmeberettiget medlem har én stemme. I tilfælde af stemmelighed har formanden den afgørende stemme.

3. Uanset nærværende artikels stk. 1 træffes afgørelser som omhandlet i artikel 50, stk. 1, der vedrører opkrævning af ex post-bidrag i overensstemmelse med artikel 71, om frivillig låntagning mellem finansieringsordninger i overensstemmelse med artikel 72, alternative finansieringskilder i overensstemmelse med artikel 73 og 74 samt gensidiggørelse af nationale finansieringsordninger i overensstemmelse med artikel 78, der går ud over anvendelse af de finansielle midler, Afviklingsfonden råder over, med et flertal på to tredjedele af Afviklingsinstansens medlemmer, der repræsenterer mindst 50 % af bidragene, i løbet af overgangsperioden på otte år frem til den fuldstændige gensidiggørelse af Afviklingsfonden, og derefter med et flertal på to tredjedele af Afviklingsinstansens medlemmer, der repræsenterer mindst 30 % af bidragene. Hvert stemmeberettiget medlem har én stemme. I tilfælde af stemmelighed har formanden den afgørende stemme.

4. Afviklingsinstansen vedtager og offentliggør sin forretningsorden. I forretningsordenen fastsættes de nærmere afstemningsregler, herunder regler for, hvornår et medlem kan handle på et andet medlems vegne, samt i givet fald også reglerne for, hvornår Afviklingsinstansen er beslutningsdygtig.

AFSNIT III

AFVIKLINGSINSTANSENS EKSEKUTIVMØDER*Artikel 53***Deltagelse i eksekutivmøder**

1. Når Afviklingsinstansen afholder eksekutivmøder, er den sammensat af formanden og de fire medlemmer, der er omhandlet i artikel 43, stk. 1, litra b). Afviklingsinstansen afholder eksekutivmøder så ofte som nødvendigt.

Afviklingsinstansens eksekutivmøder indkaldes af formanden på dennes initiativ eller efter anmodning fra et af medlemmerne og ledes af formanden.

Når det er relevant, kan Afviklingsinstansen ud over de observatører, der er omhandlet i artikel 43, stk. 3, indbyde yderligere observatører til at deltage i eksekutivmøder, herunder en repræsentant for EBA, og skal indbyde nationale afviklingsmyndigheder fra ikkedeltagende medlemsstater, når man behandler en koncern, der har datterselskaber eller større afdelinger i disse ikkedeltagende medlemsstater, til at deltage i dens møder. Deltagelsen skal ske på ad hoc-basis.

▼B

2. De medlemmer af Afviklingsinstansen, som er omhandlet i artikel 43, stk. 1, litra c), deltager i Afviklingsinstansens eksekutivmøder i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3 og 4.
3. Ved drøftelser vedrørende en enhed som omhandlet i artikel 2 eller en gruppe enheder, som kun er etableret i en enkelt deltagende medlemsstat, deltager det medlem, der er udpeget af den pågældende medlemsstat, også i drøftelserne og i beslutningsprocessen, og bestemmelserne som fastsat i artikel 55, stk. 1, finder anvendelse.
4. Ved drøftelser vedrørende en grænseoverskridende koncern deltager det medlem, der er udpeget af den medlemsstat, hvor koncernafviklingsmyndigheden befinder sig, samt de medlemmer, der er udpeget af de medlemsstater, hvor et datterselskab eller en enhed, der er omfattet af tilsyn på et konsolideret grundlag, er etableret, også i beslutningsprocessen, og bestemmelserne som fastsat i artikel 55, stk. 2, finder anvendelse.
5. De i artikel 43, stk. 1, litra a) og b), omhandlede medlemmer af Afviklingsinstansen sikrer, at de afviklingsafgørelser og -foranstaltninger, navnlig vedrørende anvendelsen af Afviklingsfonden, som træffes på eksekutivmøder i deres forskellige sammensætninger, er sammenhængende, hensigtsmæssige og forholdsmæssige.

*Artikel 54***Opgaver**

1. Afviklingsinstansen har på et eksekutivmøde til opgave:
- a) at forberede alle de afgørelser, som Afviklingsinstansen skal træffe på et plenarmøde
 - b) at træffe alle afgørelser med henblik på at gennemføre denne forordning, medmindre andet er bestemt i denne forordning.
2. Ved udøvelsen af sine opgaver i henhold til stk. 1, skal Afviklingsinstansen:
- a) forberede, vurdere og godkende afviklingsplaner for enheder og koncerner som omhandlet i artikel 7, stk. 2, samt for enheder og koncerner som omhandlet i artikel 7, stk. 4, litra b), og stk. 5, når betingelserne for anvendelse af nævnte stykker er opfyldt i overensstemmelse med artikel 8, 10 og 11
 - b) anvende forenkledte forpligtelser på visse enheder og koncerner som omhandlet i artikel 7, stk. 2, samt enheder og koncerner som omhandlet i artikel 7, stk. 4, litra b), og stk. 5, når betingelserne for anvendelse af nævnte stykker er opfyldt, jf. artikel 11
 - c) fastlægge det minimumskrav for kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, som enheder og koncerner som omhandlet i artikel 7, stk. 2, samt enheder og koncerner som omhandlet i artikel 7, stk. 4, litra b), og stk. 5, når betingelserne for anvendelse af nævnte stykker er opfyldt, til enhver tid skal opfylde i overensstemmelse med artikel 12

▼B

- d) tidligst muligt fremsende en afviklingsordning i henhold til artikel 18 ledsaget af alle relevante oplysninger til Kommissionen, således at Kommissionen rettidigt kan foretage en vurdering og træffe en afgørelse eller, når det er relevant, forelægge Rådet et forslag til afgørelse i henhold til artikel 18, stk. 7
- e) træffe afgørelse om del II i Afviklingsinstansens budget vedrørende Afviklingsfonden i overensstemmelse med artikel 60.
3. Afviklingsinstansen kan i hastende tilfælde om nødvendigt i sin eksekutivsammensætning træffe visse midlertidige afgørelser på vegne af Afviklingsinstansen i dens plenarsammensætning, navnlig vedrørende den administrative forvaltning, herunder budgetspørgsmål.
4. Afviklingsinstansen skal i eksekutivsammensætningen holde Afviklingsinstansen i plenarsammensætningen informeret om de afgørelser, den træffer om afvikling.

*Artikel 55***Beslutningstagning**

1. Ved drøftelser vedrørende en enkelt enhed eller en koncern, som kun er etableret i en enkelt deltagende medlemsstat, og i tilfælde af, at alle de i artikel 53, stk. 1 og 3, omhandlede medlemmer ikke er i stand til at nå til enighed ved konsensus inden for en frist som fastsat af formanden, træffer formanden og de i artikel 43, stk. 1, litra b), omhandlede medlemmer afgørelse med simpelt flertal.
2. Ved drøftelser vedrørende en grænseoverskridende koncern og i tilfælde af, at alle de i artikel 53, stk. 1 og 4, omhandlede medlemmer ikke er i stand til at nå til enighed ved konsensus inden for en frist som fastsat af formanden, træffer formanden og de i artikel 43, stk. 1, litra b), omhandlede medlemmer afgørelse med simpelt flertal.
3. I tilfælde af stemmelighed har formanden den afgørende stemme.

AFSNIT IV

FORMAND*Artikel 56***Udpegelse og opgaver**

1. Afviklingsinstansen ledes af en formand, som er ansat på fuld tid.
2. Formanden er ansvarlig for:
- a) at forberede Afviklingsinstansens arbejde, på plenarmøder og eksekutivmøder, og at indkalde til og lede dens møder
- b) alle personaleanliggender
- c) den daglige ledelse

▼B

- d) at udarbejde et forslag til Afviklingsinstansens budget, jf. artikel 61, stk. 1, og gennemføre dette budget, jf. artikel 63
- e) Afviklingsinstansens forvaltning
- f) at gennemføre Afviklingsinstansens årlige arbejdsprogram
- g) hvert år at udarbejde et udkast til den årlige rapport, der er omhandlet i artikel 45, med et afsnit om Afviklingsinstansens afviklingsvirksomhed og et afsnit om finansielle og administrative anliggender.

Ved udførelsen af sine opgaver som omhandlet i nærværende artikel bistås formanden af et hertil udpeget personale.

3. Formanden bistås af en næstformand.

Næstformanden varetager formandens opgaver, når denne er fraværende eller på anden måde lovligt forhindret, i overensstemmelse med denne forordning.

4. Formanden og næstformanden samt de i artikel 43, stk. 1, litra b), omhandlede medlemmer udpeges på grundlag af kvalifikationer, kendskab til bank- og finansanliggender samt relevant erfaring med finansielt tilsyn, finansiell regulering og bankafvikling. Formanden og næstformanden samt de i artikel 43, stk. 1, litra b), omhandlede medlemmer udvælges ved en åben udvælgelsesprocedure, som skal overholde principperne om kønsbalance, erfaring og kvalifikationer. Europa-Parlamentet og Rådet skal holdes behørigt og rettidigt underrettet om på alle trin i denne procedure.

5. Formanden og næstformanden samt de i artikel 43, stk. 1, litra b), omhandlede medlemmer udpeges for en periode på fem år. Mandatperioden kan ikke forlænges, jf. dog stk. 7.

Formanden og næstformanden samt de i artikel 43, stk. 1, litra b), omhandlede medlemmer må ikke varetage hverv på nationalt plan, EU-plan eller internationalt plan.

6. Efter høring af Afviklingsinstansen på et plenarmøde forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet en endelig liste med kandidater til hvervene som formand, næstformand og medlemmer i henhold til artikel 43, stk. 1, litra b), og informerer Rådet om listen.

Uanset første afsnit forelægger Kommissionen med henblik på udpegelsen af de første medlemmer af Afviklingsinstansen efter denne forordnings ikrafttræden den endelige liste over kandidater uden høring af Afviklingsinstansen.

Kommissionen forelægger et forslag til udpegelse af formanden og næstformanden samt de i artikel 43, stk. 1, litra b), omhandlede medlemmer for Europa-Parlamentet til godkendelse. Når forslaget er godkendt, vedtager Rådet en gennemførelsesafgørelse om udpegelse af formanden og næstformanden samt de i artikel 43, stk. 1, litra b), omhandlede medlemmer. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

▼B

7. Uanset stk. 5, har den første formand, som udpeges efter denne forordnings ikrafttræden, en mandatperiode på tre år. Denne periode kan forlænges én gang med en periode på fem år. Formanden og næstformanden samt de i artikel 43, stk. 1, litra b), omhandlede medlemmer fortsætter med at varetage deres hverv, indtil deres afløser er udpeget.

8. En formand, hvis mandatperiode er blevet forlænget, kan ikke deltage i endnu en udvælgelsesprocedure til samme hverv ved udløbet af den samlede periode.

9. Hvis formanden, næstformanden eller et medlem som omhandlet i artikel 43, stk. 1, litra b), ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv eller har begået alvorligt embedsmisbrug, kan Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen, som er godkendt af Europa-Parlamentet, vedtage en gennemførelsesafgørelse om afskedigelse af vedkommende. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Med henblik herpå kan Europa-Parlamentet eller Rådet meddele Kommissionen, at de anser betingelserne for afskedigelse af formanden, næstformanden eller de i artikel 43, stk. 1, litra b), omhandlede medlemmer for at være opfyldt, hvilket Kommissionen skal reagere på.

AFSNIT V

FINANSIELLE BESTEMMELSER*KAPITEL 1***Almindelige bestemmelser***Artikel 57***Ressourcer**

1. Afviklingsinstansen er ansvarlig for at afsætte de nødvendige finansielle og menneskelige ressourcer til udførelsen af de opgaver, som den overdrages ved denne forordning.

2. Finansieringen af Afviklingsinstansens budget eller dens afviklingsaktiviteter i henhold til denne forordning må under ingen omstændigheder forpligte medlemsstaterne i budgetmæssig henseende.

*Artikel 58***Budget**

1. Afviklingsinstansen har et selvstændigt budget, som ikke er en del af Unionens budget. Der udarbejdes overslag over alle Afviklingsinstansens indtægter og udgifter for hvert regnskabsår, svarende til kalenderåret, og de opføres i Afviklingsinstansens budget.

2. Indtægterne og udgifterne på Afviklingsinstansens budget skal balancere.

▼B

3. Budgettet består af to dele: Del I vedrørende Afviklingsinstansens administration og del II vedrørende Afviklingsfonden.

*Artikel 59***Del I i budgettet vedrørende Afviklingsinstansens administration**

1. Indtægterne i budgettets del I består af de årlige bidrag, som er nødvendige for at dække de årlige anslåede administrative udgifter.

2. Udgifterne i budgettets del I omfatter som et minimum udgifter til personale, løn, administration, infrastruktur, videreuddannelse og driftsudgifter.

3. Denne artikel berører ikke de nationale afviklingsmyndigheders ret til at opkræve gebyrer i henhold til national lovgivning til dækning af deres administrative udgifter af de typer, der er omhandlet i stk. 1 og 2, herunder udgifter til samarbejde med og bistand til Afviklingsinstansen.

*Artikel 60***Del II i budgettet vedrørende Afviklingsfonden**

1. Indtægterne i budgettets del II består navnlig af følgende:

a) bidrag fra institutter etableret i de deltagende medlemsstater, jf. artikel 67, stk. 4, og artikel 69, 70 og 71

b) lån fra andre afviklingsfinansieringsordninger i ikkedeltagende medlemsstater, jf. artikel 72, stk. 1

c) lån fra finansielle institutter eller andre tredjeparter, jf. artikel 73 og 74

d) afkast fra investering af de beløb, som Afviklingsfonden er i besiddelse af, jf. artikel 75

e) enhver del af udgifterne til de i artikel 76 anførte formål, som inddrives under afviklingsproceduren.

2. Udgifterne i budgettets del II består navnlig af følgende:

a) udgifter til de formål, der er omhandlet i artikel 76

b) investeringer i overensstemmelse med artikel 75

c) renter på lån fra andre afviklingsfinansieringsordninger i ikkedeltagende medlemsstater, jf. artikel 72, stk. 1

▼B

- d) renter på lån fra finansieringsinstitutter eller andre tredjeparter, jf. artikel 73 og 74.

*Artikel 61***Udarbejdelse og gennemførelse af budgettet**

1. Formanden udarbejder senest den 15. februar hvert år et forslag til Afviklingsinstansens budget, herunder et overslag over Afviklingsinstansens indtægter og udgifter for det kommende år, og sender det sammen med stillingsfortegnelsen til Afviklingsinstansen til vedtagelse.
2. Senest den 31. marts hvert år foretager Afviklingsinstansen på et plenarmøde eventuelle nødvendige tilpasninger af formandens forslag og vedtager derefter det endelige budget sammen med stillingsfortegnelsen.

*Artikel 62***Intern revision og kontrol**

1. Der indføres en intern revisionsfunktion i Afviklingsinstansen, som skal varetages under overholdelse af de gældende internationale standarder. Den interne revisor, der udpeges af Afviklingsinstansen, er over for denne ansvarlig for at efterprøve, om Afviklingsinstansens budgetgennemførelsessystemer og budgetprocedurer fungerer tilfredsstillende.
2. Den interne revisor rådgiver Afviklingsinstansen med hensyn til risikostyring ved at afgive uafhængige udtalelser om forvaltnings- og kontrolsystemernes kvalitet og ved at fremsætte henstillinger til forbedring af betingelserne for transaktionernes gennemførelse og til fremme af forsvarlig økonomisk forvaltning.
3. Det er Afviklingsinstansens ansvar at indføre de interne kontrolsystemer og -procedurer, der er nødvendige for udførelsen af den interne revisors opgaver.

*Artikel 63***Gennemførelse af budgettet, regnskabsaflæggelse og decharge**

1. Formanden varetager opgaverne som anvisningsberettiget og gennemfører Afviklingsinstansens budget.
2. Senest den 1. marts i det følgende regnskabsår sender Afviklingsinstansens regnskabsfører det foreløbige regnskab ledsaget af beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Revisionsretten for dens bemærkninger.

Senest den 31. marts i det følgende regnskabsår forelægger Afviklingsinstansens regnskabsfører beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret for Afviklingsinstansens medlemmer og for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

3. Senest den 31. marts hvert år fremsender Formanden Afviklingsinstansens foreløbige regnskab for det foregående regnskabsår til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

▼B

4. Formanden udarbejder på eget ansvar og efter at have modtaget Revisionsrettens bemærkninger til Afviklingsinstansens foreløbige regnskab Afviklingsinstansens endelige regnskab og fremsender det til Afviklingsinstansen til godkendelse på et plenarmøde.
5. Senest den 1. juli hvert år fremsender formanden efter Afviklingsinstansens godkendelse det endelige regnskab for det foregående regnskabsår til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.
6. Hvis der modtages bemærkninger fra Revisionsretten sender formanden senest den 30. september et svar herpå.
7. Senest den 15. november hvert år offentliggøres det endelige regnskab for det foregående regnskabsår i *Den Europæiske Unions Tidende*.
8. Afviklingsinstansen meddeler på et plenarmøde formanden decharge for gennemførelsen af budgettet.
9. Efter anmodning fra enten Europa-Parlamentet eller Rådet forelægger formanden den anmodende EU-institution alle de oplysninger, der ligger til grund for Afviklingsinstansens regnskaber, dog under overholdelse af de krav om tavshedspligt, der er fastsat i denne forordning.

*Artikel 64***Finansielle regler**

Afviklingsinstansen vedtager efter høring af Revisionsretten og Kommissionen interne finansielle regler med angivelse navnlig af den detaljerede procedure, der skal følges ved opstilling og gennemførelse af budgettet, jf. artikel 61 og 63.

De finansielle regler skal, i det omfang det er foreneligt med Afviklingsinstansens særlige karakter, bygge på den rammefinansforordning, der er vedtaget for organer oprettet i henhold til TEUF, jf. artikel 208 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾.

*Artikel 65***Bidrag til Afviklingsinstansens administrative udgifter**

1. Enheder som omhandlet i artikel 2 bidrager til del I af Afviklingsinstansens budget i overensstemmelse med denne forordning og de delegerede retsakter om bidrag, der er vedtaget i medfør af stk. 5 i denne artikel.
2. Bidragene fastsættes til en størrelse, der sikrer, at indtægterne i princippet er tilstrækkelige til, at del I af Afviklingsinstansens budget hvert år balancerer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

▼B

3. Afviklingsinstansen fastsætter og hæver i overensstemmelse med de delegerede retsakter, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 5, de bidrag, som hver enhed som omhandlet i artikel 2 skal betale, i en afgørelse, som rettes til den berørte enhed. Afviklingsinstansen anvender procedure- og indberetningsregler samt andre regler for at sikre, at bidragene indbetales fuldt ud og rettidigt.
4. De beløb, der opkræves i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 3, må kun anvendes til denne forordnings formål.
5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter om bidrag i overensstemmelse med artikel 93 for at:
 - a) fastsætte bidragstyperne, og i hvilke tilfælde disse skal betales, hvordan bidragene beregnes, og hvorledes de skal betales
 - b) præcisere de i stk. 3 omhandlede registrerings-, regnskabs- og indberetningsregler samt andre regler, der er nødvendige for at sikre, at bidragene betales fuldt ud og rettidigt
 - c) fastsætte de årlige bidrag, som er nødvendige for at dække Afviklingsinstansens administrative udgifter, indtil den bliver fuldt operationel.

*Artikel 66***Forholdsregler mod svig**

1. Med henblik på at fremme bekæmpelsen af svig, bestikkelse og andre ulovlige aktiviteter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽¹⁾ skal Afviklingsinstansen senest seks måneder efter den dato, hvor den bliver operationel, tiltræde den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 om de interne undersøgelser, der foretages af OLAF, og straks vedtage passende bestemmelser, som finder anvendelse på samtlige af Afviklingsinstansens ansatte under anvendelse af den standardafgørelse, der findes i bilaget til nævnte interinstitutionelle aftale.
2. Den Europæiske Revisionsret har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle modtagere, kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget midler gennem Afviklingsinstansen.
3. OLAF kan efter bestemmelserne og procedurerne i Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽²⁾ og forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at klarlægge, om der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en kontrakt, der finansieres af Afviklingsinstansen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

▼B*KAPITEL 2***Den Fælles Afviklingsfond**

Afdeling 1

Oprettelse af Afviklingsfonden*Artikel 67***Almindelige bestemmelser**

1. Hermed oprettes Den Fælles Afviklingsfond (»Afviklingsfonden«). Den skal finansieres i overensstemmelse med reglerne om overførsel af de midler, der er opkrævet på nationalt plan, til fonden som fastlagt i aftalen.
2. Afviklingsinstansen anvender udelukkende Afviklingsfonden til at sikre en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjerne og udøvelsen af afviklingsbeføjelserne som omhandlet i del II, afsnit I, i overensstemmelse med afviklingsmålene og de overordnede afviklingsprincipper som omhandlet i artikel 14 og 15. Afviklingsfondens udgifter eller tab kan under ingen omstændigheder ligge Unionens budget eller de nationale budgetter til last.
3. Afviklingsinstansen ejer Afviklingsfonden.
4. Bidrag som omhandlet i artikel 69, 70 og 71 opkræves fra enhederne jf. artikel 2 af de nationale afviklingsmyndigheder og overføres til Afviklingsfonden i overensstemmelse med aftalen.

*Artikel 68***Krav om etablering af afviklingsfinansieringsordninger**

De deltagende medlemsstater etablerer afviklingsfinansieringsordninger i overensstemmelse med artikel 100 i direktiv 2014/59/EU og med denne forordning.

*Artikel 69***Målniveau**

1. Ved udgangen af en indledende periode på otte år fra den 1. januar 2016 eller fra den dato, hvor dette stykke finder anvendelse i henhold til artikel 99, stk. 6, skal Afviklingsfondens disponible finansielle midler svare til mindst 1 % af de dækkede indskud i alle de kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i alle de deltagende medlemsstater.
2. I den i stk. 1 omhandlede indledende periode fordeles de bidrag til Afviklingsfonden, der beregnes i overensstemmelse med artikel 70 og opkræves i overensstemmelse med artikel 67, stk. 4, så jævnt som muligt over perioden, indtil målniveauet er nået, men under behørig hensyntagen til konjunkturudviklingen og til den indvirkning, som procykliske bidrag kan have på de bidragydende institutters finansielle stilling.

▼B

3. Afviklingsinstansen forlænger den indledende periode, der er omhandlet i stk. 1, med højst fire år, i tilfælde af, at Afviklingsfonden har foretaget samlede udbetalinger på mere end 0,5 % af de samlede dækkede indskudsbeløb i stk. 1, og når kriterierne i den i stk. 5, litra b), omhandlede delegerede retsakt er opfyldt.

4. Hvis de disponible finansielle midler efter den indledende periode i stk. 1 falder til under målniveauet i nævnte stykke, opkræves de regelmæssige bidrag, der er beregnet i overensstemmelse med artikel 70, indtil målniveauet er nået. Efter at målniveauet er nået første gang, og når de disponible finansielle midler efterfølgende er blevet reduceret til mindre end to tredjedele af målniveauet, sættes disse bidrag til et niveau, der gør det muligt at nå målniveauet inden for seks år.

I forbindelse med det regelmæssige bidrag skal der tages behørigt hensyn til konjunkturudviklingen og til den indvirkning, som procykliske bidrag kan have ved fastsættelsen af de årlige bidrag i forbindelse med dette stykke.

5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 93 med henblik på at præcisere følgende:

- a) kriterierne for fordeling over perioden af de beregnede bidrag, jf. stk. 2
- b) kriterierne for fastlæggelse af det antal år, hvormed den indledende periode i stk. 1 kan forlænges, jf. stk. 3
- c) kriterierne for fastlæggelse af de årlige bidrag, jf. stk. 4.

*Artikel 70***Ex ante-bidrag****▼C2**

1. De enkelte institutters individuelle bidrag opkræves mindst en gang om året og beregnes pro rata på grundlag af deres samlede passiver (eksklusive kapitalgrundlag) minus dækkede indskud i forhold til de samlede passiver (eksklusive kapitalgrundlag) minus dækkede indskud for alle de institutter, der er meddelt tilladelse på alle de deltagende medlemsstateres område.

▼B

2. Hvert år beregner Afviklingsinstansen efter høring af ECB eller den kompetente nationale myndighed og i tæt samarbejde med de nationale afviklingsmyndigheder de individuelle bidrag for at sikre, at de bidrag, der skal betales af alle de institutter, der er meddelt tilladelse på alle de deltagende medlemsstateres område, ikke overstiger 12,5 % af målniveauet.

Hvert år beregnes de enkelte institutters bidrag på grundlag af:

- a) et fast bidrag, der baseres pro rata i forhold til et instituts passiver eksklusive kapitalgrundlag og dækkede indskud i forhold til de samlede passiver eksklusive kapitalgrundlag og dækkede indskud for alle de institutter, der er meddelt tilladelse på de deltagende medlemsstateres område og

▼B

- b) et risikoafpasset bidrag, der baseres på kriterierne i artikel 103, stk. 7, i direktiv 2014/59/EU, og tager hensyn til proportionalitetsprincippet uden at skabe forvridninger mellem medlemsstaternes banksektorstrukturer.

Forholdet mellem det faste bidrag og det risikoafpassede bidrag skal tage hensyn til en afbalanceret fordeling af bidragene på tværs af forskellige banktyper.

Under alle omstændigheder må de samlede individuelle bidrag, som beregnet i henhold til litra a) og b), fra alle de institutter, der er meddelt tilladelse på alle de deltagende medlemsstats område, årligt ikke overstige 12,5 % af målniveaueet.

3. De disponible finansielle midler, der skal tages i betragtning med henblik på at nå det i artikel 69 fastsatte målniveau, kan omfatte uigenkaldelige betalingsforpligtelser, som er fuldt dækket ind af sikkerhedsstillelse med aktiver med lav risiko, der ikke er behæftet med tredjepartsrettigheder, og som er til rådighed og øremærket til anvendelse af Afviklingsinstansen til de i artikel 76, stk. 1, fastsatte formål. Disse uigenkaldelige betalingsforpligtelsers andel må ikke overstige 30 % af de samlede bidrag, der opkræves i overensstemmelse med nærværende artikel.

4. De behørigt modtagne bidrag fra hver enhed, jf. artikel 2, tilbagebetales ikke til disse enheder.

5. Når deltagende medlemsstater allerede har etableret nationale afviklingsfinansieringsordninger, kan de sørge for, at disse ordninger anvender de disponible finansielle midler, som er indsamlet fra institutter mellem den 17. juni 2010 og datoen for ikrafttrædelsen af direktiv 2014/59/EU, til at godtgøre institutter for de ex ante-bidrag, som disse institutter måtte skulle indbetale til Afviklingsfonden. En sådan kompensation tilsidesætter ikke medlemsstaternes forpligtelser som fastsat i direktiv 2014/49/EU.

6. De delegerede retsakter, der præciserer, hvordan bidrag afpasses forholdsmæssigt efter institutternes risikoprofil, og som vedtages af Kommissionen i henhold til artikel 103, stk. 7, i direktiv 2014/59/EU, finder anvendelse.

7. Rådet vedtager efter forslag fra Kommissionen og inden for rammerne af den i stk. 6 omhandlede delegerede retsakt gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte betingelserne for gennemførelsen af stk. 1, 2 og 3, og navnlig for så vidt angår:

a) anvendelsen af beregningsmetoden for individuelle bidrag

b) de praktiske bestemmelser vedrørende inddeling af institutterne efter de risikofaktorer, der er nærmere fastlagt i den delegerede retsakt.

▼B*Artikel 71***Ekstraordinære ex post-bidrag**

1. Er de disponible finansielle midler ikke tilstrækkelige til at dække tab, omkostninger eller andre udgifter i forbindelse med anvendelsen af Afviklingsfonden i forbindelse med afviklingsforanstaltninger, opkræves der ekstraordinære ex post-bidrag hos de institutter, der er meddelt tilladelse på de deltagende medlemsstaters område, for at dække de yderligere beløb. Disse ekstraordinære ex post-bidrag beregnes og fordeles på institutterne efter reglerne som fastsat i artikel 69 og 70.

De samlede ekstraordinære ex post-bidrag pr. år må ikke overstige tre gange det årlige bidrag som fastsat i overensstemmelse med artikel 70.

2. Afviklingsinstansen udsætter, på eget initiativ efter høring af den nationale afviklingsmyndighed eller efter forslag fra en national afviklingsmyndighed, i overensstemmelse med de delegerede retsakter, der er omhandlet i stk. 3, helt eller delvist et instituts forpligtelse til at betale ekstraordinære ex post-bidrag, jf. stk. 1, såfremt det er nødvendigt for at beskytte dets finansielle stilling. En sådan udsættelse indrømmes højst i en periode på seks måneder, men kan fornyes efter anmodning fra instituttet. Bidrag, der er udsat i medfør af nærværende stykke, skal ydes på et senere tidspunkt, når betalingen ikke længere bringer instituttets finansielle stilling i fare.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 93 med henblik på at præcisere, under hvilke omstændigheder og betingelser betalingen af ex post-bidrag fra en enhed som omhandlet i artikel 2 helt eller delvist kan udsættes i medfør af denne artikels stk. 2.

*Artikel 72***Frivillig låntagning mellem afviklingsfinansieringsordninger**

1. Afviklingsinstansen træffer afgørelse om at anmode om frivillige lån til Afviklingsfonden fra andre afviklingsfinansieringsordninger i ikkedeltagende medlemsstater, hvis:

- a) de beløb, der er opkrævet efter artikel 70, ikke er tilstrækkelige til at dække tab, omkostninger eller andre udgifter i forbindelse med anvendelsen af Afviklingsfonden til afviklingsforanstaltninger
- b) de ekstraordinære ex post-bidrag som fastsat i artikel 71 ikke er umiddelbart tilgængelige, og
- c) de alternative finansieringsmidler som fastsat i artikel 73 ikke er umiddelbart tilgængelige på rimelige betingelser.

2. Disse afviklingsfinansieringsordninger træffer afgørelse om en sådan anmodning i overensstemmelse med artikel 106 i direktiv 2014/59/EU. Lånevilkårene er omfattet af artikel 106, stk. 4, 5 og 6, i direktiv 2014/59/EU.

▼B

3. Afviklingsinstansen kan beslutte at låne til andre afviklingsfinansieringsordninger i ikkedeltagende medlemsstater, hvis der anmodes herom i overensstemmelse med artikel 106 i direktiv 2014/59/EU. Lånevilkårene er omfattet af artikel 106, stk. 4, 5 og 6, i direktiv 2014/59/EU.

*Artikel 73***Alternative finansieringsmidler**

1. Afviklingsinstansen kan indgå kontrakter om låntagning eller andre former for støtte til Afviklingsfonden fra de institutter, finansieringsinstitutter eller andre tredjeparter, der tilbyder bedre finansielle vilkår på det mest hensigtsmæssige tidspunkt for således at optimere finansieringsomkostningerne og bevare sit omdømme, hvis de beløb, der er opkrævet i overensstemmelse med artikel 70 og 71, ikke er umiddelbart disponible eller ikke dækker udgifterne i forbindelse med anvendelsen af Afviklingsfonden til afviklingsforanstaltninger.

2. Den låntagning eller de andre former for støtte, som er omhandlet i stk. 1, skal i overensstemmelse med artikel 69, 70 og 71 tilbagebetales fuldt ud, inden lånet udløber.

3. Eventuelle udgifter i forbindelse med anvendelsen af den i stk. 1, omhandlede låntagning afholdes af del II i Afviklingsinstansens budget og ikke over EU-budgettet eller af de deltagende medlemsstater.

*Artikel 74***Adgang til finansiel facilitet**

Afviklingsinstansen indgår for Afviklingsfonden kontrakter om finansielle ordninger, herunder, når det er muligt, offentlige finansieringsordninger, med henblik på umiddelbar adgang til yderligere finansielle midler til anvendelse i overensstemmelse i med artikel 76, når de beløb, der er opkrævet eller disponible i overensstemmelse med artikel 70 og 71, ikke er tilstrækkelige til, at Afviklingsfonden kan opfylde sine forpligtelser.

*Afdeling 2***Forvaltning af Afviklingsfonden***Artikel 75***Investeringer**

1. Afviklingsinstansen forvalter Afviklingsfonden i overensstemmelse med nærværende forordning og delegerede retsakter vedtaget i henhold til stk. 4.

2. De beløb, der modtages fra et institut, der er under afvikling, eller fra et broinstitut, renter og andre investeringsafkast samt eventuelle andre indtægter skal udelukkende gå til Afviklingsfonden.

▼B

3. Afviklingsinstansen anvender en forsigtig og sikker investeringsstrategi, der er fastsat i de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til stk. 4, og investerer de beløb, som Afviklingsfonden er i besiddelse af, i obligationer udstedt af medlemsstater eller mellemstatslige organer eller i højlikvide aktiver af stor kreditkvalitet under hensyntagen til de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 460 i forordning (EU) nr. 575/2013 samt andre relevante bestemmelser i nævnte forordning. Investeringerne skal være tilstrækkeligt sektormæssigt, geografisk og størrelsesmæssigt diversificerede. Afkastet af disse investeringer skal gå til Afviklingsfonden.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med nærmere bestemmelser om forvaltningen af Afviklingsfonden og de overordnede og principper og kriterier for dens investeringsstrategi i overensstemmelse med proceduren som fastsat i artikel 93.

Afdeling 3

Anvendelse af Afviklingsfonden

Artikel 76

Afviklingsfondens rolle

1. Afviklingsinstansen kan, når den anvender afviklingsværktøjerne på enheder som omhandlet i artikel 2, inden for afviklingsordningen kun anvende Afviklingsfonden i det omfang, det er nødvendigt for at sikre en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjerne, til følgende formål

- a) garantere aktiver og forpligtelser i det institut, der er under afvikling, dets datterselskaber, et broinstitut eller et porteføljeadministrations-selskab
- b) yde lån til det institut, der er under afvikling, dets datterselskaber, et broinstitut eller et porteføljeadministrationsselskab
- c) købe aktiver i det institut, der er under afvikling
- d) yde bidrag til et broinstitut og et porteføljeadministrations-selskab
- e) betale kompensation til aktionærer eller kreditorer, hvis de efter en værdiansættelse i medfør af artikel 20, stk. 5, har pådraget sig større tab, end hvad der ville have været tilfældet i forbindelse med en værdiansættelse i medfør af artikel 20, stk. 16, ved en håndtering som led i almindelig insolvensbehandling
- f) yde et bidrag til det institut, der er under afvikling, i stedet for nedskrivningen eller konverteringen af visse kreditorers passiver, når bail-in-værktøjet anvendes, og der træffes afgørelse om at udelukke visse kreditorer fra bail-in-værktøjets anvendelsesområde i overensstemmelse med artikel 27, stk. 5

▼B

g) iværksætte enhver kombination af de i litra a)-f) omhandlede foranstaltninger.

2. Afviklingsfonden kan anvendes til at iværksætte de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger, også i forhold til en køber i forbindelse med virksomhedssalgsværktøjet.

3. Afviklingsfonden må ikke anvendes direkte til at absorbere de tab, som en enhed som omhandlet i artikel 2 har lidt, eller til at rekapitalisere en sådan enhed som omhandlet i artikel 2. Hvis anvendelsen af Afviklingsfonden til formålene i nærværende artikels stk. 1 indirekte medfører, at en del af de tab, som en enhed som omhandlet i artikel 2 har lidt, overføres til Afviklingsfonden, finder principperne om anvendelse af Afviklingsfonden som fastsat i artikel 27 anvendelse.

4. Afviklingsinstansen må højst ligge inde med kapitalbidrag i henhold til stk. 1, litra f), i en periode på fem år.

*Artikel 77***Anvendelse af Afviklingsfonden**

Anvendelse af Afviklingsfonden skal være betinget af den aftale, i hvilken de deltagende medlemsstater samtykker i til Afviklingsfonden at overføre de midler, der er opkrævet på nationalt plan i overensstemmelse med nærværende forordning og med direktiv 2014/59/EU, og skal overholde de principper, der er fastlagt i denne aftale.

Følgelig skal Afviklingsinstansen, indtil Afviklingsfonden når målniveauet som omhandlet i artikel 69, men ikke længere end otte år efter datoen for denne artikels ikrafttræden, anvende Afviklingsfonden i overensstemmelse med principper, der bygger på en opdeling af Afviklingsfonden i nationale afdelinger, svarende til hver deltagende medlemsstat, samt på en gradvis sammenlægning af de forskellige midler, der er opkrævet på nationalt plan, som skal tildeles de nationale afdelinger af Afviklingsfonden som fastsat i aftalen.

*Artikel 78***Gensidiggørelse af nationale finansieringsordninger i tilfælde af afvikling af koncerner, som omfatter institutter i ikkedeltagende medlemsstater**

I tilfælde af afvikling af koncerner, som omfatter institutter, der er etableret i en eller flere deltagende medlemsstater på den ene side, og institutter, som er etableret i en eller flere ikkedeltagende medlemsstater på den anden side, bidrager Afviklingsfonden til finansiering af koncernafviklingen i overensstemmelse med artikel 107, stk. 2-5, i direktiv 2014/59/EU.

*Artikel 79***Anvendelse af indskudsgarantiordninger som led i afviklinger**

1. Deltagende medlemsstater påser, at hvis Afviklingsinstansen træffer en afviklingsforanstaltning, og at denne foranstaltning sikrer, at indskydere fortsat har adgang til deres indskud, så hæfter den indskudsgarantiordning, som instituttet er medlem af, for de beløb, der er præciseret i artikel 109, stk. 1 og 4, i direktiv 2014/59/EU.

▼B

Den relevante indskudsgarantiordning indtræder i dækkede indskyderes rettigheder og forpligtelser i håndteringsproceduren for et beløb, der svarer til dens indskud.

2. Det beløb, som indskudsgarantiordningen i henhold til nærværende artikels stk. 1 hæfter for, fastsættes i overensstemmelse med betingelserne som omhandlet i artikel 20.

3. Forud for fastsættelsen af det beløb, som indskudsgarantiordningen i henhold til stk. 2 hæfter for, hører Afviklingsinstansen den berørte udpegede myndighed i den i artikel 2, stk. 1, nr. 18), i direktiv 2014/49/EU anvendte betydning, idet der fuldt ud tages hensyn til sagens hastende karakter.

4. Hvis berettigede indskud i et institut under afvikling overføres til en anden enhed ved hjælp af virksomhedssalgsværktøjet eller broinstitutværktøjet, har indskyderne ikke nogen fordring i henhold til direktiv 2014/49/EU mod indskudsgarantiordningen i relation til de dele af deres indskud i instituttet under afvikling, der ikke overføres, forudsat at de overførte midler er lig med eller større end det samlede dækningsniveau, der er fastsat i artikel 6 i nævnte direktiv.

5. Uanset stk. 1-4 gælder, at hvis de disponible finansielle midler fra en indskudsgarantiordning anvendes i overensstemmelse hermed og efterfølgende reduceres til mindre end to tredjedele af indskudsgarantiordningens målniveau, sættes det regelmæssige bidrag til indskudsgarantiordninger til et niveau, der gør det muligt at nå målniveauet inden for seks år.

Indskudsgarantiordninger må ikke hæfte for et større beløb, end hvad der svarer til 50 % af målniveauet i henhold til artikel 10, stk. 2, i direktiv 2014/49/EU.

Indskudsgarantiordningens deltagelse, jf. denne forordning, må under alle omstændigheder ikke overstige de tab, som den ville have lidt i forbindelse med en håndtering som led i almindelig insolvensbehandling.

AFSNIT VI

ANDRE BESTEMMELSER*Artikel 80***Privilegier og immuniteter**

Protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, finder anvendelse på Afviklingsinstansen og dens personale.

*Artikel 81***Sprogordninger**

1. Rådets forordning nr. 1⁽¹⁾ finder anvendelse på Afviklingsinstansen.

⁽¹⁾ Rådets forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 17 af 6.10.1958, s. 385).

▼B

2. Afviklingsinstansen træffer afgørelse om sin interne sprogordning.
3. Afviklingsinstansen kan beslutte, hvilke af de officielle sprog der skal anvendes ved fremsendelse af dokumenter til Unionens institutioner eller organer.
4. Afviklingsinstansen kan med de enkelte nationale afviklingsmyndigheder aftale, på hvilket eller hvilke sprog dokumenter, der skal fremsendes til eller af nationale afviklingsmyndigheder, skal udfærdiges.
5. Oversættelsesudgifter, der er nødvendige for Afviklingsinstansens virksomhed, leveres af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

*Artikel 82***Personale**

1. Vedtægten for tjenestemænd, ansættelsesvilkårene og de regler, som Unionens institutioner sammen har vedtaget om anvendelsen heraf, finder anvendelse på Afviklingsinstansen personale.

Uanset første afsnit skal henholdsvis formanden, næstformanden og de fire medlemmer, der er omhandlet i artikel 43, stk. 1, litra b), sidestilles med en næstformand, dommer eller justitssekretær i Domstolen for så vidt angår vederlag og pensionsalder som fastlagt i Rådets forordning nr. 422/67/EØF, nr. 5/67/Euratom⁽¹⁾. De vil ikke være omfattet af en seneste pensionsalder. For så vidt angår aspekter, der ikke er dækket af denne forordning eller forordning nr. 422/67/EØF, nr. 5/67/Euratom finder vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene tilsvarende anvendelse.

2. Afviklingsinstansen vedtager i samråd med Kommissionen de nødvendige gennemførelsesbestemmelser i overensstemmelse med ordningerne i artikel 110 i vedtægten for tjenestemænd.
3. Afviklingsinstansen udøver over for personalet de beføjelser, som er tildelt ansættelsesmyndigheden i henhold til vedtægten for tjenestemænd og den myndighed, der i henhold til ansættelsesvilkårene har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter.

*Artikel 83***Udveksling af personale**

1. Afviklingsinstansen kan gøre brug af udstationerede nationale eksperter eller andre medarbejdere, der ikke er ansat af Afviklingsinstansen.
2. Afviklingsinstansen træffer på et plenarmøde passende afgørelser om regler for udveksling og udstationering af personale fra og mellem de nationale afviklingsmyndigheder og Afviklingsinstansen.

⁽¹⁾ Rådets forordning nr. 422/67/EØF, nr. 5/67/Euratom af 25. juli 1967 om lønregsregulativ for Kommissionens formand og medlemmer, for Domstolens præsident, dommere, generaladvokater og justitssekretær, for Rettens præsident, medlemmer og justitssekretær samt for præsidenten for, medlemmerne af og justitssekretæren i Retten for EU-personalesager (EFT L 187 af 8.8.1967, s. 1).

▼B

3. Afviklingsinstansen kan sammensætte afviklingshold bestående af dens egne medarbejdere og personale fra de nationale afviklingsmyndigheder, samt, hvor det er relevant, observatører fra ikkedeltagende medlemsstaters afviklingsmyndigheder.

4. Hvis Afviklingsinstansen etablerer interne afviklingshold, som stk. 3 giver mulighed for, udpeger den koordinatører for disse hold blandt sit eget personale. Ifølge artikel 51, stk. 3, kan koordinatørerne indbydes til som observatører at deltage i de eksekutivmøder i Afviklingsinstansen, hvor de medlemmer, der er udpeget af de respektive deltagende medlemsstater, deltager i overensstemmelse med artikel 53, stk. 3 og 4.

*Artikel 84***Interne udvalg**

Afviklingsinstansen kan nedsætte interne udvalg til at forsyne den med rådgivning og vejledning i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning.

*Artikel 85***Klagenævn**

1. Afviklingsinstansen etablerer et klagenævn, der skal træffe afgørelse om klager indgivet i overensstemmelse med stk. 3.

2. Klagenævnet sammensættes af fem personer med godt omdømme fra medlemsstaterne med dokumenteret relevant viden og professionel erfaring, herunder inden for afvikling af virksomheder, på et tilstrækkeligt højt niveau inden for bankvæsen eller andre finansielle tjenesteydelser, men omfatter ikke tjenestegørende personale ved Afviklingsinstansen eller tjenestegørende personale ved afviklingsmyndigheder eller andre nationale institutioner eller EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer, som er involveret i udførelsen af de opgaver, som Afviklingsinstansen med denne forordning har fået pålagt. Klagenævnet skal have tilstrækkelig juridisk ekspertise til at kunne yde juridisk ekspertrådgivning om lovligheden af myndighedens udøvelse af sine beføjelser. Medlemmer af klagenævnet og to suppleanter udpeges af Afviklingsinstansen for en periode på fem år, som kan forlænges én gang, efter en offentlig indkaldelse af interessetilkendegivelser, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. De må ikke være bundet af nogen form for instrukser.

3. Enhver fysisk eller juridisk person, herunder afviklingsmyndigheder, kan påklage en af Afviklingsinstansen truffet afgørelse som omhandlet i artikel 10, stk. 10, artikel 11, artikel 12, stk. 1, artikel 38-41, artikel 65, stk. 3, artikel 71 og artikel 90, stk. 3, der retter sig til eller berører vedkommende umiddelbart og individuelt.

Klagen samt en begrundelse herfor skal fremsendes skriftligt til klagenævnet senest seks uger efter datoen for underretning om afgørelsen til den pågældende person eller, såfremt der ikke findes en underretning, efter den dato, hvor den pågældende har fået kendskab til den.

4. Klagenævnet træffer afgørelse i klagesagen inden for en måned efter klagens indgivelse.

▼B

Klagenævnet træffer afgørelse på grundlag af mindst tre af dets fem medlemmer.

5. Medlemmerne af klagenævnet handler uafhængigt og ud fra almene hensyn. I dette øjemed skal de afgive en offentlig loyalitetserklæring og en offentlig interesseerklæring, hvoraf det fremgår, om der foreligger eller ikke foreligger direkte eller indirekte interesser, som kan anses for at skade deres uafhængighed.

6. En klage indgivet i henhold til stk. 3 har ikke opsættende virkning.

Klagenævnet kan dog, hvis det finder det berettiget, suspendere anvendelsen af den påklagede afgørelse.

7. Hvis klagen kan antages til behandling, undersøger klagenævnet, om den er velbegrunderet. Klagenævnet opfordrer klagesagens parter til at fremsætte deres bemærkninger til klagenævnets egne underretninger eller andre parter indlæg i klagesagen inden for nærmere fastsatte tidsfrister. Parterne i klagesager har ret til at fremlægge deres synspunkter mundtligt.

8. Klagenævnet kan enten stadfæste Afviklingsinstansens afgørelse eller tilbagesende sagen til sidstnævnte. Afviklingsinstansen er bundet af klagenævnets afgørelse og skal vedtage en ændret afgørelse om den pågældende sag.

9. Klagenævnets afgørelser skal begrundes og meddeles parterne.

10. Klagenævnet vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

*Artikel 86***Sagsanlæg ved Domstolen**

1. Der kan anlægges sag ved Domstolen i overensstemmelse med artikel 263 i TEUF for at anfægte en afgørelse truffet af klagenævnet eller, såfremt der ikke har været adgang til at indbringe sagen for klagenævnet, mod en afgørelse truffet af Afviklingsinstansen.

2. Medlemsstaterne og EU-institutionerne samt enhver fysisk eller juridisk person kan anlægge sag ved Domstolen vedrørende Afviklingsinstansens afgørelser i overensstemmelse med artikel 263 i TEUF.

3. Hvis Afviklingsinstansen har pligt til at handle og undlader at træffe en afgørelse, kan der anlægges passivitetssøgsmål ved Domstolen i overensstemmelse med artikel 265 i TEUF.

4. Afviklingsinstansen træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme den afgørelse, der træffes af Domstolen.

*Artikel 87***Afviklingsinstansens ansvar**

1. Afviklingsinstansens ansvar i kontraktforhold er omfattet af den lovgivning, som finder anvendelse på den pågældende kontrakt.

▼B

2. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse i en kontrakt, som Afviklingsinstansen har indgået.
3. Ved ansvar uden for kontraktforhold erstatter Afviklingsinstansen i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes lovgivning om offentlige myndigheders ansvar, skader forvoldt af Afviklingsinstansen eller af dens ansatte som led i udøvelsen af deres hverv, navnlig deres afviklingsfunktioner, herunder handlinger og undladelser til støtte for tredjelandes afviklingsprocedurer.
4. Afviklingsinstansen yder en national afviklingsmyndighed kompensation for den erstatning, som en national domstol har pålagt den at betale, eller som den efter aftale med Afviklingsinstansen har påtaget sig at betale ifølge en mindelig overenskomst, som følge af en handling eller en undladelse fra nævnte nationale afviklingsmyndigheds side i forbindelse med afvikling i henhold til denne forordning af enheder eller koncerner som omhandlet i artikel 7, stk. 2, og af enheder og koncerner som omhandlet i artikel 7, stk. 4, litra b), og stk. 5, hvis betingelserne for anvendelse af nævnte stykker er opfyldt, eller i henhold til artikel 7, stk. 3, andet afsnit. Denne forpligtelse finder ikke anvendelse, når den nævnte handling eller undladelse udgør en overtrædelse af denne forordning, af en anden bestemmelse i EU-lovgivningen eller af en afgørelse truffet af Afviklingsinstansen, Rådet eller Kommissionen og er begået med forsæt eller skyldes en åbenbar, alvorlig fejlurdering.
5. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse om enhver tvist vedrørende stk. 3 og 4. Krav, der støttes på ansvar uden for kontraktforhold, forældes, fem år efter at den omstændighed, der ligger til grund for kravet, er indtrådt.
6. De ansattes personlige ansvar over for Afviklingsinstansen er omfattet af bestemmelserne i vedtægten for tjenestemænd eller de ansættelsesvilkår, der gælder for dem.

*Artikel 88***Tavshedspligt og udveksling af oplysninger**

1. Medlemmerne af Afviklingsinstansen, næstformanden, medlemmerne af Afviklingsinstansen som omhandlet i artikel 43, stk. 1, litra b), Afviklingsinstansens ansatte og de ansatte, der er udvekslet med eller udstationeret fra deltagende medlemsstater, og som varetager afviklingsopgaver, er, selv efter at deres opgaver er afsluttet, omfattet af kravene om tavshedspligt i artikel 339 i TEUF og i de relevante bestemmelser i EU-retten. De har navnlig forbud mod at videregive fortrolige oplysninger, som de modtager som led i deres arbejde eller fra en kompetent myndighed eller afviklingsmyndighed under udførelsen af deres funktioner i henhold til denne forordning, til enhver person eller myndighed, undtagen i forbindelse med udøvelsen af deres arbejde i henhold til denne forordning eller i summarisk eller samlet form, således at de enkelte enheder som omhandlet i artikel 2 ikke kan identificeres, eller med udtrykkelig forhåndsgodkendelse fra den myndighed eller den enhed, som udleverede oplysningerne.

Oplysninger, der er omfattet af kravene om tavshedspligt, må ikke videregives til en anden offentlig eller privat enhed, medmindre en sådan videregivelse er nødvendig i forbindelse med en retssag.

▼B

Disse krav finder også anvendelse på potentielle købere, der er blevet kontaktet for at forberede afviklingen af en enhed i medfør af artikel 13, stk. 3.

2. Afviklingsinstansen sikrer, at fysiske personer, der leverer en tjenesteydelse, direkte eller indirekte, permanent eller lejlighedsvis, som vedrører varetagelsen af dens opgaver, herunder embedsmænd og andre personer, der er bemyndiget af Afviklingsinstansen eller udpeget af de nationale afviklingsmyndigheder til at gennemføre kontroller på stedet, er omfattet af de krav om tavshedspligt, der svarer til dem, der er omhandlet i stk. 1.

3. Kravene om tavshedspligt i henhold til stk. 1 gælder også for observatører, der deltager i Afviklingsinstansens møder, og observatører fra ikkedeltagende medlemsstater, der deltager i interne afviklingshold i overensstemmelse med artikel 83, stk. 3.

4. Afviklingsinstansen træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre sikker håndtering og behandling af fortrolige oplysninger.

5. Inden der videregives oplysninger sikrer Afviklingsinstansen sig, at de ikke indeholder fortrolige oplysninger, herunder navnlig gennem en vurdering af, hvilken virkning en videregivelse kunne have for almenhedens interesser for så vidt angår finanspolitik, valutapolitik eller økonomisk politik, for fysiske og juridiske personers forretningsmæssige interesser, for formålet med inspektioner, for undersøgelser og for revision vurderes. Proceduren for kontrol med virkningen af oplysningers videregivelse skal omfatte en specifik vurdering af virkningen af enhver videregivelse af indholdet og detaljerne i de i artikel 8 og 9 omhandlede afviklingsplaner og resultaterne af enhver vurdering i henhold til artikel 10 samt afviklingsordningen, der er omhandlet i artikel 18.

6. Denne artikel hindrer ikke Afviklingsinstansen, Rådet, Kommissionen, ECB, de nationale afviklingsmyndigheder eller de kompetente nationale myndigheder, herunder deres ansatte og eksperter, i at udveksle oplysninger indbyrdes og med kompetente ministerier, centralbanker, indskudsgarantiordninger, myndigheder, der er ansvarlige for den almindelige insolvensbehandling, afviklingsmyndigheder og kompetente myndigheder fra ikkedeltagende medlemsstater, EBA eller, med forbehold af artikel 33, tredjelandsmyndigheder, der varetager samme type opgaver som en afviklingsmyndighed, eller, under strenge krav om tavshedspligt, med en potentiel køber med henblik på planlægning eller gennemførelse af en afviklingsforanstaltning.

*Artikel 89***Databeskyttelse**

Denne forordning berører ikke medlemsstaternes forpligtelser i forbindelse med behandling af personoplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF ⁽¹⁾ eller Afviklingsinstansens, Rådets og Kommissionens forpligtelser i forbindelse med deres behandling af personoplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽²⁾, når de varetager deres opgaver.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EUT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EUT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

▼B*Artikel 90***Aktindsigt**

1. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ finder anvendelse på Afviklingsinstansens dokumenter.
2. Afviklingsinstansen vedtager senest seks måneder efter datoen for sit første møde de praktiske foranstaltninger for anvendelse af forordning (EF) nr. 1049/2001.
3. Der kan klages til Den Europæiske Ombudsmand over de afgørelser, som Afviklingsinstansen træffer i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, eller de kan indbringes for Domstolen, efter en appel til klagenævnet som omhandlet i nærværende forordnings artikel 85, hvis det er relevant, på de i artikel 228 og 263 i TEUF fastsatte betingelser.
4. Personer, der er genstand for Afviklingsinstansens afgørelser, skal have ret til aktindsigt i Afviklingsinstansens dokumenter med forbehold for andre personers legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder. Retten til aktindsigt omfatter ikke fortrolige oplysninger eller Afviklingsinstansens interne forberedende dokumenter.

*Artikel 91***Sikkerhedsregler for beskyttelse af klassificerede oplysninger og ikkeklassificerede følsomme oplysninger**

Afviklingsinstansen anvender sikkerhedsprincipperne i Kommissionens sikkerhedsforskrifter til beskyttelse af EU-klassificerede oplysninger (EUCI) og følsomme ikkeklassificerede oplysninger, som er fastsat i bilaget til Kommissionens afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom ⁽²⁾. Anvendelsen af disse sikkerhedsprincipper omfatter blandt andet bestemmelser om udveksling, behandling og opbevaring af sådanne oplysninger.

*Artikel 92***Revisionsretten**

1. Revisionsretten udarbejder en særberetning for hver 12-måneders periode, der begynder den 1. april hvert år.
2. Hver beretning skal redegøre for, om:
 - a) der er taget tilstrækkeligt hensyn til økonomien og effektiviteten i anvendelsen af midlerne fra Afviklingsfonden, navnlig behovet for at minimere anvendelsen af Afviklingsfonden
 - b) vurderingen af støtte fra Afviklingsfonden var effektiv og grundig.
3. Hver beretning som omhandlet i stk. 1, skal udarbejdes inden for seks måneder efter udløbet af den periode, som den vedrører.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom af 29. november 2001 om ændring af dens forretningsorden (EUT L 317 af 3.12.2001, s. 1).

▼B

4. Efter gennemgang af det endelige regnskab, som Afviklingsinstansen har udarbejdet i henhold til artikel 63, udarbejder Revisionsretten en beretning om sine konklusioner senest den 1. december efter hvert regnskabsår. Revisionsretten undersøger navnlig enhver eventualforpligtelse, (enten for Afviklingsinstansen, Rådet, Kommissionen eller andre) der opstår som følge af Afviklingsinstansens, Rådets og Kommissionens udførelse af deres opgaver i henhold til denne forordning.

5. Europa-Parlamentet og Rådet kan anmode om, at Revisionsretten undersøger andre spørgsmål, som hører under kompetenceområderne i artikel 287, stk. 4, i TEUF.

6. Beretningerne som omhandlet i stk. 1 og 4, sendes til Afviklingsinstansen, Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og offentliggøres straks.

7. Senest to måneder efter den dato, hvor hver beretning i henhold til stk. 1 offentliggøres, udarbejder Kommissionen et detaljeret skriftligt svar, som offentliggøres.

Senest to måneder efter den dato, hvor hver beretning i henhold til stk. 4 offentliggøres, udarbejder Afviklingsinstansen, Rådet og Kommissionen hver især et detaljeret skriftligt svar, som offentliggøres.

8. Revisionsretten tillægges beføjelse til fra Afviklingsinstansen, Rådet og Kommissionen at indhente alle oplysninger, som den finder relevante for udførelsen af de opgaver, som den pålægges i henhold til denne artikel. Afviklingsinstansen, Rådet og Kommissionen skal tilvejebringe alle relevante oplysninger inden for den frist, der angives af Revisionsretten.

DEL IV

GENNEMFØRELSESBEFØJELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 93***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 19, stk. 8, artikel 65, stk. 5, artikel 69, stk. 5, artikel 71, stk. 3, og artikel 75, stk. 4, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra de datoer, der er omhandlet i artikel 99.

3. Kommissionen skal sikre overensstemmelse mellem delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne forordning og delegerede retsakter vedtaget i henhold til direktiv 2014/59/EU.

4. Den i artikel 19, stk. 8, artikel 65, stk. 5, artikel 69, stk. 5, artikel 71, stk. 3, og artikel 75, stk. 4, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

▼B

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, underretter den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 19, stk. 8, artikel 65, stk. 5, artikel 69, stk. 5, artikel 71, stk. 3, og artikel 75, stk. 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra underretningen om den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

7. Kommissionen tillægges ikke beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, hvor Europa-Parlamentets indsigelsesret, inkl. forlængelse, begrænses til under fem måneder på grund af ferie.

*Artikel 94***Revision**

1. Senest den 31. december 2018 og derefter hvert tredje år offentliggør Kommissionen en rapport om anvendelsen af denne forordning med særlig vægt på overvågning af den potentielle påvirkning af det indre markeds korrekte funktion. I rapporten foretages der en evaluering af:

a) den fælles afviklingsmekanismes funktion, omkostningseffektivitet samt virkningen af dens afviklingsaktiviteter på hele Unionens interesser og på sammenhængen og integriteten i det indre marked for finansielle tjenesteydelser, herunder den mulige påvirkning af strukturerne i de nationale banksystemer i Unionen sammenlignet med andre banksystemer, og for så vidt angår effektiviteten af samarbejdet og ordningerne for udveksling af oplysninger inden for den fælles afviklingsmekanisme, mellem den fælles afviklingsmekanisme og den fælles tilsynsmekanisme og mellem den fælles afviklingsmekanisme og ikkedeltagende medlemsstaters kompetente nationale afviklingsmyndigheder, navnlig ved en vurdering af, om:

i) der er behov for, at de funktioner, der med denne forordning tildeles Afviklingsinstansen, Rådet og Kommissionen, udelukkende udøves af en uafhængig EU-institution og i bekræftende fald, om der er behov for ændringer af de relevante bestemmelser, herunder i den primære ret

ii) samarbejdet mellem den fælles afviklingsmekanisme, FTM, ESRB, EBA, ESMA og EIOPA og de andre myndigheder, der udgør en del af ESFS, er hensigtsmæssigt

iii) investeringsporteføljen i henhold til artikel 75 består af sunde og diversificerede aktiver

iv) sammenhængen mellem statsgæld og bankrisiko er afhjulpet

v) de organisatoriske ordninger, herunder fordelingen af opgaver i Afviklingsinstansen, sammensætningen af afstemningsreglerne både ved Afviklingsinstansens eksekutiv- og plenarmøder og Afviklingsinstansens forbindelser med Kommissionen og Rådet, er hensigtsmæssige

▼B

- vi) referencetidspunktet for fastsættelse af målniveauet for Afviklingsfonden er hensigtsmæssigt og navnlig, om de dækkede indskud eller de samlede passiver er det bedst egnede grundlag, samt om der bør indføres et mindstebeløb med henblik på at undgå udsving i pengestrømmene til Afviklingsfonden og sikre stabilitet og passende finansiering af Afviklingsfonden over tid
 - vii) det er nødvendigt at ændre det målniveau, der er fastsat for Afviklingsfonden, og niveauet for bidragene for at sikre lige vilkår inden for Unionen
- b) uafhængigheds- og ansvarlighedsordningers effektivitet
 - c) samspillet mellem Afviklingsinstansen og EBA
 - d) samspillet mellem Afviklingsinstansen og ikkedeltagende medlemsstaters nationale afviklingsmyndigheder og indvirkningen af den fælles afviklingsmekanisme på disse medlemsstater samt samspillet mellem Afviklingsinstansen og tredjelandes myndigheder som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 90), i direktiv 2014/59/EU
 - e) behovet for at tage skridt for at harmonisere insolvensbehandlingen af nødlidende institutter.
2. Rapporten forelægges Europa-Parlamentet og Rådet. Kommissionen fremsætter ledsagende forslag, hvor det er relevant.
 3. Kommissionen opfordres til i forbindelse med revisionen af direktiv 2014/59/EU også at revidere nærværende forordning, hvis det er relevant.

*Artikel 95***Ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010**

I forordning (EU) nr. 1093/2010 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 4, nr. 2), affattes således:
 - »2) »kompetent myndighed«:
 - i) kompetente myndigheder som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 40), i forordning (EU) nr. 575/2013, herunder Den Europæiske Centralbank med hensyn til forhold vedrørende opgaver overdraget til den ved forordning (EU) nr. 1024/2013, og i direktiv 2007/64/EF og som omhandlet i direktiv 2009/110/EF
 - ii) i forbindelse med direktiv 2002/65/EF og 2005/60/EF, de myndigheder, der har ansvaret for at sikre, at kreditinstitutter og finansieringsinstitutter overholder kravene i disse direktiver

▼B

- iii) i forbindelse med indskudsgarantiordninger, de organer, der forvalter indskudsgarantiordninger i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU (*), eller, hvis driften af indskudsgarantiordningen forstås af en privat virksomhed, den offentlige myndighed, der fører tilsyn med disse ordninger i medfør af nævnte direktiv, og
- iv) i forbindelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (**), og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 (***), afviklingsmyndigheder som defineret i artikel 3 i direktiv 2014/59/EU, Den Fælles Afviklingsinstans som oprettet ved forordning (EU) nr. 806/2014, samt Rådet og Kommissionen, når de handler i henhold til artikel 18 i forordning (EU) nr. 806/2014, undtagen hvor de udøver skønsmæssige beføjelser eller træffer politiske valg.

-
- (*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149).
 - (**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).
 - (***) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).«

2) I artikel 25 indsættes følgende stykke:

»1a. Myndigheden kan organisere og gennemføre peer reviews af udvekslingen af oplysninger og af fælles aktiviteter mellem Afviklingsinstansen som omhandlet i forordning (EU) nr. 806/2014 (den fælles afviklingsmekanisme) og nationale afviklingsmyndigheder i medlemsstater, som ikke deltager i den fælles afviklingsmekanisme, i forbindelse med afvikling af grænseoverskridende koncerner med det formål at styrke konsekvensen i resultaterne og gøre dem mere effektive. Med henblik herpå udvikler myndigheden metoder, der gør det muligt at foretage en objektiv vurdering og sammenligning.«

3) I artikel 40, stk. 6, tilføjes følgende afsnit:

»Med henblik på handling inden for rammerne af direktiv 2014/59/EU, deltager formanden for Den Fælles Afviklingsinstans i tilsynsrådets møder som observatør.«

*Artikel 96***Udskiftning af nationale afviklingsfinansieringsordninger**

Afviklingsfonden anses for at udgøre afviklingsfinansieringsordningen i de deltagende medlemsstater, jf. artikel 99-109 i direktiv 2014/59/EU, fra den anvendelsesdato, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 99, stk. 2 og 6.

*Artikel 97***Hjemstedsaftale og driftsvilkår**

1. De nødvendige dispositioner for at tilvejebringe lokaler til Afviklingsinstansen i den medlemsstat, hvor den har sit hjemsted, og de faciliteter, som nævnte medlemsstat skal stille til rådighed, samt de særlige regler, der skal gælde i den pågældende medlemsstat for formanden, medlemmerne af Afviklingsinstansen i dens plenarsammensætning, Afviklingsinstansens personale og deres familiemedlemmer, fastlægges i en hjemstedsaftale, som efter at være blevet godkendt af Afviklingsinstansen på et plenarmøde indgås mellem Afviklingsinstansen og den pågældende medlemsstat senest den 20. august 2016.

2. Den medlemsstat, hvor Afviklingsinstansen har sit hjemsted, sikrer de bedst mulige vilkår for, at Afviklingsinstansen kan fungere efter hensigten, herunder tilbud om skoleundervisning på flere sprog med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.

*Artikel 98***Påbegyndelse af Afviklingsinstansens aktiviteter**

1. Afviklingsinstansen bliver fuldt operativ fra den 1. januar 2015.

2. Kommissionen har ansvaret for oprettelsen og den indledende drift af Afviklingsinstansen, indtil Afviklingsinstansen har operationel kapacitet til at gennemføre sit eget budget. Med henblik herpå:

a) kan Kommissionen, indtil formanden tiltræder sin stilling efter at være blevet udpeget af Rådet i overensstemmelse med artikel 56, udpege en tjenestemand i Kommissionen, der skal fungere som midlertidig formand og varetage de opgaver, der er tillagt formanden

b) udøver den midlertidige formand, uanset artikel 50, stk. 1, litra l), og indtil den i artikel 50, stk. 3, omhandlede afgørelse er truffet, ansættelsesmyndighedsbeføjelserne

c) kan Kommissionen tilbyde Afviklingsinstansen bistand, navnlig ved at udstationere tjenestemænd fra Kommissionen med henblik på at varetage Afviklingsinstansens opgaver under den midlertidige formands eller formandens ansvar.

3. Den midlertidige formand kan anvise alle betalinger, som er omfattet af bevillingerne i Afviklingsinstansens budget, og kan indgå kontrakter, herunder ansættelseskontrakter.

*Artikel 99***Ikrafttræden**

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Denne forordning anvendes fra den 1. januar 2016, jf. dog stk. 3-5.
3. Uanset nærværende artikels stk. 2, finder bestemmelserne vedrørende Afviklingsinstansens beføjelser til at indsamle oplysninger og samarbejde med de nationale afviklingsmyndigheder med henblik på fastlæggelsen af afviklingsplanlægningen, jf. artikel 8 og 9, og alle de andre relaterede bestemmelser, anvendelse fra den 1. januar 2015.
4. Uanset nærværende artikels stk. 2, finder følgende artikler anvendelse fra den 19. august 2014: artikel 1-4, 6, 30, 42-48, 49, artikel 50, stk. 1, litra a), b) og g)-p), artikel 50, stk. 3, artikel 51, artikel 52, stk. 1 og 4, artikel 53, stk. 1 og 2, artikel 56-59, 61-66, 80-84, 87-95, 97 og 98.
5. Uanset nærværende artikels stk. 2, finder artikel 69, stk. 5, artikel 70, stk. 6 og 7, og artikel 71, stk. 3, der tillægger Rådet beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter og Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, anvendelse fra 1. november 2014.
6. Afviklingsinstansen skal fra den 1. januar 2015 forelægge månedlige rapporter, der er godkendt af dennes plenarforsamling, til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, om hvorvidt betingelserne for overførsel af bidrag til Afviklingsfonden er opfyldt.

Hvis det fra den 1. december 2015 af disse rapporter fremgår, at betingelserne for overførsel af bidrag til Afviklingsfonden ikke er opfyldt, udsættes anvendelsen af bestemmelserne som omhandlet i stk. 2 med én måned af gangen. Afviklingsinstansen forelægger hver gang en ny rapport efter udgangen af denne måned.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.